

ΧΡΟΝΟΣ



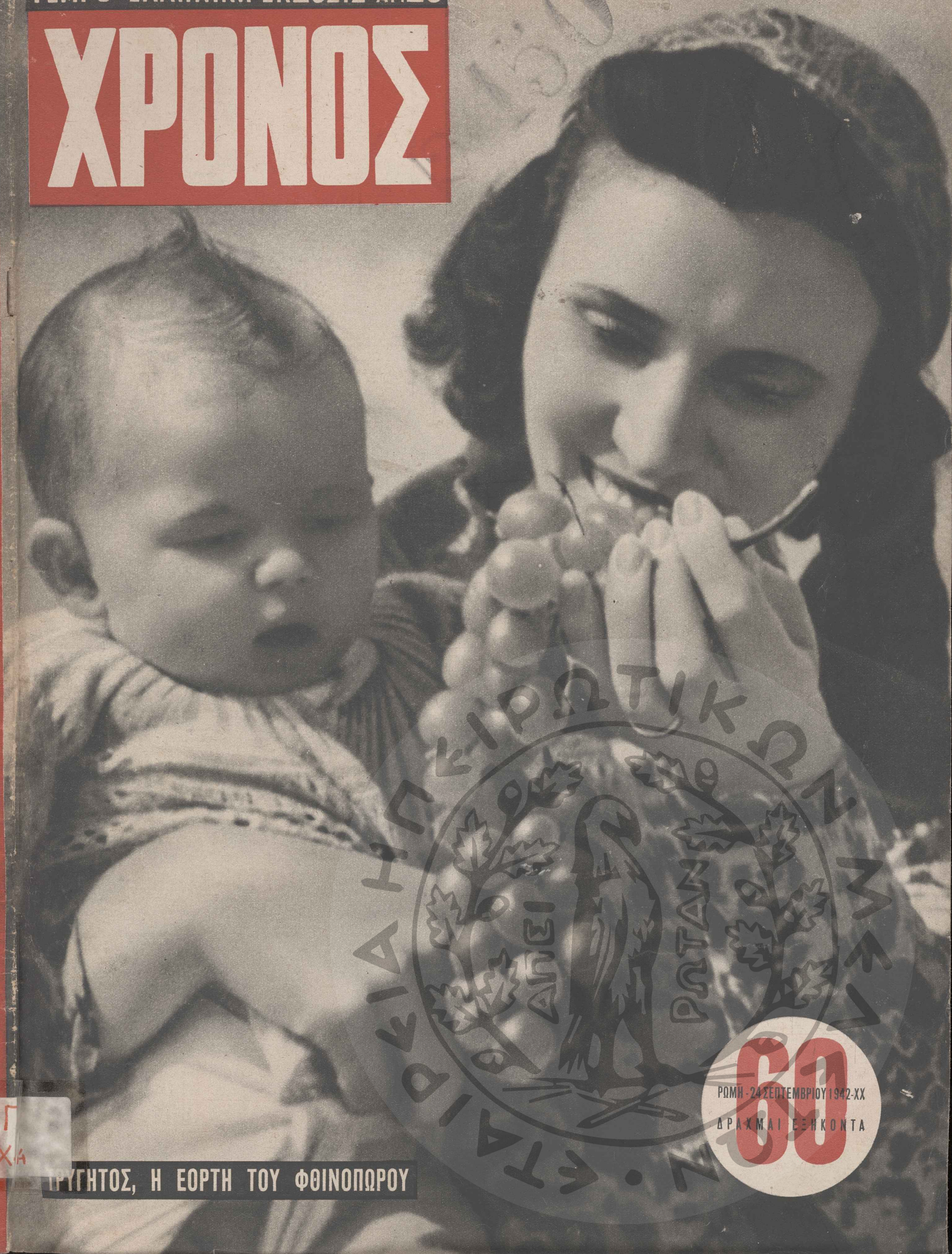
ΒΑΡΥ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΥΔΡΑΛΛΙΟΒΟΛΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΗΣ Β. ΑΦΡΙΚΗΣ

ΤΕΜΠΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ - ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ALBERTO MONDADORI - ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΡΑΟΛΟ LECALDANO

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ AZIENDA PERIODICI ITALIANI MONDADORI
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ARNOLDO MONDADORI - ΜΙΛΑΝΟΝ - VIA CORRIDONI 39
ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Π.Ι. Corso del Littorio, 1 - Milano - ΤΗΛ. 75-136
Stabilimento Rotocalcografico VITAGLIANO - Via Serio N. 1 - 1942-XX

ΤΕΜΠΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡ.28

ΧΡΟΝΟΣ



ΠΥΓΓΗΤΟΣ, Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

ΡΩΜΗ - 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1942-XX
ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΞΗΚΟΝΤΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
MONDADORI
VIA CORRIDONI N. 39 - MILANO

Angelo Gatti
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ



είχε μεγάλην έντι-
μιαν και προσέλασε
τά ευμενή σχόλια των
κριτικών με το τελευ-
ταίον του μυθιστόρη-
μα, που έχαιρετίσθη
ως άριστο έργο :

**IL MERCANTE
DI SOLE**
ΤΟΜΟΣ 400 ΣΕΛ. ΑΙΡ. 20

Έξαιρετική όμορφο-
νος έγκωμιασμός εκ
μέρους όλων των
ιταλών κριτικών.

Έξακολουθεί ή
θριαμβευτική πώλη-
σις του μυθιστο-
ρήματος του ίδιου
συγγραφέως.

**ILIA ED
ALBERTO**
ΤΟΜΟΣ ΣΕΛ. 492 ΑΙΡ. 25

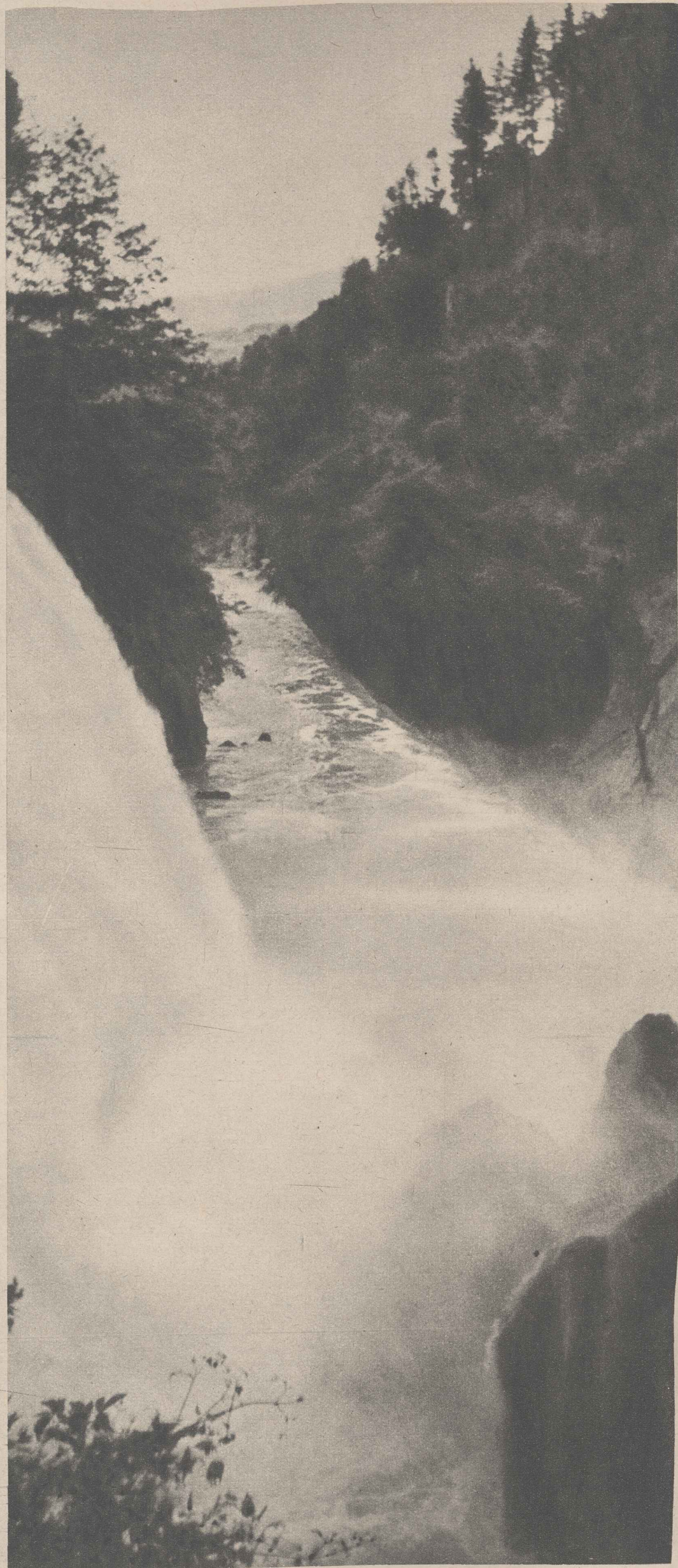
του οποίου ξαντίλει-
ται ή 9η έκδοσις.

Τό χαρακτηριστικόν
περιβάλλον των ως
προς μυθιστορημάτων
εισάγει την θαυμα-
σίαν παρουσίαν του
εις ένα ενδιαφέρον
βιβλίον διηγημάτων.

LA TERRA
ΤΟΜΟΣ ΣΕΛ. 292 ΑΙΡ. 12

Διηγήματα του
χωρίου Καμεράνο.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
MONDADORI
VIA CORRIDONI N. 39 - MILANO



ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
MONDADORI
VIA CORRIDONI N. 39 - MILANO

Ada Negri
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ



Η ΟΙΗΜΑ
Μοναδικός τόμος της
συλλογής "Le Ple-
iadi" δεμένος με ελ-
λινιστον δέρμα και
χρυσά σιρηνία Α. 22

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
STELLA MATTUTINA
Με πρόλογον του
Μπενίτο Μουσολίνι
9Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 12.50
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ " 24.-
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕ-
ΛΕΙΑΣ. ΗΡΩΜΗΜΕΝΗ, ΜΕ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ Μ.
VELLANI MARCHI ΑΙΡ. 40

LE SOLITAIRE
6Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 18

**NOBEΛΛΕΣ
ΚΑΙ ΠΕΖΑ**
FINESTRE ALTE
6Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 20

ERBA SUL SAGRATO
3Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 18
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ " 25

LE STRADE
4Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 12

DI GIORNO IN GIORNO
3Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 20

SORELLE
3Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΙΡ. 12
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ " 30
ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, Ε-
ΠΙ ΧΑΡΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ, ΕΙΣ
24 ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙΤΥΠΑ, Η-
ΡΩΜΗΜΕΝΑ, ΔΕΔΕΜΕΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΜΕ ΠΕΡ-
ΓΑΜΗΝΗΝ ΜΕ ΧΡΥΣΑ ΣΕΙ-
ΡΗΤΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΕ-
ΡΙΚΑΛΥΜΜΑ ΑΙΡ. 80

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
MONDADORI
VIA CORRIDONI N. 39 - MILANO

Ρώμη, 24 Σεπτεμβρίου 1942-XX

TEMPO

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ



Τό σταφύλι είναι ένας θαυμάσιος καρ-
πός, με ξεχωριστόν σχήμα, διάφορον
χρώμα. Η ρόγα του σταφυλίου είναι ά-
πλως μία ελαστική μπαλίτσα και τό
τσάμπι είναι πολυσύνθετον σύνολον από
ρόγες. Τό σταφύλι είναι πολύπλοκον
φρούτον, τά μικρά παιδιά δέν ξέρουν
νά τό φάγουν. Γ' αυτό ένα τσαμπί, πριν
από φρούτο είναι παιχνίδι, και γιά νά
κατορθώσουν νά τό φάγουν, κάμνουν
πάντα κάποιαν φασαρίαν. Τά σταφύ-
λια γίνονται όταν πιά τό καλοκαίρι
μάς άφίνει, είναι ή τελευταία μορφή,
ή πιο ραφινάτη της φύσεως, που
εύθως κατόπιν μάς προσφέρει καρδιά,
κάστανα και γενικώς ξηρά φρούτα.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΑΝ-
ΔΡΩΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΡΙΘΗ ΜΕ ΜΙΑΝ
ΑΛΛΗΝ ΗΤΤΑΝ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΣΕΛ. 5-8

ANGELO BALISTRERI
ΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ 9-12

ΔΙΑΔΟΓΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΝΑ
ΕΠΙΤΕΥΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 13-14

MARIO ZUPAN
ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 4ΘΝ - ΤΑ ΟΠΛΑ 15-19

ΕΠΑΝΘ ΕΙΣ ΕΝΑ «ΜΑΣ» 21
ΤΟ ΦΑΡΕΜΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΜΝΗΝ ΤΟΥ ΚΟΜΟ 22-23
ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ 24
Η ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΩΝ 25-27
ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ 28-29
ΔΕΓΕΩΝΑΡΙΟΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 30-32
ΕΠΑΘΛΟΝ ΒΕΡΩΝΑΣ 42-43

ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΠΑΝΘ ΕΙΣ ΕΝΑ «ΜΑΣ» 21
ΤΟ ΦΑΡΕΜΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΜΝΗΝ ΤΟΥ ΚΟΜΟ 22-23
ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ 24

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΥΜΒΩΡΥΧΟΙ 33

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΡΙΒΑΛΔΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ 40
ROFFAELLO FRANCHI: ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΩΝ
ΛΟΓΙΩΝ 42
ADA NEGRI: ΠΕΤΡΕΣ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ 42
EUGENIO MONTALE: VIA DE' MAGAZZINI
ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ 3ΘΝ 42

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

ΑΠΑΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ 34-36

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ 37-39

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ 4
20

Azienda Periodici Italiani
MONDADORI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΗΜΕΡΟΜ. 1.10.42
ΑΡΙΘ. 168.86
36190



ITALIA

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΑΛ-
ΛΟΝΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧ-
ΝΗΣ. ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΩΝ
ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.



ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ



ΣΕΛ. 6

ΤΜΗΜΑΤΑ ΙΠΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΠΟΥ ΔΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΤΟΝ.



ΣΕΛ. 7

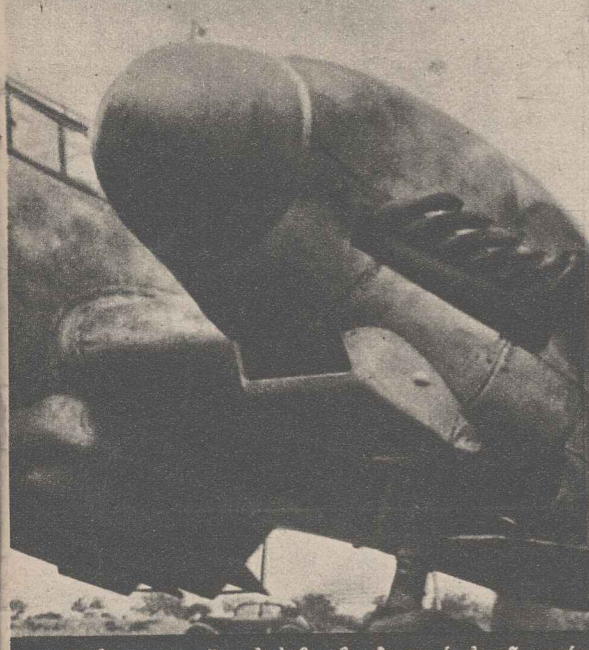
ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΧΘΡΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΤΡΑΠΕΝΤΟΣ ΗΛΗ ΕΙΣ ΦΥΓΗΝ.



ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ, ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΤΟΝ, Δ' ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΑΣ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ ΜΑΣ, ΜΕ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΣ ΥΠΕΡΤΕΡΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΧΘΡΟΣ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΟΥ, ΑΦΟΥ ΑΝΕΧΑΙΝΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΥΡ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ, ΚΑΤΕΔΙΩΧΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΡΑΛΛΙΟΒΟΛΗΤΑΣ, ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΤΟΥ.



ΕΝ ΕΙΝ ΤΩΝ ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΒΛΕΠΟΥΝ «ΙΣΤΕΜΕΝΗΝ ΣΦΗΚΑ». ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΩΝ «ΣΤΟΥ-



ΝΑ», ΤΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΑΥΤΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΑ, ΑΦΟΥ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΤΑ ΟΧΥΡΩΜΑΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΚΡΑΝΤ, ΗΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.



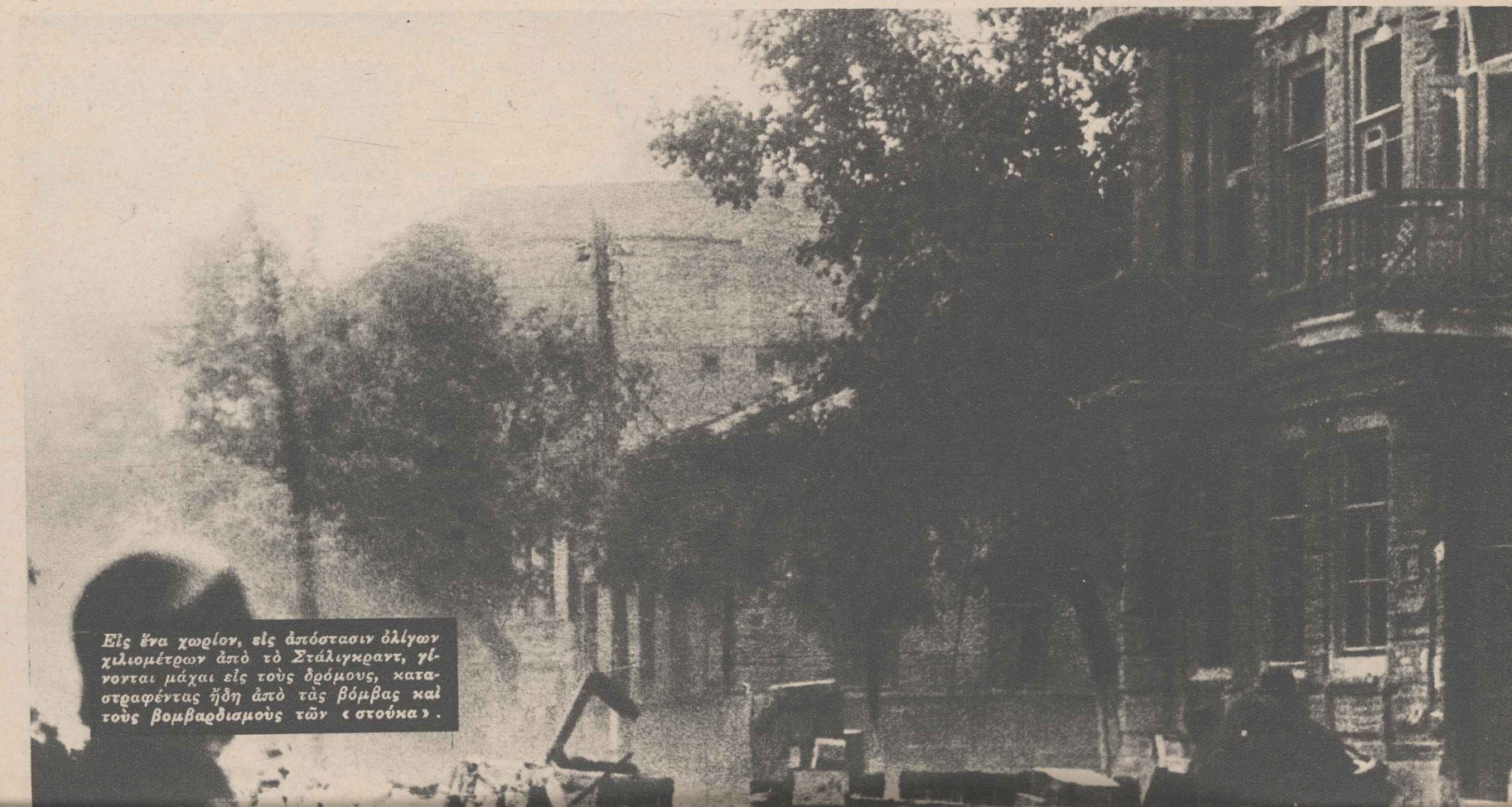
ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ ΕΝΑ ΑΓΡΟΝ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ, ΔΙΑ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΧΘΡΙΚΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΟΛΜΗΡΑΣ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑΣ ΚΡΑΤΕΙ ΠΙΣΤΟΛΙΟΝ ΕΚΤΟΞΕΥΣΕΩΣ ΠΥΡΑΥΛΩΝ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΘΑ ΣΙΔΟΠΟΥΣΗ ΤΟ ΓΟΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ, εις την μεγαλειώδη μάχην του Στάλινγκραντ, συνέβαλαν έπαξίως, θραύοντες κάθε ρωσικήν προσπάθειαν άντεπιθέσεως. Όλόκληρος ή Ιταλική στρατιά εις την Ρωσίαν — παρ' όλον ότι είναι παρατεταγμένη εις άμυντικόν τομέα — έχρησιμοποίηθη διά νά ύποστηρίξη τó κέντρον της παρατάξεως του Ντόν, την όποιαν οι έρυθροί, με συνεχείς απέλπιδας επιθέσεις, προσεπάθουν νά θραύσουν, διά νά δράσουν εναντίον του έσωτερικού πλευρού των γερμανικών μεραρχιών, των καταλαμβανουσών προοδευτικώς τά φρούρια της πρωτεύουσής του Βόλγα. Αί δράσεις της Ιταλικής στρατιάς, κατά την τελευταίαν αυτήν περίοδον, και κατά τας όποιás διεκρίθησαν αί μεραρχίαι Ρασιβίο, ή 3 ταχεία και ή φάλαγγ Τεγλιανέλο, δέν είναι δυνατόν νά χωρισθοún άπολύτως άπό τó σύνολον του στρατηγικού σχεδίου του Στρατάρχου Φόν Μπόκ, ό όποιός έφερε τας γερμανικάς στρατιάς εις τας όχθας του ποταμού αυτού, πού είναι προωρισμένος νά σημειώση τά σύνορα της ήνωμένης Εύρώπης.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ, κατά την μεγάλην μάχην του Στάλινγκραντ, έξεμετάληψαν, εις τόν ανώτατον βαθμόν, την συνεργασίαν των άεροπορικών δυνάμεων και των της ξηράς, επιτυγχάνοντες άποτελέσματα βασικής σημασίας, διά την επιτυχίαν της δράσεως. Τά στρατεύματα του Στρατάρχου Φόν Μπόκ, πού πρίν νά προσβάλλουν τó φρούριον του Στάλινγκραντ, έφθασαν εις τόν Βόλγαν πρós βορράν και πρós νότον της πόλεως, άνέτρεψαν τά άμυντικά σχέδια

των έρυθρών. Η επίθεσις των γερμανικών στρατευμάτων εναντίον του Στάλινγκραντ, έθραυσεν την συνοχήν της σοβιετικής παρατάξεως, ή όποιά κατ' αυτόν τόν τρόπον έμεινεν άνευ άμέσων όδών άνεφοδιασμού, διότι όσοι επιχειρούν νά διαβούν τόν Βόλγαν, πού έχει εις τó σημείον αυτό πλάτος 6 μέχρι 8 χιλιομέτρων, είναι έκτεθειμένοι εις τούς βομβαρδισμούς της Λουφτβάφε, πού κυριαρχεί εις τόν ούρανόν της μάχης, και εις τά πυρά των τρομερών γερμανικών κανονιοστοιχείων.

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ, άφού έπολέμησαν διά την άπελευθέρωσιν της Βουκοβίνας και της βορείου Βεσσαραβίας, έλαβαν μέρος — παρά τó πλευρόν των γερμανικών και συμμαχικών στρατευμάτων — εις την κατάληψιν της Όδησσού, εις τας μάχας της Κριμαίας και της χερσονήσου της Άνγάπα. Κατά την τελευταίαν αυτήν περίοδον, έλαβον μέρος εις τας κυρίας δράσεις, τας διευθυθείσας άπό τόν στρατηγόν Φόν Μπάκ. Εις τó μέτωπον του Στάλινγκραντ, όπου άκόμη μίαν φοράν έδωσαν δείγματα της γενναίας επιθετικότητός των, αί ρουμανικά στρατιά προσέφεραν την άποτελεσματικήν συμβολήν των, όπουδήποτε και άν έπολέμησαν. Οι Ρουμάνοι, πάντοτε έτοιμοι διά τας πλέον σκληράς δοκιμασίας και τας πλέον σκληράς θυσίας, κατά την μεγάλην μάχην διά την κατάληψιν της πρωτεύουσής του Βόλγα, έπολέμησαν με ζήλον άκολουθούμενοι με όπερηφάνειαν άπό όλόκληρον την χώραν, πού έώρτασε την 2αν επέτειον της άνόδου εις την άρχήν του Στρατάρχου Άντωνέσκου.



ΕΙΣ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟΝ, ΕΙΣ ΑΠÓΣΤΑΣΙΝ ΟΛΙΓΩΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΛΙΝΚΡΑΝΤ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡÓΜΟΥΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝΤΑΣ ΗΔΗ ΑΠΟ ΤΑΣ ΒÓΜΒΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ «ΣΤΟΥΚΑ».



ΑΙ ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΦΘΑΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΒΟΡΕΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΝÓΤΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΚΡΑΝΤ ΔΙΑ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΝ ΤΑΣ ΔΥΟ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ ΗΜΙΚΥΚΛΙΟΥ.



ΜΕ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ στρατεύματα φθάνει επίσης και η πύλη. Ίδου στρατιωτικούς ιερείς τριγυρισμένους από θύλον νεαρών Ρώσων, οι οποίοι εξήγησαν να βαπτισθούν.



ΜΕΤΑΣΥΤΗΣ ΜΙΑΣ ΔΡΑΣΕΩΣ και της άλλης, οι άκουραστοι μελανοχίτωνες, εις τὰ μετόπισθεν τοῦ μετώπου, συνέβαλον, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν χωρικῶν, εις τὴν ἀποτρίψιν.



ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ εις τὴν ζώνην τὴν κατεχομένην ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν στρατιάν, διανέμουν φαγητὸν εἰς τοὺς ἀπὸ ρους πληθυσμούς, ποὺ συγκεντρώνονται περὶ τῶν καζινῶν.



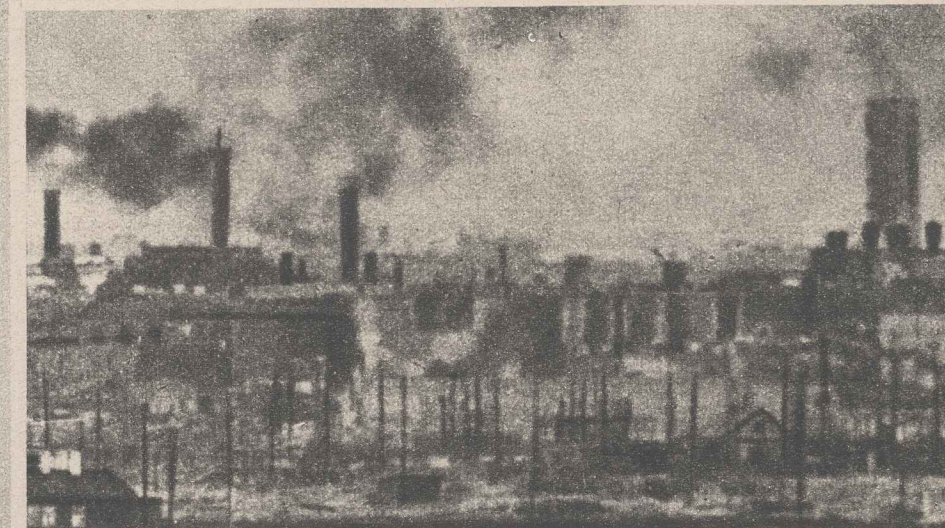
ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑΝ δὲν ὑπάρχουν νικημένοι. «Μπορὼ νὰ προσφέρω» — Ἡ προσφορὰ ἔρχεται αὐθόρμητως, ὅταν εἰς τὰς καρδίας ὑπάρχουν τὰ θεῖα παραγγέλματα.



ΑΝΑΜΕΣΑ ΑΠΟ τὰ ἐρείπια τοῦ Νοβοροσίσκ, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν κατάληψιν του, παρελαύνουν αἱ μηχανοκίνητοι γερμανικαὶ φάλαγγες. Ἡ ἀπώλεια τῆς βάσεως αὐτῆς εἶναι βαρὺ πλῆγμα διὰ τὰς ναυτικές μπόλοσεβικικὰς δυνάμεις.



ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ρωσσικὰ ὄχυρά, ὅπως πάντοτε, ἐδέχθη νὰ ἐκπορθηθοῦν ἐντὸς τῆς πόλεως. Τὰ γερμανικὰ τμήματα ἐφόδου εἰσεχώρησαν εἰς τοὺς δαιδάλους τῶν δρόμων, εἰς τὰς αὐλὰς τῶν οἰκιῶν, διὰ νὰ καταστρέψουν τὸν ἐχθρόν.



ΤΟ ΝΟΒΟΡΟΣΙΣΚ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι βιομηχανικὴ πόλις, εἶναι καὶ ναυτικὴ βάση, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Σεβαστοπόλεως, εἶχε καταστή ἀπαραίτητος εἰς τὸν ρωσσικὸν στόλον. Τώρα αἱ σοβιετικαὶ δυνάμεις θὰ δύνανται νὰ καταφύγουν μόνον εἰς τὸ Βατούμ, ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχουν αἱ δέουσαι ἐγκαταστάσεις κ' ἐπομένως ὁ λιμὴν αὐτὸς δὲν προσφέρει παρὰ μέτριον στήριγμα.

ΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Αἱ Εἰδικαὶ Ἀεροπορικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰσέρχονται ἤδη εἰς τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου, θὰ ἦτο δὲ ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις τὸν σημερινὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως τῶν ὅταν, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1940, ἰδρύνοντο αὐταὶ ἐπισήμως. Δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ δοθοῦν εἰς τὸν ἱστορικὸν τὰ ντοκουμέντα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν περὶ τοῦ μεγάλου ρόλου ποὺ ἔπαιξαν μέχρι σήμερον αἱ Εἰδικαὶ Ἀεροπορικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς τὰς ἰταλικὰς νίκας ἢ εἰς τὴν ἐπικὴν ἀντίστασιν τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων ποῦ, πιεζόμενα πανταχόθεν ἀπὸ ὑπερέτας ἐχθρικές δυνάμεις, ἀνενέωσαν καὶ πάλιν τὴν ἡρωικὴν παράδοσιν τοῦ Ἰταλοῦ στρατιώτου. Τοῦτο θὰ ἔλθῃ κάποτε εἰς τὸ φῶς καὶ τότε θὰ ἐκπλαγοῦν ἐκ τῶν πρώτων τὰ πληρώματα τῶν Εἰδικῶν Ἀεροπορικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὰ ὁποῖα ἐφοβούντο ὅτι θὰ ἐποθετοῦντο εἰς τὰ μετόπισθεν καὶ τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσαν πάντοτε τὸ καθήκον τῶν με ἀφοσίωσιν ἐφάμιλλον πρὸς τὴν πείσμονα καὶ ἐνάρμοστον σιωπὴν τῶν.

Αἱ Εἰδικαὶ Ἀεροπορικαὶ Ὑπηρεσίαι ἰδρύθησαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1940. Θεθεῖσαι ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ Β. Ἀεροπορίας, με δικαιοδοσίαν μεγάλης ἀεροπορικῆς μονάδος, συνήνωσαν ὑπὸ μορφήν καθαρῶς στρατιωτικὴν τὸ διευθύνον καὶ ἐξαρτώμενον προσωπικὸν πτήσεως, τὸ εἰδικευμένον προσωπικὸν τῶν βάσεων, ὡς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν τριῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἀεροπορικῶν μεταφορῶν, τῆς Ἄλα Λιττόρια, τῶν Ἰταλικῶν Ὑπερηπειρωτικῶν Ἀεροπορικῶν Γραμμῶν, τῶν Ἰταλικῶν Ἀεροπορικῶν Γραμμῶν.

Τὰ εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἀεροπορικὰς Ὑπηρεσίας καθορισθέντα καθήκοντα εἶναι ἀσφέστατα, ἂν μάλιστα λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τοὺς εἰδικωτέρους ὅρους τῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν γεωγραφικο-στρατιωτικὴν κατάστασιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν τῆς ἐδαφῶν. Αἱ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ τῶν ἀποικιῶν τῆς ναυτικαὶ ὁδοὶ, οὐσιώδη μέτωπα τοῦ Ἰταλικοῦ πολέμου, ἐφαίνοντο εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν ἐπιβουλὴν μικροσκοπικῶν ἐχθρικῶν βάσεων καὶ παμμεγέθων ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, διότι ἦτο εὐκόλον νὰ προῖδῃ τις πόσον θὰ ἠσθάνοντο αἱ ναυτικαὶ μᾶς μεταφοραὶ τὰ ἀναπόφευκτα ἀποτελέσματα τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν καθυστερήσεων, ἀπαρδεκτικῶν ὑπὸ τινων στρατιωτικῶν συνδέσμων, διὰ τοὺς ὁποῖους ἡ ἀπόλυτος τακτικότης καὶ ἡ ἐννιμῶς ἀποτελοῦν ζωτικὸν ζήτημα.

Ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, μόνον τὸ ἀεροπορικὸν μέσον, μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ποῦ τὸ διακρίνει ἀπέναντι παντός ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐμποδίου, μετὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ταχύ-

τητά του, κατεῖχε τὴν δυνατότητα νὰ θραύσῃ τὰ σιδηρὰ πλέγματα τὰ ὁποῖα ἐπίμονος ἐχθρὸς εἶχεν ἀπὸ αἰῶνων τοποθετήσει ἐπὶ τῶν θαλασσῶν μᾶς, ἀκόμη πρὶν ἢ κατατρίβουν δέοντως αἱ ναυτικαὶ τοῦ δυνάμεις, ἢ ἀποδεκατιόθουν αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἐπιθέσεων τῶν εὐτόλμων ναυτῶν καὶ ἀεροπόρων μᾶς. Ὅσον τώρα ἀφορᾷ τὴν μετὰ τῆς Ἰταλικῆς αὐτοκρατορίας ἐπικοινωνίαν, ἡ ὁποία χωρίζεται ὑπ' ἐκτεταμένης ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐρήμου, ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἐλάχιστα θὰ ἐπετέλει ὁ ναυτικός μας ἐν τῇ Μεσογείῳ ἔλεγχος ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικούς ἀνεφοδιασμούς, ἀνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀεροπλάνου μεταφορῶν. Ὑπὸ τοὺς ὅρους λοιπὸν τούτους, μόνον αἱ Εἰδικαὶ Ἀεροπορικαὶ Ὑπηρεσίαι ἠδύναντο ν' ἀναλάβουν τὸ ἔργον ὡς καὶ τὴν μεγάλην εὐθύνην, τῆς ὁποίας ἀλλοστε ἐδείχθησαν ἀντάξια, ὅπως διατηρήσουν ζωηράν, κανονικὴν καὶ ἔγκαιρον τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἰταλίας ὡς καὶ τῶν μακρὰν τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ διάφορα μέτωπα μαχόμενων τέκνων τῆς.

Πάν ὅμως ῥόδον ἔχει καὶ τὰς ἀκάνθας του, εἶναι δὲ αὐταὶ, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ μικρὰ ἱκανότης φορτώσεως τοῦ ἀεροπλάνου. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι χρειάζονται χίλια τουλάχιστον ἀεροπλάνα πρὸς μεταφορὰν τοῦ φορτίου ἐνὸς μόνον ἀτμοπλοίου. Μεγάλῃ πράγματι δυσκολίᾳ, ὑπερνηκηθεῖσα μόνον διὰ τῆς ἀμέτρος εἰς τὸ καθήκον ἀφοσίωσιν καὶ δραστηριότητος τῶν πληρωμάτων, τὰ ὁποῖα πάντοτε ἐπέδειξαν ἀμύληαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ταξιδίων καὶ τῶν ἡμερησίων ὥρων πτήσεως. Εἰκοσι μέχρι 30 ἑκάστοτε ἄνδρες, δύο ἢ τρεῖς τόννοι ὕλικου, εἶναι ὀλίγον ὅταν καταφάνουν ἀθρόως χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ βουνὰ ὁλοκληρὰ ὕλικου πρὸς μεταφορὰν. Καὶ ὅμως τὰ ἀεροπλάνα τῶν Εἰδικῶν Ἀεροπορικῶν Ὑπηρεσιῶν, δίκην βελῶν συνεχῶς ἐπιτάμενα μεταξὺ τῶν μητροπολιτικῶν ἀεροδρομίων καὶ τῶν προκεχωρημένων ἀεροδρομίων τῶν μετώπων, ἐπέτελεσαν τὸ θαῦμα — ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ πομπώδης αὕτη ἐκφρασίς, τὴν ὁποῖαν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ στρατιῶταί μας, εἰς ἔκφρασιν θαυμασμοῦ, υιοθέτησαν — νὰ μεταφέρουν πέραν τῶν θαλασσῶν ὁλοκληροὺς μεραρχίας ἐν πλήρει μάλιστα πολεμικῷ ὄργανῳ, κατὰ τὴν βραχεῖαν πᾶρον ὀλίγων μόνον ἡμερῶν.

Μέχρις ἐδῶ, μολοντὶ ἠντλήσαμεν δαψινῶς ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἀρετὰς τῆς φυλῆς, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ἐθνικὴν συνέδρῃσιν, δὲν φθάνομεν ἀκόμη εἰς τὸν ἡρωισμόν. Ὁ ἡρωισμὸς εἶναι, τῷ ὄντι, ψυχικὴ καὶ κατὰστασις ζωῆς ζητημάτων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐμποδίου, μετὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ταχύ-



ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ

Τὰ στρατεύματα συγκεντρώνονται ἀθρόα εἰς τὰ πολιτικὰ ἀεροδρόμια ὅπου ἀναμένουν τὰ ἀεροπλάνα τῶν Εἰδικῶν Ἀεροπορικῶν Ὑπηρε-



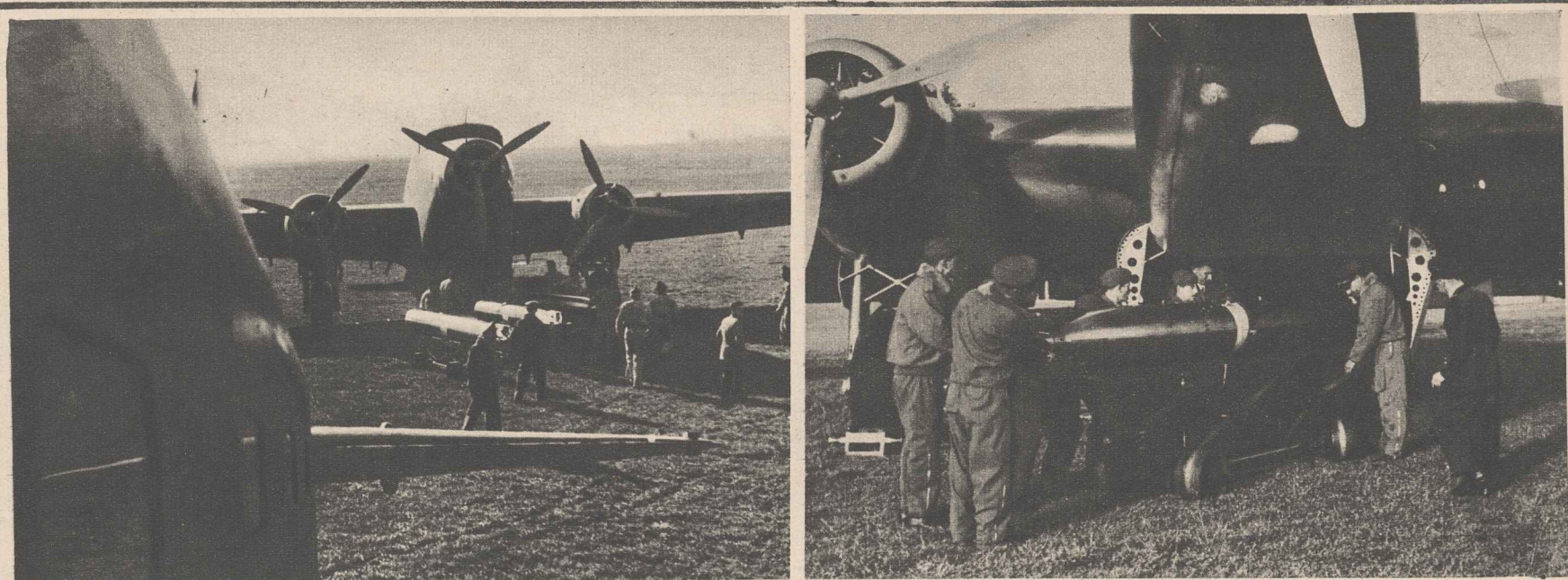
σιῶν, τὰ ὁποῖα «καταπίνουν» ὅλα: ἀνθρώπους, στρατιωτικὰ κιβώτια κλπ. Τὸ ταξίδιον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ διὰ πολλοὺς τὸ πρῶτον βάπτισμα τοῦ ἀέρος, δὲν ταρασσεῖ καθόλου τὰ καλὰ αὐτὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἔτοιμα νὰ πολεμήσουν καὶ προορίζονται νὰ νι-



κήσουν ἕνα ἐχθρὸν ἀριθμητικῶς ὑπέρτερον καὶ ἐπίμονον. Ἡ ἀκαταπόνητος δράσις τῶν πληρωμάτων τῶν μεταφορικῶν ἀεροπλάνων μᾶς ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικωτάτη ἐν τῇ πορείᾳ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Δύναται τις νὰ ἀντιληφθῇ τὸν ὄγκον τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐρ-



γασίας ἐκ μέρους τῶν Εἰδικῶν Ἀεροπορικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐὰν ρίψῃ βλέμμα ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν: Γενόμενα ταξίδια 37.452 με συνολικὸν ἀριθμὸν χιλιόμετρων πτήσεως 29.810.414, τὰ μεταφερθέντα πρόσωπα ἦσαν 345.975, τὸ δὲ ὕλικον 23.726.419 χιλιόγραμμα.



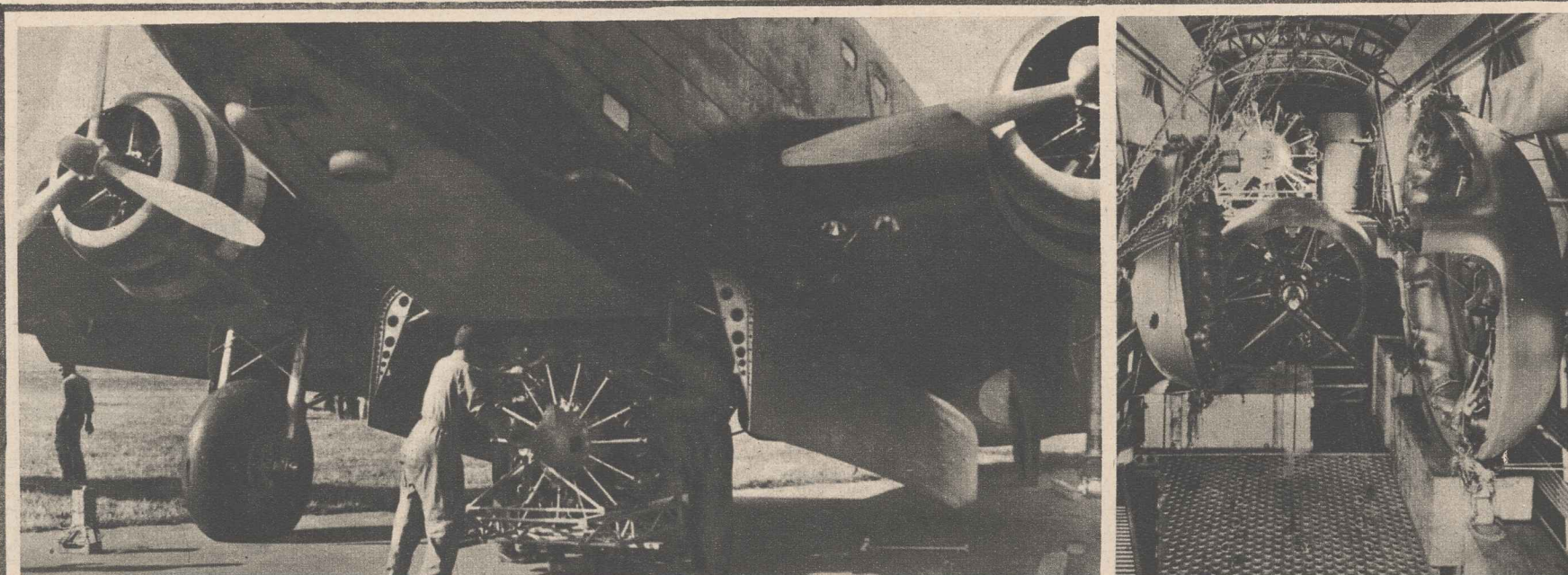
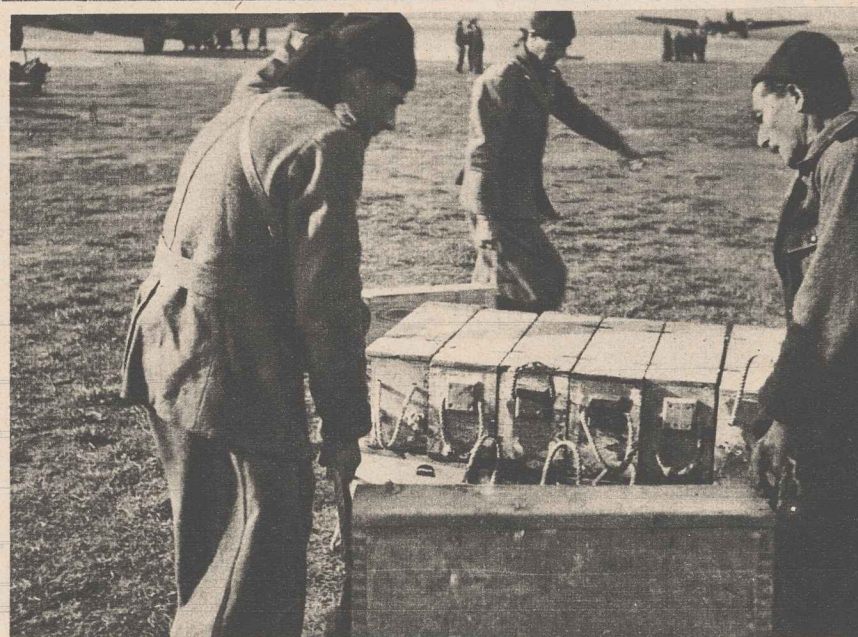
ΤΟΡΠΙΛΛΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΑΚΡΥΝΑΣ ΒΑΣΕΙΣ

Η τορπίλλη ξινειν ο από μηχανής θεός των αεροναυτικών μας νικών. "Όταν πλησιάζει να εξαντληθεί το απόθεμα των τορπιλλοπλάνων, καθ' όν μάλιστα χρόνον είναι έν ύψει αποτελεσματική τις επίθεσις κατά του έχθρικού στόλου, ιδού τὰ αεροπλάνα των Ειδικών Αεροπορικών Υπηρεσιών μεταφέροντα με γοργόν ρυθμόν τὰ υποβρύχια μηχανήματα, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν εις την κατάλληλον στιγμήν έναντίον του ύπουλου έχθρου.



ΑΦΙΞΙΣ ΕΦΟΔΙΩΝ

Μεγάλα δέματα, παρέχοντα την έντύπωσιν ότι περιέχουν άθωα έμπορεύματα, περιέχουν αντί τούτων καλώς φυλαττομένης φοινίκας βόμβας προοριζόμενας διά τους έχθρικούς στόχους. Καί αυτά ακόμη τα χαρακτηριστικά κιβώτια έφοδιασμού των φορητών όπλων έχουν την τιμήν της διά του άέρος μεταφοράς, άκολουθούντα πάντοτε τὸ πεζικόν, από τὸ όποιον δέν θά λείψουν κατά την κρίσιμον στιγμήν του άγώνος. Αί μεταφοραί αύται γίνονται με γοργόν βήμα από τὸ δραστήριον προσωπικόν των Υπηρεσιών.



ΤΟ "ΜΑΡΣΥΠΙΟΦΟΡΟΝ" ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Τὸ «μαρσυπιόφορον» είναι αεροπλάνον με κοιλίαν εξαιρετικής χωρητικότητος. Εις τὸ βάθος του κήτους άνοιγόνται δύο μεγάλοι θυρίδες, όπου τοποθετούνται διάφοροι όλόκληροι κινητήρες. Τὸ «μαρσυπιόφορον» είναι εξααιρετικῶς άφελίμον όταν ύπάρχη έπείγουσα ανάγκη μεταφοράς του ανταλλακτικού όλικού έντός ελαχίστου χρόνου εις άπομεμακρυσμένον τι θέατρον πολέμου. Τὰ μεγάλα αυτά αεροπλάνα είναι τὸ καύχημα των Ειδικών Αεροπ. Υπηρεσιών.

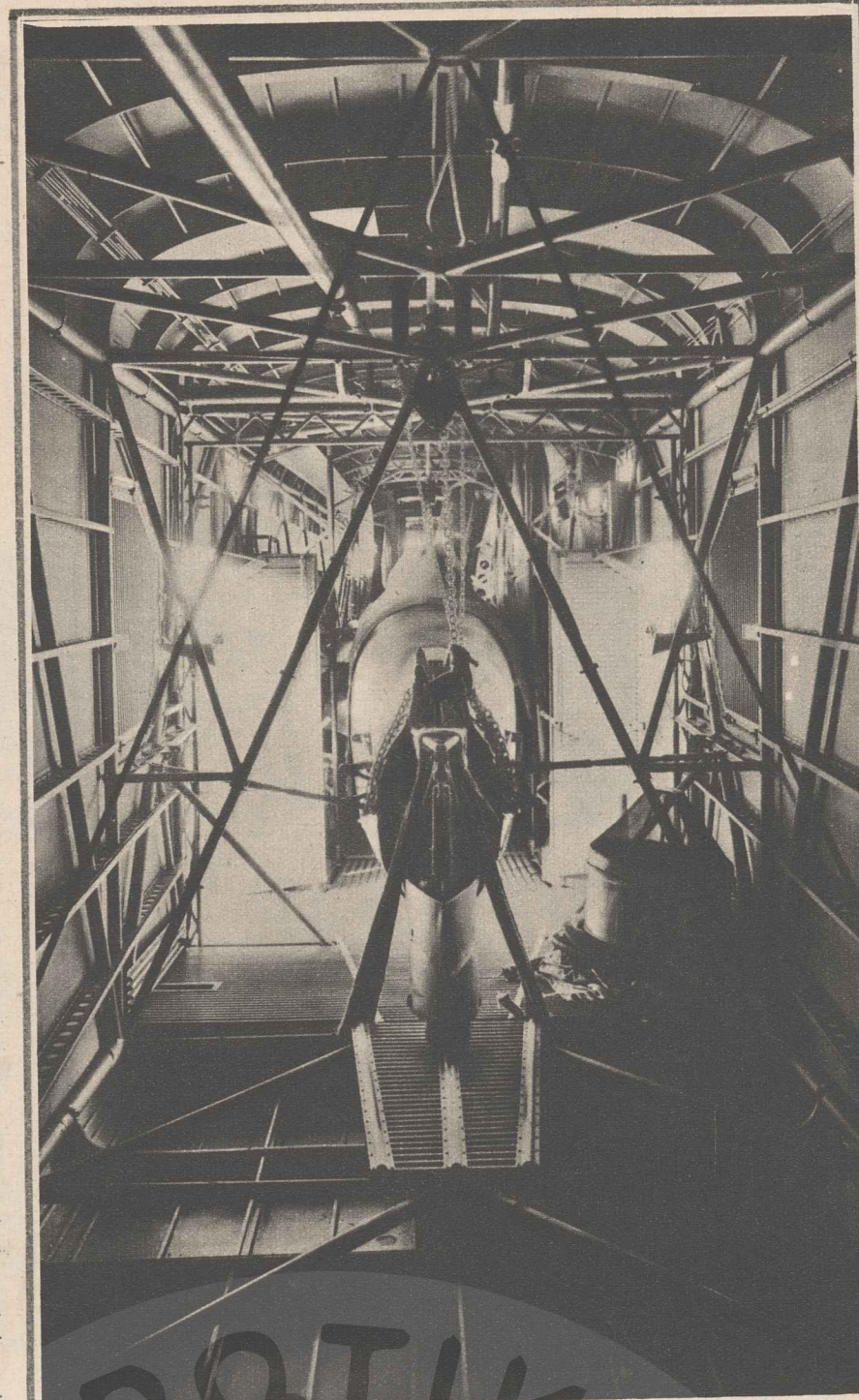
νίζουσα τὰς πράξεις του, άλλ' έχου-
τα καί άνάγκην εύνοϊκών περιστάσε-
ων ίνα έκδηλωθῇ εις τούς άλλους.
Η ήρωϊκή αίσθησις της ζωής ύπηρ-
ξε πάντοτε συνήθης ψυχική διάθεσις
των πληρωμάτων της πολιτικής αε-
ροπορίας μας, ειθισμένων εις τὸ νά
διακινδυνεύουν την ζωήν των χάριν
του θριάμβου της Ιταλικῆς αεροπο-
ρίας. Ο παρών πόλεμος είναι ή εύ-
νοϊκώτερα των περιστάσεων ύπως έκ-
δηλωθῇ ὁ ήρωϊσμός έν πάση αύτῷ τῇ
μεγαλοπρεπείᾳ. Εισέρχονται εις τόν
κύκλον της άνεπιφυλάκτου άφοσιώ-
σεως καί έπομένως εις τόν κύκλον
του ήρωϊσμοῦ, αί σκληρότατοι ένέκ-
ριοι συνδέσεις μετά των αυτοκρατο-
ρικών έδαφών, συνδέσεις επιβάλλου-
σαι νυκτερινάς εϊκοσαώρους πτήσεις
υπεράνω έχθρικών έδαφών μετ' άνε-
παρκούς, ένίοτε δε καί όλοσχερῶς
έλλειποῦσης ραδιομεταωικής βοήθει-
ας. Έν καιρῷ ειρήνης, διά παρομοί-
ας νυκτερινάς πτήσεις λειτουργεῖ πλή-
ρης ὀργάνωσις, ή ὁποία εξασφαλί-
ζει εις τὸ πλήρωμα, ανά πάσαν στιγ-
μήν, τὰ δεδομένα επί των άτμοσφαι-
ρικών συνθηκών κατά την διάρκειαν
του ταξιδίου, όλόκληρον δηλαδή
σύμπλεγμα πολυτίμων όπτικῶν καί
ραδιοηλεκτρικῶν παρατηρήσεων. Έν
ώρα όμως πολέμου, παρόμοιαι πτή-
σεις έγέγοντο άποκλειστικῶς άνευ της
βοηθείας των μέσων τούτων, ύπερ ση-
μαίνει ὅτι τὸ πλήρωμα ήναγκάσθη νά
βασισθῇ επί της ιδίας πείρας, επί της
διαισθήσεως του προσανατολισμοῦ ήν
κατεῖχε, επί της καλῆς του «όσφρή-
σεως», ίνα άναζητήσῃ πᾶν ὅ,τι δέν
του παρέχουν τὰ έπιστημονικά όργα-
να. Ός έάν μή ήρκει τούτο, ή πτή-
σις υπεράνω των έχθρικών έδαφών
προσέθεσε νέας σοβράς δυσχερείας
εις την ήδη δύσκολον αεροπλοΐαν.

Έφόσον, βαθμυδόν καί κατ' όλί-
γον, ὁ πόλεμος ήύρυνε τὰ όρια του,
παρασύρων εις την κάμινον καί άλλ-
λους λαούς, αί Ειδικαί Αεροπορικαί
Υπηρεσίαι ήναγκάσθησαν καί αύται
νά έπαυξήσουν αναλόγως τόν κύκλον
της δράσεως των. Τὰ πολιτικά πλη-
ρώματα τὰ όποία άπετέλουν κατ'

άρχας τὰ στελέχη αύτῶν, δέν έφθα-
νον πλέον. Πιλότοι καί ειδικευμένον
προσωπικόν, προερχόμενον εκ του
προσωπικοῦ της μονίμου υπηρεσίας
καί εκ των έφεδριῶν της αεροπορί-
ας, εκλήθησαν άθρόοι εις την ύπη-
ρεσίαν των Ειδικῶν Αεροπορικῶν
Υπηρεσιών. Η έξοικειώσις ύπήρξεν
ὁμως καί πλήρης, ή δέ άπόδοσις ι-
κανοποιητικώτατη. Είναι δε τούτο μία
έτι άπόδειξις ὅτι όλον τὸ αεροπορι-
κόν προσωπικόν, εις οίανδήποτε κα-
τηγορίαν καί αν άνήκῃ, άποτελεῖ
μίαν καί μόνην οικογένειαν. Βαθυ-
δόν καί έφόσον τὰ πολεμικά μέτωπα
έγίνοντο πολυαριθμότερα καί συ-
νιστῶντο εις χώρας περισσότερον ά-
πομεμακρυσμένας, αί Ειδικαί Αερο-
πορικαί Υπηρεσίαι ήναγκάσθησαν νά
πολλαπλασιάσουν τὰ πεδία της δρα-
στηριότητός των. Όπουδήποτε καί
αν έλαβεν ὁ Ιταλός στρατιώτης τὰ
όπλα κατά του έχθρου, αί Ειδικαί
Αεροπορικαί Υπηρεσίαι έπλεξαν ά-
μέσως εις τὸ σημείον αύτό, χάρις
εις τὰς ίπταμένας μηχανάς των, γι-
γαντιαίον δίκτυον διά του όποίου ή
Ιταλία έτεινε καί εξακολουθεῖ τει-
νουσα τούς βραχίονας πρὸς τὰ μα-
χόμενα τέκνα της.

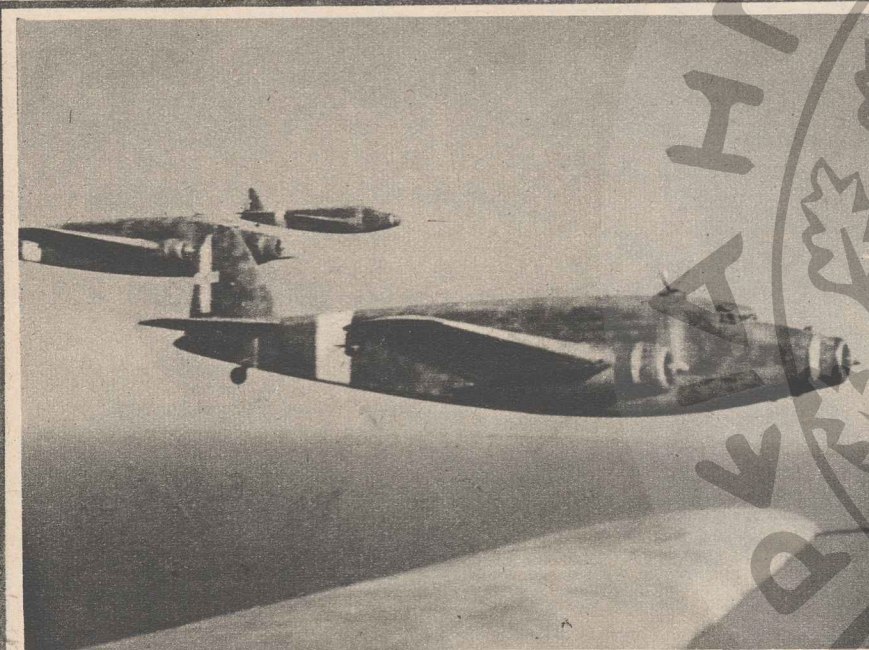
Πλὴν του στρατιωτικοῦ τόμεως, ά-
κόμη καί εις τόν πολιτικόν, προσφέ-
ρουν αί Ειδικαί Αεροπορικαί Υπη-
ρεσίαι σπουδαίας υπηρεσίας. Τὰ αε-
ροπλάνα των Ειδικῶν Αεροπορικῶν
Υπηρεσιῶν ένώνουν την Ιταλίαν με
τὰς συμμάχους χώρας, με την Ισπα-
νίαν, την Πορτογαλίαν καί, πρὸ ὀ-
λίγων άκόμη μηνῶν, με την Νότιον
Αμερικὴν. Έξασφαλίζουν άκόμη τόν
σύνδεσμον με ὅλας εκείνας τὰς πε-
ριοχάς όπου ύπάρχουν αί Υποεπιτρο-
παι Ανακοχῆς μετά της Γαλλίας.
Πιθανόν νά έπίστευε κανείς, ὅτι οἱ
σύνδεσμοι δέν παρουσιάζουν ιδιαιτέ-
ρους διά τὰ πληρώματα κινδύνους,
άλλά τούτο θά ήλίθευεν αν αἱ έχθρι-
καί δυνάμεις συνήθιζον νά σέβωνται
τὰ περι πολέμου διεθνή νόμιμα καί
άφιναν έπομένως άδιατάρακτα ὅσα
αεροπλάνα φέρουν έφ' έαυτῶν ὀρατά
τὰ σημεία της πολιτικῆς αεροπορίας.

ANGELO BALISTRERI



ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ

Τὸ μικρότερον αεροπλάνον εύρίσκει θέσιν εις τὸ μέγα μεταφορικόν τὸ
όποϊον πρόκειται νά κάμῃ μακροτάτην πτήσιν. Εις την φωτογραφίαν
αὐτήν βλέπομεν τὸ καταδιωκτικόν θεώμενον από τὸ μέρος του τιμονιοῦ.



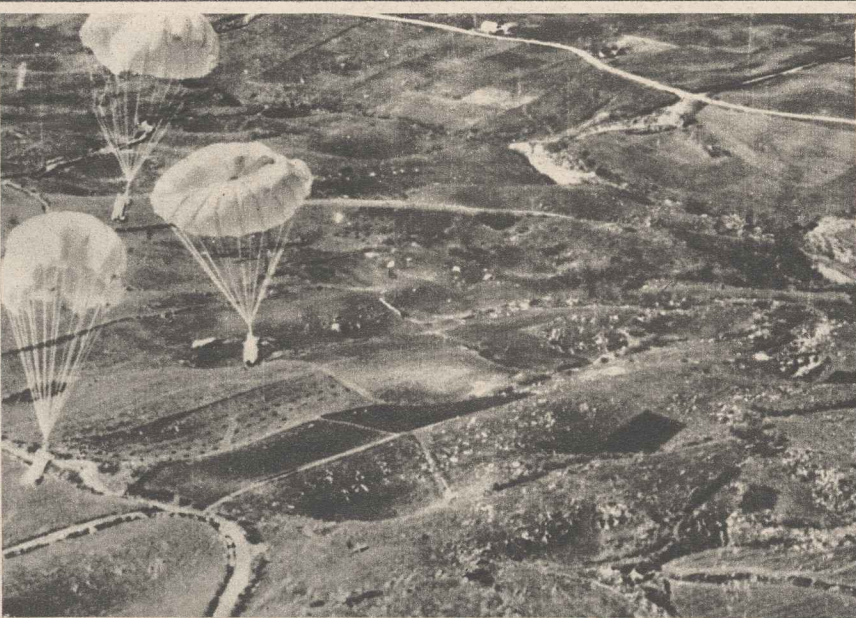
ΣΜΗΝΟΣ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΩΝ

Όταν ὁ έχθρός έπιζητῇ μετά πλείονος λύσεως νά διακοπῇ την πτήσιν των μεταφορικῶν μας αεροπλάνων,
συνοδεύονται ταῦτα υπ' αριθμοῦ καταδιωκτικῶν, τὰ όποία φρουροῦν καί υπερασπίζονται τούς συντρόφους των
των Ειδικῶν Αεροπορικῶν Υπηρεσιῶν. Οὕτω, ὅπως εις τούς κατὰ θάλασσαν πλόας, οὕτω καί κατά τὰ αεροπορικά ταξίδια, εφαρμόζεται τὸ σύ-
στημα των συνοδευομένων «νηοπομπῶν» κατά τρόπον άσφαλή καί αποτελεσματικόν. Τὰ μεταγωγικά αύτά λοιπόν παρέχουν μεγάλας υπηρεσίας.



ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Η κλαγγή των όπλων και ο τραχύς άγών δεν αποπνίγουν, αντιθέτως μάλιστα επαυξάνουν κατά πολύ, τα φιλόφωπα αισθήματα, τα οποία είναι ριζωμένα εις την Ιταλικήν ψυχήν. Τα αεροπλάνα των Ειδικών 'Αεροπορικών 'Υπηρεσιών είναι ποικιλοτρόπως παρά το πλευρόν των μαχομένων στατευμάτων, μεταφέροντα εις την πατρίδα και αυτούς ακόμη τους τραυματίας των πεδίων των μαχών. Ούτω καθίσταται δυνατή η έγκαιρος επέμβασις όλων των έπιστημονικών πόρων της Ιατρικής διά την θεραπείαν αυτών. Όχι μόνον κατά τας πολεμικάς αυτών αποστολάς, αλλά και κατά παρούσας ακόμη, ύφιστανται οί πιλότοι μας τας έπιθέσεις του βαρβάρου έχθρου. Τόν αντιμετωπίζουν όμως άτρόμητοι. Από της συρράξεως άπενεμήθησαν εις τά πληρώματα των Ειδικών 'Αεροπορικών 'Υπηρεσιών 6 χρυσά μετάλλια, 76 άργυρά τοιαύτα, 139 χαλκά και 139 πολεμικοί σταυροί. Δικαία ήθική ανταμοιβή εις τούς γενναίους αυτούς.



ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΙ

Έν από τά δυσχερέστερα έργα των Ειδικών 'Αεροπορικών 'Υπηρεσιών είναι ο διά ζωοτροφιών και πολεμοφοδίων άνεφοδιασμός των στρατευμάτων, τά όποια, ως έκ της ποικίλης πορείας των πολεμικών έπιχειρήσεων, δύνανται να εύρεθούν άπομεμονωμένα επί έχθρικού έδάφους. Εις τας περιπτώσεις ταύτας έπεμβαίνουν αί Ειδικαί 'Αεροπορικαί 'Υπηρεσίαι, αί όποιαί, διά της πείρας και του θάρρους των πληρωμάτων των, αντιμετωπίζουν πάντα κίνδυνον, άρκεί μόνον οί αεροπορικοί έφοδιασμοί να φθάσουν άνυπερβέτως εις τούς συντρόφους των. Ούτω, ο άνεφοδιασμός των στρατευμάτων γίνεται πάντοτε τακτικώς και άδιαλείπτως.



ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΓΑΕΤΑΝΟ ΣΙΟCCA

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ

— Βασιλεϋ 'Αλκίνοε, εις τό σπίτι σου δέν τρώγει κανείς πολύ, αλλά τρώγει καλά. Εις τόν καιρόν μας υπήρχε μεγαλύτερα άκράτεια και όλιγωτέρα έκλεκτικότητα.

— Έγίναμεν λιτοδιάιτοι, όλίγον από έγωισμόν, διότι ή πολυφαγία βλάπτει, και όλίγον από ανάγκη, έπειδή έχομεν όλίγον έδαφος, κ' ένώ ήμείς αύξάνομεν διαρκώς εις άριθμόν, ή γή πού πρέπει να μας θρέψη, παραμένει πάντοτε ή ίδια. Όπως βλέπεις, όλα μπορούν να συμβιβασθούν. Έκεί όπου λείπει ή ποσότης, την άναπληροί ή ποιότης.

— Και αυτό τό κρασί σου είναι θαυμάσιον. Και μά τόν Δία, δέν ήπια ποτέ παρόμοιον εις την 'Ιθάκην. Έξυπνῶ εις την καρδίαν μου αισθήματα και σχεδόν άναμνήσεις πού δέν μπορώ να έξηγήσω.

— Σοϋ έξηγώ έγώ. Τό κρασί αυτό της 'Ιταλίας, σοϋ ένθυμίζει τόν χρόνον πού έπέρασες εις τας άγκάλας της Κίρκης. 'Ηπιες πολύ τότε.

— Εϋτυχισμένη 'Ιταλία, άν παράγη κρασιά τόσον μαγευτικά.

— 'Η 'Ιταλία είναι ένας τόπος πού έβασανίσθη περισσότερο από τούς άλλους, από τό πύρ, τό ύδωρ, και τούς πάγους. Τά κρασιά της άναδίδουν αυτό τό βασάνισμα, αλλά παρ' όλον ότι είναι διαφορετικά μεταξύ τους, όπως είναι διαφορετικοί οί βράχοι, αί άργίλλοι και ή άμμος, έχουν όλα την ίδιαν εύγένειαν καταγωγής και την ίδιαν γοητείαν.

Αυτό τό κρασί πού πίνομεν τώρα, είναι κρασί της Γκατινάρα, και παράγεται μόνον επί πορφυρίτου, άρχαιοτάτου βράχου πού περισσότερο από κάθε άλλον άντέχει εις την καταστροφήν. Δέν σοϋ μεταδίδει εις τό αίμα σου τό αισθήμα της άφθαρσίας; Πρόσεξε! Όταν είναι νέον είναι στρυφνόν και όσον παλαιώνει, τόσον γίνεται και δυνατόν και γλυκύ, ως διά να μάς βοηθήση ν' άντισταθώμεν εις τόν θάνατον. Άλλοτε, όταν θα έλθης πάλιν έδω, θα κάμωμεν μίαν εξαίρεσιν και θα φάγωμεν φρεσκοσφαγμένον έριφιόν ψημένον εις τα ξύλα κατά την παλαιάν Ιδικήν μας συνή-

θειαν. Τότε θα πιοϋμε κρασί του Μπαρόλο, πού παράγεται από τά ίδια σταφύλια, όπως και αυτό, πού καλλιεργούνται εις τας γαίαις του Πεδεμοντίου, πού έμύζησαν επί αιώνας και αιώνας τόν χυμόν και τόν γόνον της ζωής. Τότε θα αισθανθής να γεννάται εις την καρδίαν σου ή χαρά της ζωής και ή έπιθυμία να τραγουδήσης.

— Ώ καλῶ 'Αλκίνοε, σϋ γίνεσαι ποιητής. Έξήλευσες τόν γηραιόν Δημόδοκον πού έτραγουδούσε με την λύραν εις τό ένα χέρι και με τό ποτήρι εις τό άλλο; Πρόσεξε, ο Δημόδοκος ήτο μέγας αιδός κ' έγώ έκλαυσα όταν τόν ήκουσα, όπως κλαίει ένα παιδί, άλλοτε όμως πάλιν ένενπνέτο υπερβολικά κ' έπειτα έμισοκοιμάτο. Δέν θα ήθελα να κάμης και σϋ τό ίδιον. Αυτά τά κρασιά είναι /θυσμάρια, αλλά δέν πρέπει να κάμης κανείς κατάχρησιν. Τό έξέρω καλά έγώ, πού κάποτε έξ αιτίας των έκόντευσαν να ξεχάσω και την Πηνελόπην και την 'Ιθάκην.

Ώ διορατικῶ 'Οδυσσεϋ, δέν σοϋ φαίνεται ότι ή εύκολία με την όποιαν τά πλέον εύγενή πράγματα δυνατόν να έκφυλισθούν και να διαφθαρεύουν, είναι ένα σημεϊόν της θεϊας φρονήσεως; 'Ιδού τό κύπελλον της άμβροσίας, ήμείς δέν σοϋ φαίνεται ότι ή εύκολία με την όποιαν τά πλέον εύγενή πράγματα δυνατόν να έκφυλισθούν και να διαφθαρεύουν, είναι ένα σημεϊόν της θεϊας φρονήσεως; 'Ιδού τό κύπελλον της άμβροσίας, ήμείς

τό πίνομεν και γινόμεθα ποιηταί. Άν υπερβάλωμεν, τό πνεϋμα σκοτίζεται, αί κήμαι τρέμουν, μισοκοιμούμεθα αντί να γινόμεθα ποιηταί. Άν προχωρούσαμεν ακόμη εις την υπερβολήν, θα έκαταντούσαμε κτήνη. Άν έπεμέναμεν παρ' όλης τας προειδοποιήσεις της φύσεως, θα καταλαμβανόμεθα από τά τρομερότερα κακά, τόν έκφυλισμόν, τό παρράληρημα, την παραφροσύνην και θα έπεσύραμεν και τας κατάρτας των τέκνων πού θα άποκτούσαμεν. Έπομένως έντός του ίδιου κυπέλλου υπάρχει τό καλόν και τό κακόν. Εϋρίσκονται και τά δύο μαζί και είναι ήνωμένα μεταξύ των, και ή θέλησίς μας είναι έλευθέρα ν' άπευθυνθί προς τό ένα ή προς τό άλλο. Δέν σοϋ φαίνεται ότι εις την έλευθερίαν αυτήν περιλαμβάνεται και θεοποιείται ή μοίρα μας;

Άς τιμήσωμεν τό κρασί, πού μάς δίδει δύναμιν και έλευθερίαν. Εις τας κατατάξεις μας, ήμείς τό θεωρούμεν όπως μίαν κοινωνικήν ανάγκην και δέν τό άρνούμεθα εις οϋδένα. Άλλά τιμωρούμεν άμειλίκτως όσους κάμνουν κατάχρησιν διότι τούς θεωρούμεν διττώδες ένόχους. Και πράγματι ο μέθυσος βλάπτει τόν έαυτόν του, όπως έπίσης και τούς άλλους, έπειδή αφαιρεί άπ' αυτούς τό μερίδιόν των

κραιοϋ.

— Να με συγχωρής, φίλε μου, ίσως όμως είναι υπερβολή να ύποστηρίζεται ότι τό κρασί είναι ανάγκη, ακόμη και εις τας χώρας όπου ή άμπελος εύδοκimei. Οί καλλιτέροι και οί άγνότεροι άνθρωποι τούς όποιους έγνώρισα δέν ήσαν πόται. Και μοϋ έφάνησαν εξαίρετικώς άγαπήτοι εις τούς θεούς. Ό Θηρεσίος, ο όποιος μοϋ προείπεν τό μέλλον, δέν έπινε, ένϋ ο Κάλχας ο όποιος έπινε πολύ ήτο άνακατωσούρης.

— 'Η έγκράτεια άρέσει εις τούς θεούς ως εξαίρεσις, όχι ως κανών. Και ή άγνότης άρέσει εις τούς θεούς, άρκεί να την έχουν όλίγοι. Αυτό όμως δέν έμποδίζει την άνάγκην και την άγιότητα της τεκνοποιίας. Τό ένστικτον μάς λέγει ν' αγαπώμεν κ' έπομένως αγαπώμεν. Άς πίνωμεν έπίσης, διότι τό ένστικτον μάς προσκαλεί να τό κάμνωμεν. Έξ άλλου ως προσέξαμεν να μη κάμνωμεν κατάχρησιν των ήδονών προς τας όποιας μάς φέρει τό ένστικτον. Και ως μη περιφρονώμεν έπίσης εκείνους οί όποιοι, διά ν' ακολουθήσουν ένα όνειρον άγνότητος, μάς άφίνουν την μεττήν λόγον άξιοι.

— Λύσε μίαν περιέργειαν μου 'Αλκίνοε. Έάν, όπως σϋ



λέγεις, όλοι οί άνθρωποι πρέπει ν' απολαμβάνουν τά χρήσιμα πράγματα έξ ίσου και άν τό κρασί θεωρείται από σās ως έν έξ αυτών, έκανόνισατε εις τρόπον ώστε όλοι, ακόμη και οί πλέον ταπεινοί, να δύνανται να πίνουν από τό θαυμάσιον αυτό κρασί;

— Τό κρασί αυτό είναι σπάνιον και πολύτιμον και δέν ντρέπομαι να τό παραδεχθώ, μόνον όλίγοι έχουν τό πρόνόμιον να τό πίνουν.

— Παραδέχεσθε έπομένως ότι ύφίστανται ακόμη προνόμια. Μοϋ φαίνεται ότι περιπίπτετε εις αντίφάσεις. Άφού άπαξ παρεδέχθημεν ότι όλοι είναι ίσοι έναντι των άναγκών της ύπάρξεως, πρέπει να φθάσητε έως τό βάθος και να καταργήσητε κάθε προνόμιον.

— Σφάλλεις, 'Οδυσσεϋ. Και τά προνόμια έπίσης είναι χρήσιμα και ή άπόλυτος ίσότης θα ήτο άνοησία. Άφού ή φύσις έδημιούργησε πολλούς, όλους καλούς και μερικούς υπέρχους όπως αυτόν, ήμείς πρέπει να την βοηθήσωμεν και ν' άφίσωμεν να υπάρχουν προνομιοϋχοι διά να πίνουν τά προνομιοϋχα κρασιά. Έκείνο πού ένδιαφέρει είναι να μη καταπατούν, διά να πίνουν τά κρασιά αυτά, τό δικαίωμα των άλλων να πίνουν τά καλά κρασιά. Τά προνόμια δέν είναι έφεύρεσις των ανθρώπων, αυτή αύτη ή φύσις τά μοιράζει επί της γής. Υπάρχουν οί ίσχυροί και οί άσθενείς, οί περισσότεροι και όλιγοίτεροι έξυπνοι. 'Η έξυπνάδα είναι μία ανάγκη διά τό ανθρώπινον γένος, δέν συμφωνεί;

— Χωρίς άμφιβολίαν είναι μία ανάγκη, διότι είναι τό όπλον με τό όποιον καταπολεμούμεν την άμάθειαν πού είναι ό μεγαλύτερος έχθρός μας.

— Και όμως δέν μάς φαίνεται διόλου άδίκον τό ότι ή έξυπνάδα έμοιράσθη διάφοροτρόπως εις τούς διάφορους ανθρώπους. Έάν όλοι ήσαν έξ ίσου έξυπνοι, δέν θα υπήρχε πλέον αξία να είναι κανείς έξυπνος, και κατά πάσαν πιθανότητα θα έγεννάτο μία τοιαύτη σύγχυσις ώστε κανείς δέν θα ήκούετο και δέν θα ήκούετο.

— Τό ίδιον θα συνέβαινε και με τό κρασί αυτό άν όλοι τό έπιναν καθημερινώς.

— Πρέπει έπομένως να συμ-

περάνωμεν ότι δσον χρήσιμοι είναι οι άνθρωποι μεγάλης ευφύας, που οδηγούν τους άλλους, εξ Ισου χρήσιμοι είναι οι άνθρωποι μικρότερας ευφύας αλλά της αττικής εργατικότητας, που τους ακολουθούν, Τό σπουδαίον είναι να συμφωνούν και Έκαστος να εκτελή το καθήκον εις δ' εκλήθη.

— 'Η δυσκολία σύγκειται εις αυτό. Οι σύντροφοί μου με άνεγνώριζαν ως ανώτερόν των, ύφ' όλως τας απόψεις, κάποτε όμως δέν ήθέλησαν να με ακολουθήσουν και υπέφεραν πικρά.

— 'Ημείς καταρθώσαμεν να κάμωμεν τους ανθρώπους να συμφωνήσουν χωρίς να παραστή ανάγκη να καταργήσωμεν τὰ προνόμια. 'Η συμφωνία έπετεύχθη κατόπιν άγώνος που έθεσεν έν κινδύνω ατήν την ύπαρξιν της ανθρωπότητος.

— Καί πώς το καταρθώσατε;

— Μ' Ένα άπλούστατον μέσον: Με την ειλικρίνειαν. 'Η συμφωνία έπήλθεν αυθόρμητος, όταν είπαμεν: άς παύσωμεν ν' αλληλοκαπνίζεσθαι και να αλληλοκλεπώμεθα.

— Άλκίνοε, κ' έγω επίσης κατηγορήθη επί άπάτη και μου λέγουν ότι κάποιος 'Ιταλός, που ανυψώθη ως δικαστής των ανθρώπων με κατεδίκασε. Καί όμως χωρίς την άπάτην μου δέν θά κατελαμβάναμεν ποτέ το 'Ιλιον. Έχον άδικον ν' άπατήσω, άφού χωρίς την άπάτην οι 'Ιδιοί μου θά κατεστρέφοντο και θά ένικνντο;

— Σεις έπολεμούσατε ως άνθρωποι εναντίον ανθρώπων, με άπάτας εναντίον άπατών. 'Ημείς όμως έπαύσαμεν να πολεμώμεν ό εις τόν άλλον. Οι έχθροί, τους όποιους έχομεν να νικήσωμεν, δέν είναι άλλοι θνητοί, άλλ' ήμείς οι 'Ιδιοί, ή φύσις ό χρόνος. Θά έσκέπτεσο ποτέ ού ν' άπατήσης τόν έαυτόν σου ή την φύσιν: "Όλη ή βλάβη θά έπιπτεν επάνω σου, και δόκιμασε, άν κατορθώνης, να άπατήσης τόν καιρόν, να κάμης πιστευτόν ότι δέν παρήλθεν όταν παρήλθεν, να κάμης να πιστεύουσιν ότι δέν έχρησιμοποίησες καλώς, όταν τόν έχρησιμοποίησες κακώς;

Φαντάζεται τι θά συνέβαινε άν έγω προσποιούμην ότι εργάζομαι εις τόν άμπελώνα μου και άπ' εναντίας έμενα αδρανής; Καί όμως μέχρι της χθές οι άνθρωποι ένόμιζον ότι μία τοιαύτη άπάτη έπετρεπέτο και μάλιστα ή όκηνηρία ήτο δια πολλούς ή μέγιστη απόλαυσις.

'Η ειλικρίνεια είναι ή βά-

σις των τακτοποιήσεων μας. 'Ημείς έκτιμώνμεν περισσότερον τόν ταπεινόν ειλικρινή από τόν προσποιούμενον ισχυρόν, τόν ειλικρινή άμαθή από τόν προσποιούμενον σοφόν. Πρέπει να είμεθα σαφείς και άπλοι. "Ας ζήση το κρασί αυτό που είναι καθαρόν και άπλόν. "Ας πιούμε ακόμη Ένα ποτήρι, κανείς δέν θά μάς τιμωρήση.

— Τι πράγμα είναι πάλιν αυτή ή δόσις;

— Δέν σού είπα ακόμη ότι ήμείς όλοι έχομεν την μερίδα μας, ή μάλλον ότι καθωρίσθη ή λογική ποσότης τροφής και ποτών που έπιτρέπεται εις τόν καθένα να καταναλώση.

'Ο τελευταίος πόλεμος μάς υπεχρώσε να λάβωμεν τό μέτρον αυτό. Κατόπιν όμως το έβρωμεν τόσον όρθόν ώστε το συμπεριελάβαμεν μεταξύ των νόμων μας. Διά το κρασί διοργανώθημεν εις τρόπον ώστε, όποιος θέλει, να έχη την μερίδα του. Φυσικά προσπαθούμεν να έμποδίζωμεν να τίθενται εις κυκλοφορίαν κρασιά νοθευμένα ή άγνώστου προελεύσεως, διά να μη άπατήσωμεν με την σειράν μας τους καταναλωτάς.

— Καί πώς κανονίζεσθε διά τὰ κρασιά διαφορετικών ποιητήτων;

— 'Ημείς χωρίζομεν τό κοινόν κρασί από τό εκλεκτόν. Δέν πρέπει όμως να νομίσης ότι τό κοινόν κρασί μας δέν είναι πρώτης τάξεως. 'Εξερριζώσαμεν όλα τὰ κακής ποιότητος κλήματα και άπηγορεύσαμεν την καλλιέργειάν των εις μη καταλλήλους τόπους (εύτυχώς εις την 'Ιταλίαν είναι όλίγα αι περιοχαί όπου τό κρασί δέν είναι καλόν), ούτως ώστε δέν έχομεν εις την κατανάλωσιν κρασί κακής ποιότητος. Τά εκλεκτά κρασιά είναι πραγματικώς έξαιρετικά, τὰ άνθος των άμπελων μας, ή υπερφάνεια των οίνοποθώνων μας.

— Καί πώς κανονίζετε ώστε να κάμνεται δικαίαν διανομή και ό καθείς να λαμβάνη την μερίδα του;

— Δέν είναι δύσκολον. Πρόπαντός προσπαθούμεν να κάμωμεν τους ανθρώπους να ένδιαφερθούν να παράγουν οι 'Ιδιοι τό κρασί που έχουν ανάγκην. Θέτομεν εις έφαρμογήν μίαν παλαιάν Ιταλικήν παροιμίαν, «όποιος κάμνει μόνος του κάμνει για τρεις». Έπομένως, όπως παρέχωμεν εις όλους τό δικαίωμα να κατέχουν σπίτι και άγρόν, έτσι τους παρέχομεν και τό δικαίωμα να κατέχουν άμπελώνα. 'Η μεγάλη πλειονότης έπρωτίμνησεν τὰ κλήματα από τό κρασί. Είναι τόσον ευχά-



ριστος ό τρυγητός και τό πάτημα των σταφυλιών. Κί' έγω έχω Ένα άμπελώνα που παράγει τό καθημερινόν κρασί μου. 'Υπάρχουν δυστυχώς ακόμη άνθρωποι που έξ ανάγκης ζούν μαζεμένοι, εις σημείον ώστε είναι ήδη δύσκολον να δοθί εις αυτούς άγρόν κ' έπομένως αδύνατον να έχουν άμπελώνα. Διά τας ανάγκες αυτών (ό αριθμός των μειωνέται κάθε έτος) διαθέντομεν εις τας οίνοπαραγωγούς περιφέρειας κοινοτικές οίνοποθήκας. Οι ιδιοκτήται άμπελών, που έχουν πλεόνασμα σταφυλιών, τὰ φέρουν έκει και τό πάτημα γίνεται όλον μαζί. Φυσικά αι κοινοτικές οίνοποθήκαι έχουν τελειοποιημένα έγκταστάσεις και δοκιμασμένους οινολόγους, ούσαφηνίσαω ότι ή διαπάη δια τὰ κρασί αποτελεί περίπου τό δωδέκατον του κατωτάτου μισθού.

— Καί ποίος παράγει τους εκλεκτούς οίνους, και εις τί τιμήν πωλούνται;

— 'Ενδιαφέρεται ή κοινήτης ή όπως λέγομεν ήμείς ή συντεχνία των άμπελουργών. Αύ-

τή είναι υπεύθυνός δια την παραγωγήν και την δανομήν, και άν έν έκ των μελών της λανθάνει ή άπατή, όλοι οι άλλοι πληρώνουν δι' ατόν. Αύτη πάλιν έξ άλλου, υπερασπίζεται, άν είναι ανάγκη, τους άμπελουργούς εις τους κόλπους του κράτους. "Όλοι οι άμπελουργοί είναι δεσμευμένοι με την συντεχνίαν και οι τυχερότεροι, που καρπούνται κέρδος από την πώλησιν των εκλεκτών οίνων, καταβάλλουν Ένα μέρος υπέρ των όλιγώτερον τυχερών, οι όποιοι δέν έκέρδιον επειδή παράγουν μόνον κοινά κρασιά.

"Όπως βλέπεις, είμεθα ειλικρινείς και δέν φοβούμεθα ν' άφίσωμεν τους ανθρώπους από τεχνικούς έπιστρατεύη δια τας πολεμικές παραγωγάς. Έκατοντάδες εργοστασίον έπαισαν να παράγουν δια την συνήθη καταναλώσιν και μετετράπησαν εις βοηθητικά εργοστάσια. Στρατιά όλόκληρος από τεχνικούς έπιστρατεύη δια να αύξηση τόν ρυθμόν της βιομηχανικής παραγωγής και ή διεύθυνσις της εργασίας άνετέθη εις άνδρας με δικτατορικά δικαιώματα. Αί παλαι-

οκοπόν να κανονίζουν την άγοράν. Δέν έκάμαμεν άλλο παρά να γενικεύσωμεν την λειτουργίαν των.

Φυσικά, κάθε περιοχή χρησιμοποiei τας πλησιεστέρας οίνοποθήκας. Κατ' αυτών τόν τρόπον έβάλαμεν κάποιαν τάξιν εις τας μεταφοράς. Με την άκαταστασίαν που ύφίστατο πριν εις τας άγοράς, τὰ έμπορεύματα έταξίδευαν συχνά χωρίς λόγον, και μετέβαιναν να άγοράσουν μακριά, ότι ήτο δυνατόν να εύρεθί πλησίον (και ίσως και καλλίτερον). Τό κοινόν κρασί πωλούν άπό τας οίνοποθήκας εις την σωστήν τιμήν, εις τρόπον ώστε ό λαμβάνων αυτό τό πληρώνει με μίαν δικαίαν και μόνιμον αναλογίαν του μισθού του. Δύναμαι να διασαφηνίσω ότι ή διαπάη δια τὰ κρασί αποτελεί περίπου τό δωδέκατον του κατωτάτου μισθού.

— Καί ποίος παράγει τους εκλεκτούς οίνους, και εις τί τιμήν πωλούνται;

— 'Ενδιαφέρεται ή κοινήτης ή όπως λέγομεν ήμείς ή συντεχνία των άμπελουργών. Αύ-

GAETANO CIOCCA

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ



ΑΜΕΡΙΚΗΣ

40Ν - ΤΑ ΟΠΛΑ

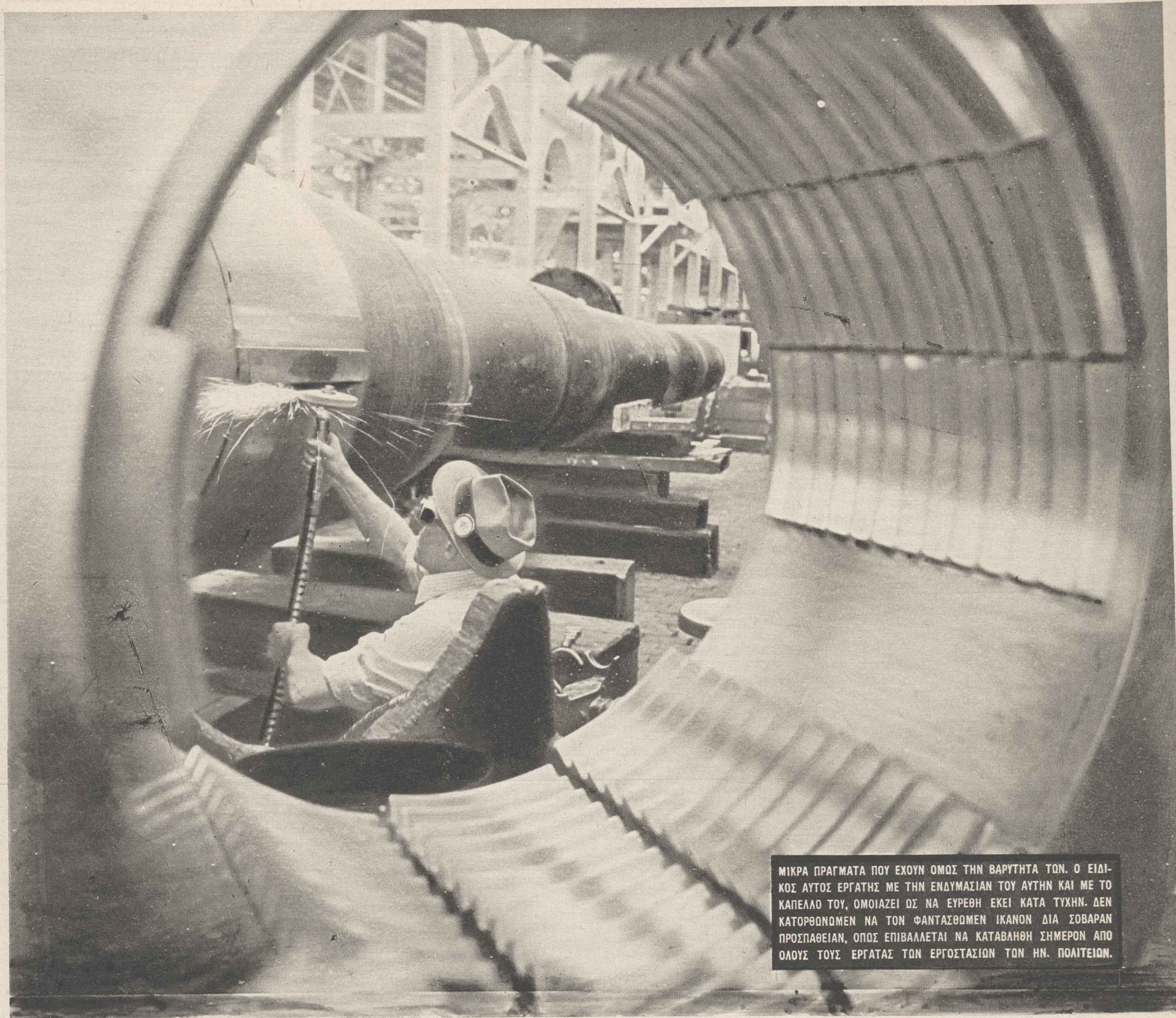
"Επειτα από όκτώ περίπου μήνας πόλεμου, ή 'Αμερική ταράσσεται άκόμη από την τρομεράν άμφιβολίαν ότι ή γιγαντιαία πολεμική της δύναμις, δέν θά καταστή δυνατόν να μεταφρασθί εις πραγματικήν, έντός των όρίων του χρόνου που θέλει ό Ροϋσβελτ και που επεβλήθησαν από τας γεγονότα. Αί διαθέσιμοι πρώτοι ύλαι, κατά μέγα μέρος, διετέθησαν εις τας πολεμικές παραγωγάς. Έκατοντάδες εργοστασίον έπαισαν να παράγουν δια την συνήθη καταναλώσιν και μετετράπησαν εις βοηθητικά εργοστάσια. Στρατιά όλόκληρος από τεχνικούς έπιστρατεύη δια να αύξηση τόν ρυθμόν της βιομηχανικής παραγωγής και ή διεύθυνσις της εργασίας άνετέθη εις άνδρας με δικτατορικά δικαιώματα. Αί παλαι-

αί μέθοδοι του άτομικισμού και της φιλελευθέρας οικονομίας εγκατελείφθησαν δια να παραχωρήσουν την θέσιν των εις νέας μορφάς ύποχρεωτικής συνεργασίας και έλεγχόμενης οικονομίας. Εις τόν Λευκόν όμως Οίκον όπου εξετάζονται κάθε έβδομάδα από τους διαφόρους τομείς του «βιομηχανικού μετώπου», είσεχώρησε μία άβεβαιότης εις αντικατάστασιν της παλαιάς αισιοδοξίας και αι προσπτικά της καταστάσεως ήρχισαν να εξέτάζωνται με βαθείαν άνησυχίαν.

Οί δείκται της παραγωγής έσημείωσαν αισθητάς πρόόδους εις όλα τὰ πεδία και πρό παντός όταν εξέταζονται από άπόψεως ποσοστών, εύρίσκονται όμως άκόμη πολύ μακράν από τους άπολύτους αριθμούς των επιδιωκομένων σκοπών. Καί έφ' όσον έπρόχωρουν εις τας φάσεις πλήρους εργασίας, της προβλεπομένης από

τά κυβερνητικά σχέδια έφαινετο πάντοτε με σαφέστερον τρόπον ότι τό πρόγραμμα τό εξαγγελθέν από τόν Ροϋσβελτ εις τό διάγγελμά του της άπό τας διαφόρους τομείς του «βιομηχανικού μετώπου», είσεχώρησε μία άβεβαιότης εις αντικατάστασιν της παλαιάς αισιοδοξίας και αι προσπτικά της καταστάσεως ήρχισαν να εξέτάζωνται με βαθείαν άνησυχίαν. Οί δείκται της παραγωγής έσημείωσαν αισθητάς πρόόδους εις όλα τὰ πεδία και πρό παντός όταν εξέταζονται από άπόψεως ποσοστών, εύρίσκονται όμως άκόμη πολύ μακράν από τους άπολύτους αριθμούς των επιδιωκομένων σκοπών. Καί έφ' όσον έπρόχωρουν εις τας φάσεις πλήρους εργασίας, της προβλεπομένης από

τά κυβερνητικά σχέδια έφαινετο πάντοτε με σαφέστερον τρόπον ότι τό πρόγραμμα τό εξαγγελθέν από τόν Ροϋσβελτ εις τό διάγγελμά του της άπό τας διαφόρους τομείς του «βιομηχανικού μετώπου», είσεχώρησε μία άβεβαιότης εις αντικατάστασιν της παλαιάς αισιοδοξίας και αι προσπτικά της καταστάσεως ήρχισαν να εξέτάζωνται με βαθείαν άνησυχίαν. Οί δείκται της παραγωγής έσημείωσαν αισθητάς πρόόδους εις όλα τὰ πεδία και πρό παντός όταν εξέταζονται από άπόψεως ποσοστών, εύρίσκονται όμως άκόμη πολύ μακράν από τους άπολύτους αριθμούς των επιδιωκομένων σκοπών. Καί έφ' όσον έπρόχωρουν εις τας φάσεις πλήρους εργασίας, της προβλεπομένης από



ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΜΟΣ ΤΗΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΤΩΝ. Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΥΤΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΙΑΝ ΤΟΥ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕΛΑΙΟ ΤΟΥ, ΟΜΟΙΑΖΕΙ ΟΣ ΝΑ ΕΥΡΕΘΗ ΕΚΕΙ ΚΑΤΑ ΤΥΧΗΝ. ΔΕΝ ΚΑΤΟΡΘΩΝΟΜΕΝ ΝΑ ΤΟΝ ΦΑΝΤΑΣΘΕΜΕΝ ΙΚΑΝΟΝ ΔΙΑ ΣΟΒΑΡΑΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ, ΟΠΩΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΝΩΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΤΩΝ Η.Η. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

πρόγραμμα, πρέπει να επιφέρωμεν ριζικές μεταβολάς εις τας μεθόδους μας, αν θέλωμεν να πολλαπλασιάσωμεν την μέχρι τουδε επιτευχθείσαν παραγωγήν μας».

Εις την πραγματικότητα, εκ των 73 δισεκατομμυρίων, των διατεθέντων διά τούς εξοπλισμούς, μόλις 13 δισεκατομμύρια (όλιγώτερον του ενός πέμπτου) είχαν μεταβληθῇ μέχρι τῆς στιγμῆς εις συμβόλαια διά προμηθείας. Ὁ Πρόεδρος εἶχε καταπλῆξει δολους ἀγγέλων ἀστρονομικοῦς ἀριθμοὺς ἀεροπλάνων, κανονίων, θωρακισμένων ἀυτοκινήτων καὶ πλοίων, ὅλα δὲ ὡς ἐπρεπε ἀκόμη ν' ἀρχίσουν.

«Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ροῦσβελτ — ἔγραφε περὶ τὸ τέλος Δεκεμβρίου ἡ ἐπιθεώρησις Times — εἶναι ταυτοχρόνως ἡ μεγαλύτερα σύγχυσις εὐσεβῶν πόθων καὶ τὸ μεγαλύτερον ὄνειρον παραγωγῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἡ.Η. Πολιτειῶν. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐπολλαπλασίασε ἀστρονομικῶς ἐπὶ πέντε ἀριθμοὺς ἀπροσπελάστους, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν θὰ ἦτο ἐνδεχομένως δυνατόν να μεταφρασθῇ εἰς κάτι τὸ σκληρόν, τὸ ἀπτόν, τὸ χρήσιμον καὶ τὸ φονικόν». Ἡ παραγωγή δὲ μὲς

ἀεροπλάνων ἦτο ἀκόμη ἀνεπαρκής, τὰ ἐργοστάσια ὅλων δὲν ἤξευραν ἀκόμη ἂν τὸ νέον ἡμιαυτόματον Gatand θὰ ἐκρησμοποιεῖτο τελικῶς καὶ ἡ παραγωγή θωρακισμένων ἀυτοκινήτων ἐπεβραδύνετο ἀκόμη ἀπὸ ἐκνευριστικὰς συζητήσεως μεταξὺ τῶν ὑποστηρίζοντων τὴν κατασκευὴν ἀρμάτων 13 τόννων, τὰ ὅποια εἶχεν ἀρχίσει νὰ κατασκευάζῃ ἡ American Car & Foundry ἰδίᾳ τῆς πρωτοβουλίας, καὶ τῶν φορέων τῶν ἄλλων, μέσων ἢ βαρέων τῶπων. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Οὐάσιγκτὼν ἐβρασίλευε σύγχυσις μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁργανισμῶν τῶν δημιουργηθέντων ἀπὸ τὸν Ροῦσβελτ, διὰ τὸν συντονισμὸν τοῦ προγράμματος ἐξοπλισμοῦ. Συγκρούσεις ἀρμοδιότητων καὶ νομιμότητος παρέλουν κάθε ἀπόφασιν. Αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἠκολούθουν μίαν ὁδὸν καὶ τὰ πολιτικὰ γραφεῖα ἠκολούθουν μίαν ἄλλην. Ἡ βιομηχανία προσεπάθει νὰ παράγῃ διὰ λογαριασμὸν τῆς καὶ ἡ πολιτικὴ ἠπλανε τὰς χεῖρας διὰ νὰ θέσῃ ὅλα ὑπὸ ἑλεγχον. Οἱ ἐφοπλισταὶ προηγόραζον τὰ ὀλικά διὰ ν' ἀρχίσουν τὴν ἐργασίαν των καὶ οἱ βιομήχανοι ἀυτοκινήτων τοὺς τὰ ἔπρηναν διὰ νὰ εὐρύνουν τὰς ἐγ-

καταστάσεις των. Καὶ ἔναντι τῶν πλημμελῶν κατασκευῶν τῶν δύο ἐτῶν συγχύσεων — ἐφ' ὅσον ὁ Ροῦσβελτ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου εἰς τὴν Εὐρώπην ἤρchiσε νὰ δὲμιλῇ περὶ ἐξοπλισμοῦ — ἤρchiσαν νὰ ζητοῦνται εὐθύναι. Αἱ κατηγορίαι διεσταυροῦντο ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο. Ὁ σοσιαλιστὴν τύπος κατηγορεῖ τὸν καπιταλισμὸν καὶ τὰ ἀντιδραστικὰ φύλλα ἐπετίθεντο ἐναντὶ τοῦ Lewis, κατηγοροῦντα αὐτὸν ὅτι διέφθειρε τὰς μάζας διὰ νὰ μποῦκοτάρῃ τὰ προγράμματα τοῦ Ροῦσβελτ. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ New Deal καὶ τῆς πολεμικῆς παραγωγῆς με δικτατορικὰ δικαιώματα. Κατὰ τὸν παρελθόντα δὲ μὲς Μάιον, ὕστερα σχεδὸν ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν, ἡ κατάστασις ἦτο ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοποιηθῇ νέαι ἐγκαταστάσεις, τὰ ἐργοστάσια ὅμως ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ ἐργάζωνται με βραδὺν ρυθμὸν, δι' ἐναντὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τὰ 44% τῆς παραγωγῆς δὲν ἐγένετο λόγος παρὰ περὶ Bonlencecks (δηλαδὴ περὶ λαϊμῶν μπουκαλιῶν), καὶ περὶ red lore (ἐρυθρῶν κορδελλῶν) ποὺ σημαίνει γραφειοκρατικὴν ἀργοπορίαν, καὶ

ἀπὸ τὰ διάφορα μέτωπα ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ φθάνῃ ἡ ἰδία διαμαρτυρία: too little and too late, δηλαδὴ «πολὺ ὀλίγον καὶ πολὺ ὀργά». Καὶ τότε ὁ Ροῦσβελτ ἐσκέφθη ν' ἀναθέσῃ εἰς ἕνα καὶ μόνον ἄνθρωπον ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς ἐργασίας καὶ ὁ Νέλσον ἀνέλαβε τὴν ὁδηγίαν τῆς πολεμικῆς παραγωγῆς με δικτατορικὰ δικαιώματα. Κατὰ τὸν παρελθόντα δὲ μὲς Μάιον, ὕστερα σχεδὸν ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν, ἡ κατάστασις ἦτο ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοποιηθῇ νέαι ἐγκαταστάσεις, τὰ ἐργοστάσια ὅμως ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ ἐργάζωνται με βραδὺν ρυθμὸν, δι' ἐναντὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τὰ 44% τῆς παραγωγῆς δὲν ἐγένετο λόγος παρὰ περὶ Bonlencecks (δηλαδὴ περὶ λαϊμῶν μπουκαλιῶν), καὶ περὶ red lore (ἐρυθρῶν κορδελλῶν) ποὺ σημαίνει γραφειοκρατικὴν ἀργοπορίαν, καὶ

BUSIN

WAR FRONT

SPAB, OPM & Chaos

The Supply Priorities & Allocations Board—set up last August as a cure-all for the bickering and delay in the U.S. defense effort—has itself bogged down in a morass of divided authority and red tape.

This was the sad conclusion last week of many a defense expert. Intended as the brains of defense, SPAB has turned out to be just another feeble tentacle of the hydra-like monster. Donald Nelson, its executive director, has no vote in its councils. Moreover, Nelson has two conflicting jobs. As SPAB director he is boss of William Knudsen's Office of Production Management. As OPM's priorities director, he is Knudsen's hired hand.

Nobody knows who is really the boss. Nobody knows where authority begins and ends among the various defense agencies: SPAB, OPM, Treasury, Agriculture, Economic Defense Board. As for the Army, Navy and Maritime Commission—only agencies empowered to spend defense money—they go their own sweet, independent way. Most defense experts think the Army and Navy by their old-fashioned procurement policies are sabotaging subcontracting and plant conversion. But nobody does anything about it.

Evidences of the chaos:

► Out of \$73,000,000,000 in defense appropriations available to be spent as quickly as possible, the Army, Navy and Maritime Commission have contracted for only \$13,000,000,000—less than one-fifth.

Nearly ready for announcement is President Roosevelt's much-talked-of Victory Program, expected to raise defense expenditures to more than \$100,000,000,000 by late 1943. This huge load cannot be handled by the U.S. without the topmost efficiency in procurement, plant conversion, subcontracting, control of raw materials. If the load is dumped on to the present defense machinery—without first clarifying authority, junking the weak parts, eliminating duplications—it is possible the machinery may break down completely.

TIME, December 8, 1941

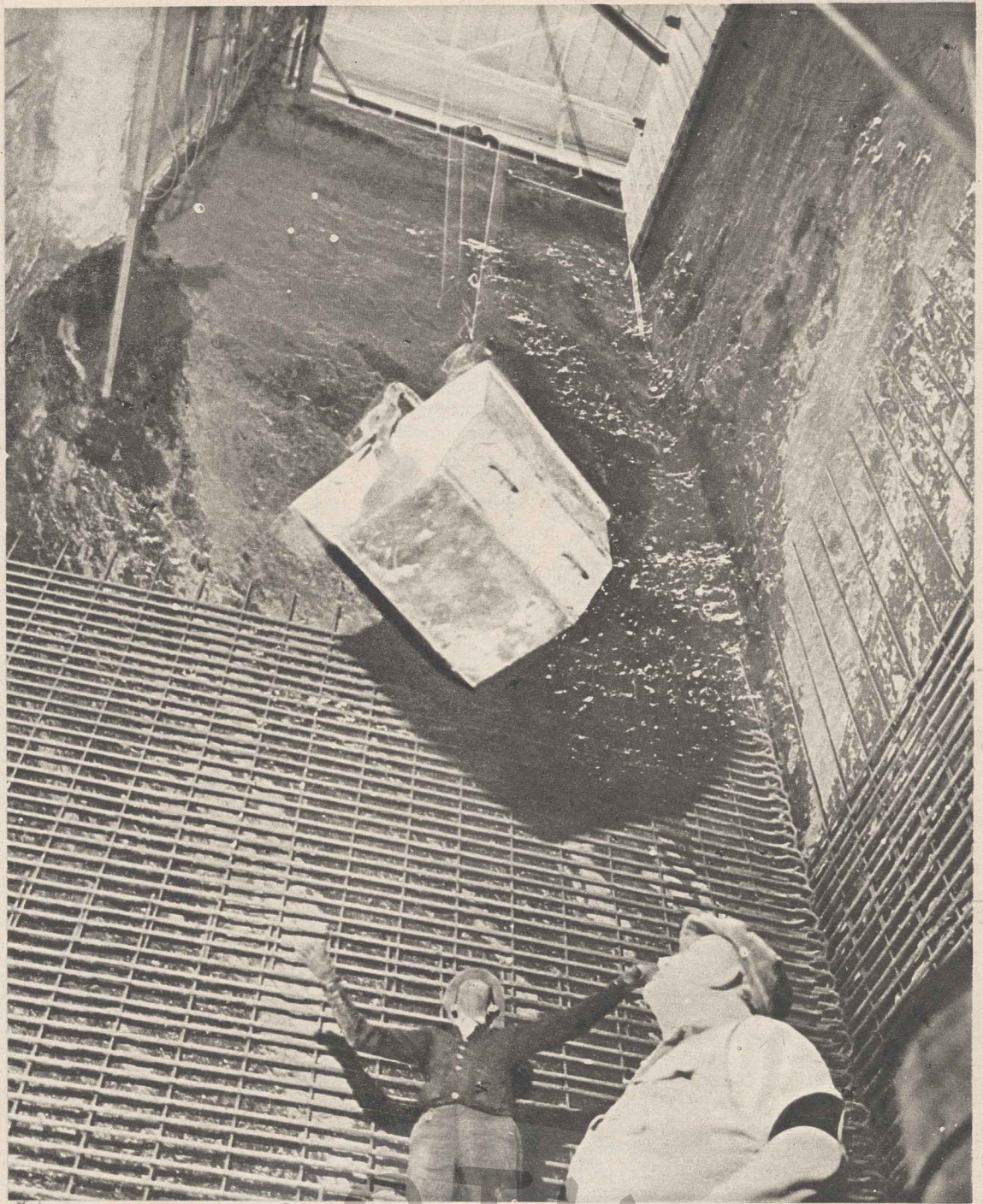
άλουμινίου τὰ 54% καὶ ἡ σιδηρουργικὴ βιομηχανία τὰ 62%. Ἡ ἔκθεσις διηκρινίζει ὅτι εἰς πολλὰ ἐργοστάσια δὲν ἐργάζοντο τὴν Κυριακὴν καὶ ὅτι εἰς πολλὰ ἄλλα ἡ ἐργασία εἶχε μειωθῇ ἀκόμη καὶ τὸ Σάββατον. Ὁ Ροῦσβελτ εἶχεν διηλίθει περὶ συνεχοῦς ἐργασίας εἰς ὅλας τὰς πολεμικὰς βιομηχανίας, ἐπὶ τῇ βάσει τριῶν γύρων, εἰς τὰς περισσότερας δὲ μὲς περιπτώσεις ἡ ἐργασία ἐγένετο με δύο γύρους, ἡ καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶχον καθιερωθῇ οἱ τρεῖς γύροι ἐπρόκειτο περὶ φάρας. Εἰς ἕνα σιδηρουργικὸν ἐργοστάσιον, ἐπὶ παραδείγματι, εἶχον ὁρίσθῃ 1700 ἐργάται διὰ τὸν πρῶτον γύρον, 400 διὰ τὸν δεύτερον καὶ 200 διὰ τὸν τρίτον. Εἰς ἕνα ἄλλο ἐργάζοντο 14500 εἰς τὸν πρῶτον, 3500 εἰς τὸν δεύτερον καὶ 1500 εἰς τὸν τρίτον. Τώρα, ἐφ' ὅσον τὰ ἐργοστάσια, τὰ ἤδη ἀπασχολούμενα εἰς τὴν παραγωγὴν, δὲν κατάρθωναν νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰς 44% τῆς παραγωγικῆς των ἱκανότητος, ἡ ηλεκτρικὴ βιομηχανία ἐξεμεταλλεύετο τὸ 48%, ἡ χημικὴ τὰ 50%, ἡ τοῦ ἐλαστικοῦ τὰ 51%, ἡ ἀεροναυτικὴ βιομηχανία τὰ 52%, ἡ βιομηχανία τοῦ

πῶς θὰ καθίστατο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ἀστρονομικὸν πρόγραμμα τῆς παραγωγῆς; Ὅταν ὁ Νέλσον εἶδεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐρεύνης αὐτῆς, συναφρῶν καὶ ἐκάπνισε μακρινῶς τὴν πλάνην του. Εὐρίσκειτο εἰς μεγάλῃν στενοχωρίαν, καὶ ὡς οἱ ἀριθμοὶ ποὺ εἶχεν ἐμπρός του δὲν ἦσαν νέοι δι' αὐτόν. Ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὴν κατάστασιν καὶ εἰς μίαν ἐπιστολὴν ποὺ ἔστειλε μετὰ τινος ἡμέρας εἰς τὸν γεροῦσιαστὴν Barbour δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ μίαν πραγματικότητα ποὺ θὰ ἦτο ἀβέλεια νὰ προσποιοῦνται ὅτι ἀγνοοῦν. Ὁ Barbour εἶπεν ὅτι ὑπῆρξεν δι' ὅλους «βαρὺ πλῆγμα καὶ μεγάλη ἐκπλήξις» ἡ πληροφορία ὅτι εἰς τὸ Νέον Τζέρσεϋ ἡ παραγωγή ἦτο κατὰ 51% κάτω τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων τῶν ἐργοστασίων. Ὁ Νέλσον ἀπήντησεν ὅτι δυστυχῶς αὐτὸ συνέβαινε καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα βιομηχανικὰ κέντρα τῆς χώρας. Οἱ λόγοι; Ὁ Νέλσον ἠδύνατο ν' ἀναφέρῃ πολλοὺς, περιωρίζετο δὲ μὲς νὰ ὑπευθύνει τοὺς πλέον κοινούς: Ἀργοποτικῶν χειρῶν διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ἐγκαταστάσεων; Καὶ ἐξ ἄλλου

πρῶτων ὧλῶν, ἑλλειψίς ἐδικειμένων ἐργατῶν, αἱ φυλετικαὶ διακρίσεις, συνεισὶ τῶν ὁποίων ἀπεκλείοντο ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια χιλιάδες θαυμασίων ἐργατῶν ἰταλικῆς καὶ γερμανικῆς καταγωγῆς. Ἑλλειψίς συντονισμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς παραγωγῆς κλπ. Ἐξ ἀβρότητος πρὸς τὴν πατρίδα του ὁ Νέλσον δὲν ἀνέφερε μίαν ἄλλην σοβαρὰν αἰτίαν τῶν ἀργοποριῶν: τὴν διαφθοράν. Οἱ διάδρομοι τοῦ Κογκρέσου ἀντήχουν ἀκόμη ἀπὸ τὰς σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις τὰς γενομένων ἀπὸ διαφόρους γερούσιαστὰς καὶ βουλευτὰς ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων κερδῶν τὰ ὅποια ὁμάδες ἀπὸ ἀδιαντρώπους κερδοσκόπους, λογιστῶν προστατευομένων ἀπὸ ἐπιρροὰς πολιτικάντηδων, ἐξηκολούθουν νὰ καρποῦνται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Καὶ αὐτὸς ὁ Νέλσον ἠσθάνετο τὴν γῆν νὰ τρέμῃ ὑπὸ τοὺς πόδας του διὰ τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας ἀπήγγελεν ὁ πρῶτος συνεργάτης του R. R. Guhrle ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς Πολεμικῆς παραγωγῆς ἐνώπιον μίας ὑποεπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσου. Κατὰ τὸν Guhrle, τῶνοι καὶ τῶνοι πρῶτων ὧλῶν, ζητούμενοι ἐπιγόνους ἀπὸ τὰς πολεμικὰς βιομηχανίας, ἐξη-

κολοῦν νὰ παραχωρῶνται εἰς ἰδιώτας κερδοσκόπους, οἱ ὅποιοι τὰς μετεπώλουν εἰς τὰς μὴ πολεμικὰς βιομηχανίας πραγματοποιήσας τεραστία κέρδη. Ὅλα αὐτὰ συνέβαιναν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου καὶ δὲν φαίνεται ὅτι τὰ πράγματα ἐκαλλίτερευσαν κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς πέντε μῆνας. Πολλὰ ἐφημερίδες ἀνέφεραν διαφόρους περιπτώσεις συμπαγνίας μεταξὺ πολιτικάντηδων καὶ κερδοσκόπων καὶ παρεπινέθησαν ὅτι ἡ ἐργασία τῆς Ἐπιτροπῆς Πολεμικῆς παραγωγῆς ἐξηκολούθει νὰ προχωρῇ ὡς μία κοινὴ ἐργασία καὶ ὅτι ἡ παραγωγή ἔχει μεγάλην καθυστέρησιν ἐν σχέσει μετὰ τὰ κυβερνητικὰ σχέδια. «Ἡ Ἀμερικὴ χάνει τὸν πόλεμον — εἶπεν ὁ Δόκτωρ Frank Kingdor, εἰς δηλώσεις του δημοσιευθείσας ἀπὸ τὸ New York Times τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον — καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὸν χάνῃ μέχρι ὅτου οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν θὰ καταλάβουν ὅτι ἡ νίκη ἀπαιτεῖ μεγαλύτερας θυσίας». Καὶ αὐτὸ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἀμερικανοὶ τὸ ἐκατάλαβαν ἀπὸ καιροῦ.

MARIO ZUPAN
ΤΕΛΟΣ



ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΠΥΡΕΤΟΔΟΣ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΔΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΣΩΝ Ν' ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΟ ΑΦΑΙΜΑΙΣΤΟΜΕΝΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ. ΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΩΣΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΥΓΧΥΣΕΩΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ, ΥΠΗΡΞΕΝ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΑΥΤΟΣ ΕΞΕΦΡΑΣΕ ΤΗΝ ΙΔΕΑΝ, ΑΝ ΔΕΝ ΘΑ ΗΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΝΩΗ ΟΛΗ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΕΤΡΕΧΟΝ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΝΑ ΒΥΘΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΦΟΡΤΙΟΥ ΤΩΝ, ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ Η ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΑΥΤΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ.

ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΝ



ΠΩΣ ΘΑ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ; ΜΕ
ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ.

Είναι γεγονός ότι το 1910 έταξι-
δευε κανείς σ' όλην την Ευρώπην
χωρίς διαβατήριο. Τα μόνα κράτη,
εις τα οποία δεν μπορούσε να μπη
κανείς χωρίς διαβατήριο, ήταν η
Τουρκία και η Ρωσία. Δι' όλα τα
άλλα, το διαβατήριο ήτο μία αχρη-
στος διατύπωση. Είναι δύσκολο να
πούμε αν ήταν πράγμα απολύτως κα-
λόν, αλλά χωρίς αμφιβολία ήτο ά-
νετον. Ηδύνατο όμως η άνεσις αυτή
τόν αριθμόν των ταξιδιωτών; Διά να
πούμε την αλήθεια όχι. Όπως φαί-
νεται, ο άνθρωπος δεν χρησιμοποιεί
τάς άνεσις, παρά διά να τας άνα-
πολη, όταν δεν τας έχει. Είναι αδό-
νατον να πούμε ότι τα τράινα ήσαν
τότε περισσότερο «λιγότερο άνετα»
από τα τωρινά. Χωρίς αμφιβολία, γιά
να πάη κανείς από τη Ρώμη στο Λον-
δίνο, έβαζε περισσότερο καιρό από
σήμερα. Πόσο όμως καιρό διήρκεσε
η εύτυχισμένη αυτή περίοδος; Και
πόσον βραγύτερον έγινε στη πραγμα-
τικότητα το ταξίδι; Το 1910, γιά να
πάη κανείς από την Ρώμη στο Λον-
δίνο ήθελε ακριβώς 52 ώρες, αν ά-
πό τόν σταθμόν της Λυών, το Πα-
ρισιό, έπηγαίνε άμέσως στον Βουρ-
σιό. Τό ταξίδι έπείτα έσυντομέ-
θη κατά έξη ώρας, όλες, όλες. Πόσο
διήρκεσε όμως; αυτή η συντόμευσις;
Και τι δεν συνέβη με την συντόμευ-
σιν αυτήν; Εϋθύς ύστερα από τόν
πόλεμον το 1914, η ένίσχυσις των
άστυνομιών εις την Ευρώπην, πολύ
περισσότερον αύστηρά άλλωστε εις
τά δημοκρατικά κράτη, παρά εις τα
όλοκληρωτικά, επέβαλε την υποχρέω-
σιν των διαβατηρίων, την υποχρέωσιν
των θεωρήσεων, την υποχρέωσιν της
παρουσίασεως εις την άστυνομίαν, την
ήμεραν της άφίξεως, την υποχρέωσιν
της δηλώσεως της κατοικίας, την ύ-
ποχρέωσιν της δηλώσεως της αίτίας
του ταξιδίου, την υποχρέωσιν της δη-
λώσεως του επαγγέλματος, την υπο-
χρέωσιν, αν ήρχετο κανείς διά να
έργασθι, να λάβη άδειαν έργασίας
από τα τοπικά συνδικάτα και τέλος
την υποχρέωσιν της ανανεώσεως της
άδειας διαμονής, κάθε νέαν σελήνην...

Όλας αυτάς τας εύλογίας τας έ-
φερεν ο πόλεμος το 1914. Από τότε
έγινεν ο κόσμος αυτό που είναι, δη-
λαδή μία φυλακή διά τόν μόνον λογι-
κόν δν πού τόν κατοικεί, τόν άνθρο-
πον. Λέγεται τουλάχιστον, ότι ο άν-
θρωπος είναι το μόνον λογικόν δν
πού κατοικεί εις τόν κόσμον. Όλοι
αί ένδειξεις λέγουσιν τόν αντίθετον, άλ-
λά δεν πρέπει να βασιζώμεθα επί των
ένδειξεων.

Αυτοί δεν ήσαν παρά οι περιορι-
σμοί της άστυνομίας. Εις τόν πλευρόν
αυτών υπήρχον και οι τελωνειακοί
περιορισμοί, τούς όποιους έφήρμοζαν
μέ αύστηρότερον τρόπον εκείνοι πού
πρό όλίγου καιρού έδηλώναν ότι εί-
ναι μία άθλία ήπειρωτική έφεύρεσις,
οί άγγλοσάξωνες. Όποιοι δεν έπέ-
ρασε από το τελωνείον του Ντόβερ,
δεν ξέρει τι θα είπη τελωνείον.
Γιά κάθε ζευγάρι κάλτσες, έπρεπε
να κάμη κανείς την ιστορίαν, να πη
πού τας άγόρασε, πόσες φορές τας
έπλυε. Όλα αυτά έπειδή οι "Άγ-
γλοι ήθελαν να προστατεύσουν ένα
πράγμα πού δεν θα παραγάγουν ποτέ,
τό μετάξι. Εϋθύς μετά τούς τελωνεια-
κούς περιορισμούς, ήρχοντο οι συ-
ναλλαγματικοί περιορισμοί, αυτών
δεν χρειάζεται να κάωμεν την
ιστορίαν, διότι τούς γνωρίζουν όλοι.
Θά δοϋμε, μετά τόν πόλεμον το 1939,
ένα κόσμον εις τόν όποιον γιά να
ταξιδεύσιν κανείς θα είναι άρκε-
τόν ν' αγοράση ένα εισιτήριον και
να βεβαιώσιν ότι είναι «καθώς πρέ-
πει άνθρωπος» (θα έναπόκειται εις
την άστυνομίαν να τό βεβαιώσιν).

Έγώ νομίζω ότι αυτό θα έπρεπε να
είναι, αν όχι ένας από τούς σκοπούς
του πολέμου, άσφαλώς όμως ένα από
τά άποτελέσματά του. Ο κόσμος δεν
μπορεί να εξακολουθήσιν να ζή όπως
έξοϋσε κατά τά τελευταία χρόνια
πρό του πολέμου το 1939. Και ίσως
δι' αυτό άπεφάσισε να εξακολουθή
να ζή έτσι. Τα εμπόδια γιά την ζωή
ήσαν πιά τόσα, ώστε δεν μπορούσαν
να σπάσουν παρά με τό κανόνι. Είναι
αδόνατον να φαντασθί κανείς ότι ο
πόλεμος θα τελειώσιν χωρίς να ίδρυ-
θι στην Ευρώπη, τουλάχιστον μία συν-
αντίληψις τέτοιας φύσεως, ώστε οέ
κανένα πιά να μη είναι δύσκολο να
πάη στην Όλλανδία, να μελετήσιν τη
φλαμανδική σχολή, σάν να πάρη το
λεωφορείο. Η σύγκρισις δεν άρμό-
ζει, διότι γιά να πάρη κανείς τό λεω-
φορείο είναι πράγμα πολύ δύσκολο.
Κι' αυτό όμως είναι δώρο του πολέ-
μου. Μετά τόν πόλεμον θα πέρνουμε
τ' ατοκίνητο και θα πηγαίνουμε στην
Όλλανδία με την ίδια άπίστευτη εύ-
κολία και ούτε θα αίσθανώμεθα την
ανάγκην να τ' αναφέρουμε. Κανέναν
δεν θα μάς ρωτήσιν: πήρες τό λεω-
φορείο; Πήγες στην Όλλανδία; Τόσο
φυσικό θα φαίνεται τό πράγμα. Βέ-
βαια δεν θα πιστέμει ότι εκείνο πού
θα λέμε, τό πολύ πολύ, θάβαι «ή-
μερα δεν πήγα στην Όλλανδία, βα-
ρέθηκα να ταξιδεύω μαζόν σας». "Ηθε-
λα ν' άνοιξω τας άποσκευάς μου γιά
ένα έλβετόν τελωνειακόν, την περι-
ομένη έβδομάδα, και μου είπε ότι
δεν μπορούσε να χάνη τόν καιρό του
γιά ιδιωτικάς έρευνας. Μ' έρωτησε
μάλιστα αν είχα θυρωρό. Τι να
ήθελε άραγε να πη; Είναι γεγονός
ότι ύστερα από τόν πόλεμο, τό άτο-
μο έχασε κάθε άξία. Πού είναι οι
καιροί πού γιά κάθε άτομο πού τα-
ξιδεύει ήσαν έπτά υπάλληλοι κατά
χιλιόμετρο, γιά να εξακριβώσουν την
γενεαλογία του;

Αυτά θα λέγονται μετά τόν πόλε-
μον το 1939. Τουλάχιστον πρέπει να
τό ελπίζουμε. "Αν ο εύρωπαϊός πολ-
ιτης πρέπη επί τέλους να γίνη εύ-
ρωπαϊός πολιτης, και από την θέσιν
αυτήν να έπαναλάβη την αρχαίαν θέ-
σιν του εις τόν κόσμον, τό δλιγότε-
ρο πού θα ζητήσιν θα είναι να μπορή
να διασχίξη κατά μήκος και κατά
πλάτος την "Ηπειρον του, όπως πηγαί-
νοϋνται στο σπίτι του. Όπως τα
κράτη έχουν ανάγκην ζωτικών χώ-
ρων, τό ίδιον και τό άτομον. Είναι
αδόνατον να δημιουργηθί ο μεγάλος
εύρωπαϊκός χώρος, αν οι εύρωπαϊκοί
δεν θα είναι έλευθεροί εις τας κινή-
σεις των. Μόνον κατ' αυτόν τόν τρό-

πον ή Ευρώπη θ' άρχίση επί τέλους
να έχει τά δέκα έκατομμύρια τετρα-
γωνικά χιλιόμετρα της έκτάσεως.
Όσον άφορᾷ τά υπόλοιπα, είναι φυ-
σικόν ότι θα έλθουν μόνα των. Διότι
δταν αί άλλα "Ηπειροι θα έπιθυμούν
να ταξιδεύσουν εις την Ευρώπην, θα
είναι υποχρεωμένοι να παραχωρήσουν
άμοιβαίότητα. Και τό ζήτημα επίσης
του συναλλάγματος θα λυθί, κατά
τόν ένα τρόπον ή τόν άλλον. Ο καλ-
λίτερος τρόπος φαίνεται ότι θα είναι
να κατηρηθί ή έννοια του συναλ-
λάγματος. Τι όμως θα έλεγαν οι οι-
κονομολόγοι; Θα ήτο δυνατόν ν' ά-
φίσουν δι' αυτούς μίαν συλλογήν όνο-
μαστικόν συναλλαγμάτων, γιά να
κάμνουν την πασίενταν του Ναπο-
λέοντος; Θα υπάρχουν όμως οίκο-
νομολόγοι μετά τόν πόλεμον; Είναι
αδόνατον να τό ξερωμεν. Τότε λοι-
πόν γιάτι ν' άνησυχούμεν;

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΙ Ο ΝΟΤΟΣ



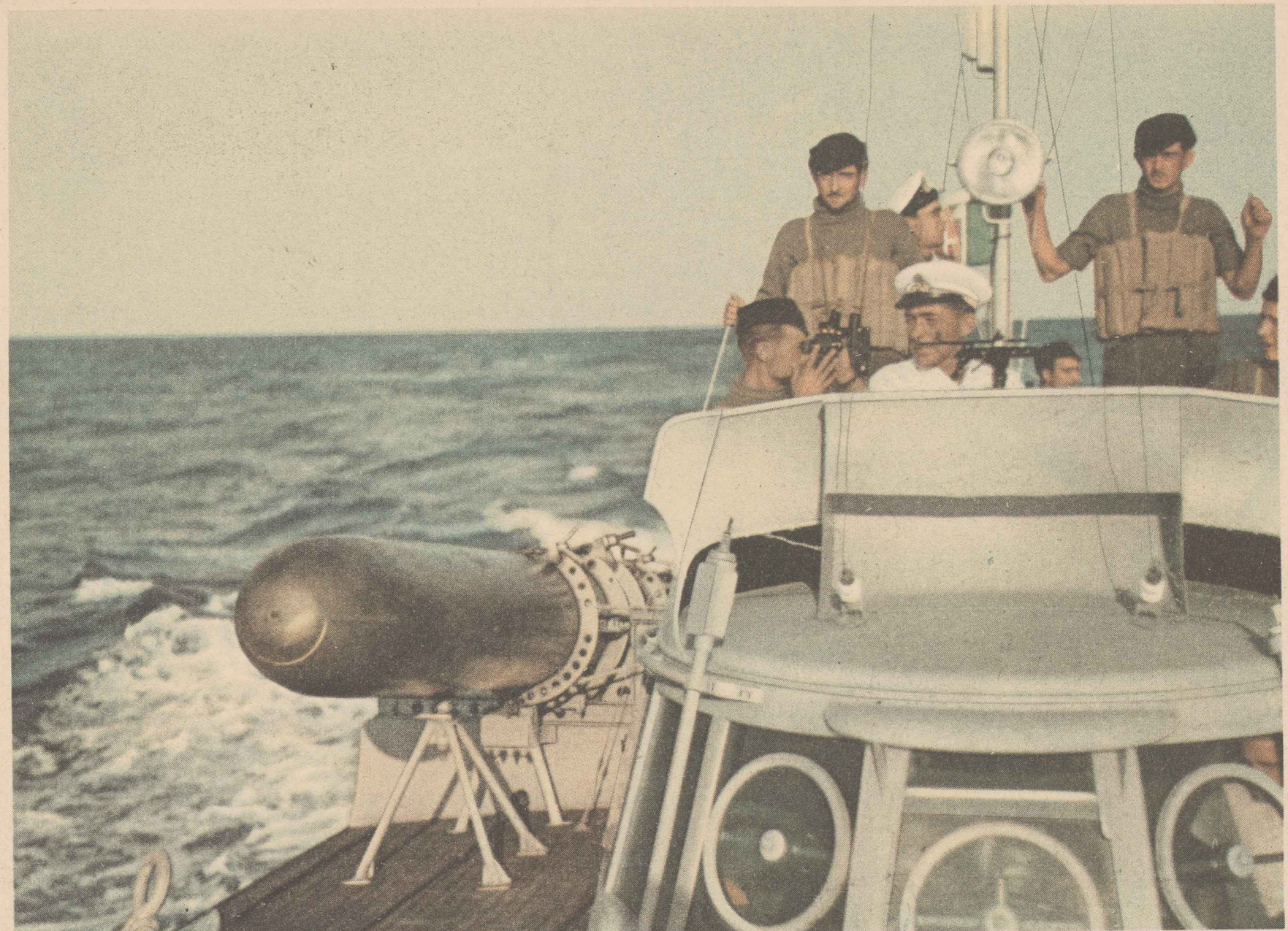
ΤΟ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΟΥ
ΚΜΕΛΙΝΣΚΗ. ΑΙ Α-
ΝΑΤΟΛΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ. ΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ ΡΩΣΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΩΝΩΝ. ΜΕΓΑΛΟ-
ΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΛΙ-
ΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ.

Με την άπώλειαν της Ουκρανίας
και του Καυκάσου, ή άληθινή και
πραγματική Ρωσία έπιστρέφει, αν
και δεν θα τό πιστεύετε, εις ένα
φυσικόν κράτος. Το κράτος αυτό δεν
ήτο ούτε εύτυχημένος ούτε πλούσιον,
ήτο όμως τό πραγματικόν ρωσσικόν
κράτος. "Αν ο Καύκασος δεν έγινε
ρωσσικός, παρά κατά τόν 19ον αιώ-
να, ή Ουκρανία δεν ήνώθη με την Ρω-
σίαν παρά τό 1654, διά της συνθήκης
Περείσλαβ. "Ηνώθη άλλως τε με την
Ρωσίαν αύθρομήτως και με την ρητήν
συμφωνίαν να διατηρήσιν ολόκληρον
την άστυνομίαν της, την κυβερνήσιν
της, τόν Χέτμαν της, τόν χωριστόν της
στρατόν και τήν γλώσσαν της. "Αν
άλλως τε ο Χέτμαν Μπόγκταν Κμε-
λίνσκη υπέγραψε την συνθήκην το 1772
Περείσλαβ, τό έκαμε διά δύο λόγους:
ο πρώτος ήτο διά να εύρη ένα στή-
ριγμα έναντίον της άπειλής των Τούρ-
κων και ο δεύτερος διά ν' άποφύγ-
τας συνεχείς άποπειρας της Πολω-
νίας να παραβιάσιν την ουκρανικήν
έθνικότητα, έπειδή οι Πολωνοί όνει-
ρεύονταν να κυριαρχήσουν έφ' όλης
της κεντρικής Ευρώπης από της Βαλ-
τικής μέχρι της Μαύρης Θαλάσσης.
Και πράγματι ο Κμελίνσκη περιγρά-
φεται εις ένα έπικο-λαϊκόν μυθιστό-
ρημα του Σιέγκεβιτς ως ένα είδος
"Αντιχρίστου. Οι Ουκρανοί, χωρίς
αμφιβολία, με τούς τσάρους, έπαισαν
από την Σκύλλαν εις την Χάρυβδιν,
αυτή όμως ήτο πάντοτε ή μοίρα των
λαών της κεντρικής Ευρώπης, οι ό-
ποιοι, μεταξύ Ρώσων και Πολωνών,
δεν είχαν ποτέ μεγάλην έκλογήν. Δι'
αυτών τόν λόγον όσοι ένόμισαν ύπο-
χρέωσιν των να κάμνουν ρωμαντισμόν
επί των γεγονότων των ανατολικών
επαρχιών της Ευρώπης, είπαν πάν-
τοτε άνοησίαν. Αι ανατολικάι επαρ-
χιαί της Ευρώπης είναι ξεχωριστόν
έδαφος, επί τού όποίου ή άνθρωπώ-
της ζήσιν πάντοτε εις μίαν μορφήν
συνεχούς κομματισμού, χωρίς ποτέ ο

ιστορικός να κατορθώσιν να διαπι-
στώσιν την δημιουργίαν ενός μόνι-
μου πολιτισμού. Μίαν ήμέραν ή ένα
αίωνα, τό κύμα έκνεϊτο έξ ανατολών
πρός δυσμάς, την έπομένην ήμέραν
ή τόν έπόμενον αιώνα έκνεϊτο έξ δυ-
σμών προς ανατολάς, συμπαρασύρον
τά πάντα επί του δρόμου του. Δεν
έλοξοδρόμει όμως πολύ, διότι δεν ύ-
πήρχε δυνατότης να λοξοδρομήσιν
και δεν έδημιούργει τίποτε τό μόνι-
μον, διότι ούτε ή γεωγραφία ούτε ο
χαρακτήρ των κατοίκων προσέφερον
το εις την μονιμότητα. Δι' αυτόν τόν
λόγον, επί αιώνας, ο πολιτισμός της
Δύσεως δεν είχεν ούτε καν είδησιν
των δσων συνέβαιναν εις τας ανατο-
λικάς επαρχίας. Παρ' όλον αυτό όμως
έξηκολούθησε τόν δρόμον του και
έπέτυχεν όλους του τούς σκοπούς,
σύμφωνα με τούς καιρούς. Διότι έ-
κείνα πού συνέβαιναν εις την πραγ-
ματικότητα, ήσαν άσχετα με τόν πο-
λιτισμόν και δεν ήδύναντο να τόν
έμπρεάσουν με κανένα τρόπον. Το αν
ή Ρωσία ή ή Πολωνία, από τόν 14ον
έως τόν 17ον αιώνα έφεραν τά σύ-
νορά των έδώ ή εκεί, ήτο ζήτημα τε-
λείως άδιάφορον διά την εξέλιξιν του
εύρωπαϊκού πολιτισμού. Και αυτή ή
έκδομή ή έλλειψις περιεργείας των προ-
γόνων μας δι' όσα έγινοντο εκεί κά-
τω ήτο πράγμα λογικόν και φυσι-
κόν. "Εχρειάζετο ή πολιτική κερδο-
σκοπία των Βερσαλλιών, και πρό
παντός ή μεταβερσαλλιακή, διά να
καταπιασθί με τόν ρωμαντισμόν της
μεγάλης Πολωνίας και να αξιωνή να
την κάμη μίαν εύρωπαϊκήν ανάγκην.

Ούτε μία μεγάλη Πολωνία, ούτε
μία μεγάλη Ρωσία υπήρξαν ποτέ
εύρωπαϊκή ανάγκη και επί πολλούς
αιώνας ή Ευρώπη δεν άντελήθη
τούς άγónας των, άκόμη και όταν
άντελήθη την ύπαρξιν των. "Εκείνο
πού έδειχνε καλλίτερον την συμπα-
ματικήν σημασίαν της νέας έφευρέ-
σεως, είναι ότι ή ύποστηρίζουσα τόν
ρωμαντισμόν της μεγάλης Πολωνίας,
ή "Αγγλία, ήτο ακριβώς τό έθνος πού
έχει την μεγαλύτεραν ευθύνην διά τας
άλληλοδιδόχους διαμελισμούς της
μεγάλης Πολωνίας, από το 1772 μέ-
χρι το 1794, μέχρι και της τελευταίας
και όριστικής της γενομένης από τό
συνέδριον της Βιέννης, υπό την άμε-
σον αιγίδα της. "Ητο ποτέ δυνατόν
τό ίδιον αυτό έθνος, να κάμη πιστε-
τόν το 1939, ότι ή μεγάλη Πολωνία
ήτο χρήσιμος εις την Ευρώπην; Ό-
λοι θα μπορούσαν να τό βεβαιώσουν,
έκτός από την "Αγγλίαν. Τώρα πού
αί δύο παλαιαί ανταγωνίστρια, ή
Πολωνία και ή Ρωσία, έτέθησαν έκ-
τός μάχης, είναι πιθανόν ότι οι λαοί,
πού αυτά αι δύο διεφιλόνικησαν επί
πολύ, θα εύρουν επί τέλους τόν δρό-
μον διά να ένωθούν πραγματικά εις
τόν εύρωπαϊκόν πολιτισμόν. "Ιστορι-
κώς ή Ρωσία και ή Πολωνία δεν
είναι παρά ένα μεγάλον πεζικόν ή
πρώτη και ένα μεγάλον ίππικόν ή
δευτέρα, πού εις τας τεραστίας πε-
διάδας, χωρίς θρία και χωρίς έμπό-
δια, της Ανατολικής Ευρώπης, προ-
χωρούν σάν κύματα, καλύπτουσιν τά
πάντα. Οι κάτοικοι δε δεν μπορού-
σαν ν' άντισταθούν, διότι τούς έλειπαν
τά φυσικά καταφύγια. Όταν όμως
τά φαινόμενα αυτά άπλοποιούνται,
από την εξάπλωσιν των μέχρι των
αρχών των, βλέπομεν ότι δεν άποτε-
λούν παρά κέντρα μειονότητος έντός
της θαλάσσης των λαών, τούς όποιους
μέ τόσην εύκολίαν ύπεδούλωσαν.

SATURNO



ΕΠΑΝΩ ΕΙΣ ΕΝΑ "ΜΑΣ"

Πολύ πολύ μακρυσ, πάνω στην έπι-
φάνεια της κρυσταλλένιας θάλασ-
σας, διαγράφεται μία μακρυσ γρα-
μή, μία καθαρή ταινία πάνω στον
υγρό όγκο. Μία στρογγυλάδα πλα-

τιά και κινητή, περνά πάνω στην
γαλανή πλάκα της θάλασσας. Στο
άνεμόδαρτο και γεμάτο φώς το-
πείο αυτό, ο κυβερνήτης βρίσκει
την πορεία του, πού διαγράφεται
με κάθε λεπτομέρεια πάνω στο
ναυτικό χάρτη και ακολουθεί,
πάνω στην σκηνογραφία των
κυμάτων, τόν δρόμο πού στόν χρο-
ματιστό χάρτη καθορίζει την άπο-
στολή του. Όλα τά άλλα είναι
απρόβλεπτα, σχεδόν μακρυσ άπ' τη
πραγματικότητα, ίσα με τη στιγ-
μή πού ξαφνικά ή πραγματικότητα
καθορίζει καθαρά, δηλαδή έως
ότου ούρανός και θάλασσα γί-
νουν ένα φόντο σταχτί, πάνω στο
όποιο διαγράφονται ζωηρά, όπως
πάνω στη σκηνή, τά πρόσωπα του
έχθρου. Φόντο πού πλαισιώνει τη
θέληση των ανθρώπων, πού γυ-
ρεύουν να συγκρουσθούν πάνω
στην άπεραντή εκείνη ουδέτερα
έκταση. Οι ώρες περνούν και οι
άσπρες φούντες της θάλασσας, πού
σηκώνονται από την πύρα, ψαύ-
ουν τά πλευρά του πλοίου. Πάνω
στο καράβι, ή όλική ζωή αποκρο-
σταλλώνεται σε διάφορες έργασίες
με όρια πού διαγράφονται άπ' την
αρχή και έκδηλώνονται σε διάφο-
ρους έλιγμούς και στην έπιτήρησιν

κάτω άπ' την λαμπρή ατμόσφαιρα.
Και τό καράβι τρέχει. Οι άνθρωποι
είναι εκεί κοντά, θα μπορούσαν
σχεδόν να πιασθούν άπ' τά χέρια,
βρεμένοι άπ' τό άλάτι της θάλασ-
σας, και οι φωνές φθάνουν από
κοντά δυνατές γιά να νικήσουν τό
άέρα. Το κυνήγι είναι άκαρπο.
Όταν θα γίνη διακοπή της μονο-
τονίας αυτής, ο έχθρος θάβαι κον-
τά και θα έχουμε κίνηση. Τότε ή
άπάντησιν θάβαι γρήγορη. Διαταγή
και πάλι ή ίδια χειρονομία πού με
τόν σονειθιζόμενο τρόπο. Θά ρίξη την
τορπίλη ή την βόμβαν βυθού.

P. E. G.



ΕΞΕΤΑΖΟΥΝ με την μεγαλύτεραν προσοχήν
την έπιφάνειαν της θαλάσσης, την κινητήν γρα-
μήν των κυμάτων, τά όποια ίππεύουν τό έν επί
του άλλου. Πρέπει να ανακαλυφθί ο έχθρος,
πριν άντληθί αυτός τό μικρόν μας πλοϊόν.

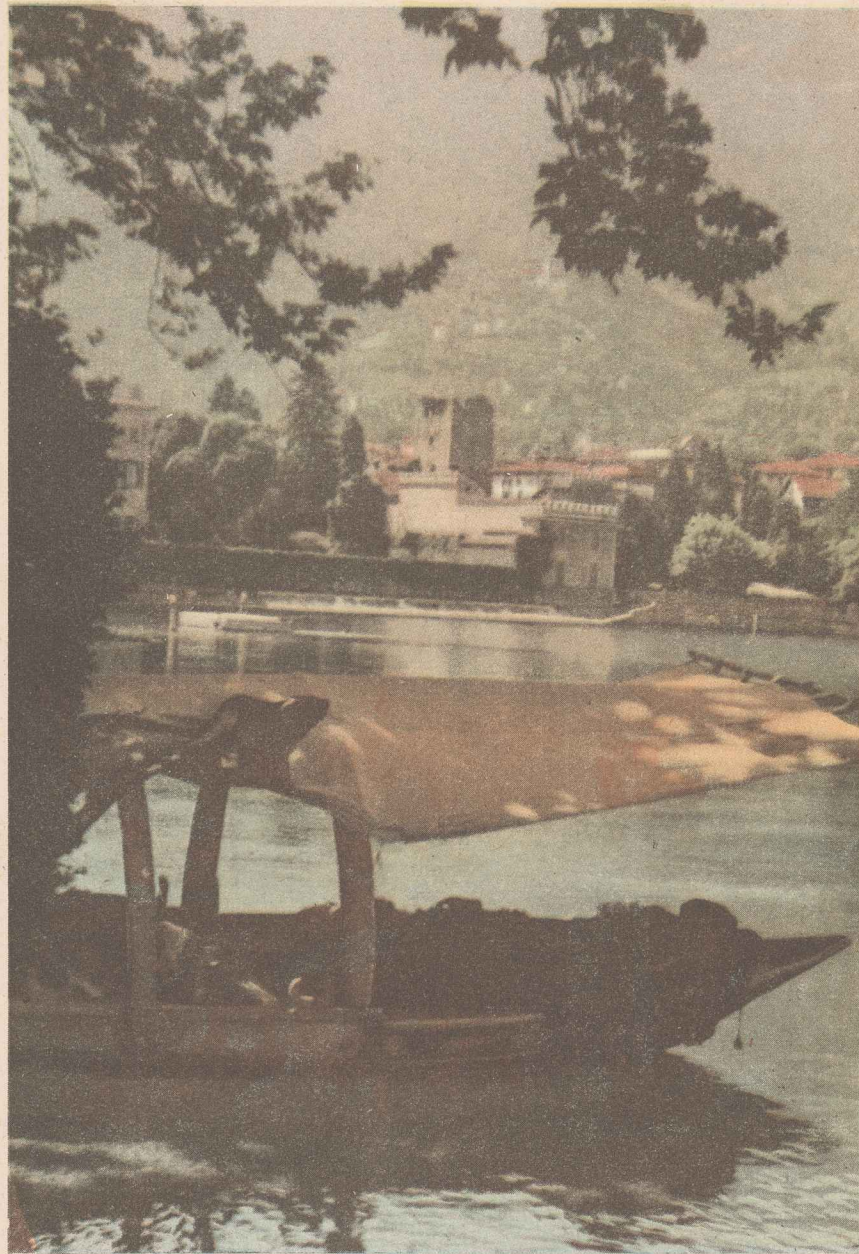


ΛΕΥΚΟΝ ΛΟΦΙΟΝ ΑΦΡΟΥ επί της έπιφάνειας
των κυμάτων, άπρόοπτος άντανάκλασις κάπως
σκοτεινότερα. Ίσως να είναι τό άνεπαίσθητον
ίχνος τό όποιον έντός όλίγων στιγμών μεταβάλ-
λεται εις συμπαγή και σαφή σιδηρούν στόχον.

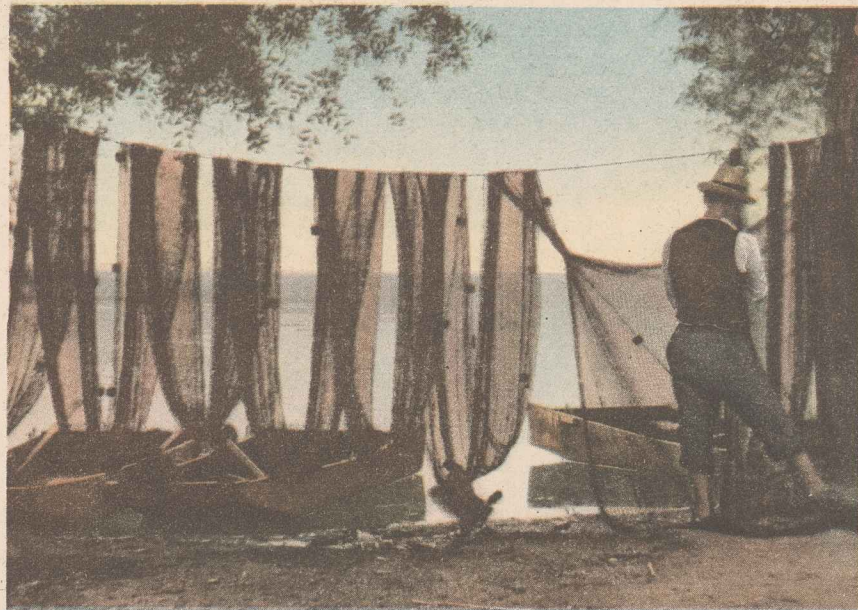
ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΜΑΖΕΥΕΤΑΙ περίξ του κυβερ-
νήτου του. Η ζωηρά του φωνή φθάνει έκ του
πλησίον εις τά όπα των ανθρώπων, ή δε οικειό-
της γίνεται ακόμη στενότερα ως έκ του περικυ-
λισμένου χώρου όπου ζούν και όπου μάχονται.



ΙΔΟΥ Ο ΨΑΡΑΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΟ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΕΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΕΞΑΝΤΗΤΟΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΠΛΕΟΝΤΑΣ ΦΕΛΛΟΥΣ.



Η ΠΑΛΙΑ ΒΑΡΚΑ ΤΟΥ ΚΟΜΟ, ΓΕΜΑΤΗ ΔΙΚΤΥΑ ΚΑΙ ΣΧΟΙΝΙΑ, ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ.



ΔΙΚΤΥΑ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΣΧΟΙΝΙ. Ο ΝΕΑΡΟΣ ΨΑΡΑΣ ΜΠΑΛΑΝΕΙ ΜΕ ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΩΝ ΣΧΙΣΙΜΑΤΑ

ΨΑΡΕΜΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΚΟΜΟ

Πολλά χρόνια συνηθίζεται να λέγεται ότι στη λίμνη δεν πιάνουν πιά τίποτε. Καί όμως τὸ ψάρεμμα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μιά ἀπὸ τὶς πρὶ διαδεδομένες κ' εὐχάριστες ἀσχολίες, ξέρω δὲ γέρους ψαράδες πού βρίσκουν σ' αὐτὸ εὐχάριστη ἀπασχόληση καθὼς καὶ ἐπιδέξιους ἐρασιτέχνες τῆς ὀρμιάς, πού μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ ἀφίνουν τὸ «μοναχικό» αὐτὸ «ἐλάττωμα» τους.

Πόσοι τύποι ψαράδων, στὶς ἰταλικές λίμνες, πού τοὺς περιγράφει ὁ Φογκατσάρου μὲ τόσην ἐπιδεξιότητα στὸ μεγάλο του ἔργο «Μικρὸς ἀρχαῖος κόσμος». Μορφές συμαζεμένες, ἀκίνητες καὶ σιωπηλές σάν μικρὰ ζωντανὰ εἰδωλά, πλέουν τὶς ὄχθες τῶν λιμνῶν, κοντὰ στὴν ἀμμουδιά τῆς παραλίας σάν σύμβολα ὑπομονῆς καὶ ἐλπίδας.

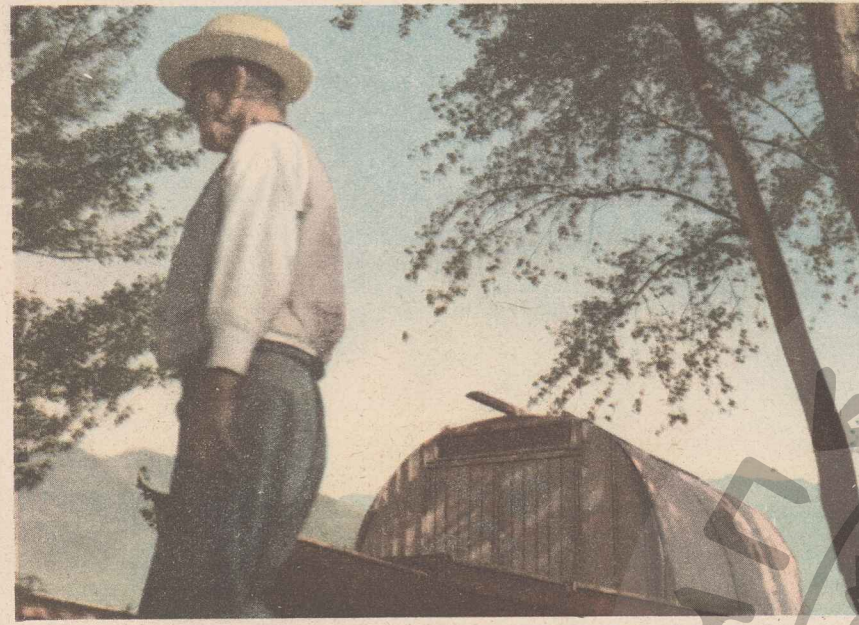
Ὁ καθαυτὸ ὅμως ψαράς περιφρο-

νεῖ τοὺς κενόδοξους αὐτοὺς συναγωνιστὰς του τῆς Κυριακῆς. Αὐτὸς, πού ἀπὸ τότε ἴσως πού γεννήθηκε δὲν ἄφισε οὔτε μιά μέρα πού νὰ μὴν πάη μὲ τὴν ἀρματωμένη βάρκα του, καὶ δύο καὶ τρεῖς ἀκόμη φορές, γιὰ νὰ ρίξη ἢ νὰ μαζέψῃ τὰ δίκτυα του ἀψηφώντας καὶ τὸν χειρότερο ἀκόμη καιρὸ, αὐτὸς καὶ μόνον ἐξέρι τὴν ἀληθινὴ ζωὴ καὶ τὴν ποίησιν τῆς λίμνης.

Αὐτὸς καὶ μόνον θὰ μπορούσε νὰ σὰς μιλήσῃ γιὰ μερικὲς λαμπρὲς σεληνόφωτες νύκτες, νύκτες ἀληθινὰ «μαντονιακές» νύκτες πού ἡ ὀνομαστὴ καβατίνια «ἀντίο βουνά» πού ἀπ' τὸ νερὸ γεννιέσθαι σὰς ἔρχεται στὸ μυαλὸ καὶ στὴν ψυχὴ σάν ἓνα μοτίβο τοῦ Βέρδη καὶ τοῦ Μπελλίγι, ἢ ἀκόμα γιὰ τὴ ποιητικὴ ὁμορφιά μερικῶν ἡλιοβασιλεμμάτων πίσω ἀπ' τὰ βουνά



ΑΥΤΑ ΕΔΩ ΧΡΗΣΙΜΕΥΟΥΝ ΔΙΑ ΝΑ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΖΟΥΝ ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΦΡΕΣΚΑ.



ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΥ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ Η ΒΑΡΚΑ ΛΙΚΝΙΖΕΤΑΙ ΗΣΥΧΑ ΠΑΝΟ ΣΤΑ ΓΑΛΑΝΑ ΝΕΡΑ.

τοῦ Μπισμπίνο καὶ τοῦ Γκαμπίγκου, ὅταν ὁ ἥλιος στέλλει τὸ τελευταῖο του δυνατὸ σάλπισμα σ' ὅλη τὴν ἔκτασιν τῆς λίμνης, τόσο πού νὰ σὰς πιάνουν ρίγη συγκινήσεως.

Ἡ ἀκόμη γιὰ μερικὲς θυέλλες πού νομίζει κανεὶς πὼς θέλουν νὰ χωρίσουν τὴν λίμνη στὰ δύο, θυέλλες, τέτοιες πού σάν χρειάσθηκε ὁ ψαράς νὰ πάη νὰ σηκώσῃ τὰ δίκτυα του, κινδύνευσε ἡ ζωὴ του.

Οἱ ψαράδες τῆς πάνω λίμνης, ἐκεῖ ὅπου ἡ φύση εἶναι πρὶ ἄγρια καὶ ἀφιλόξενη ἔχουν νὰ σὰς διηγηθοῦν ἓνα σωρὸ πράγματα. Ἐκεῖ στὶς μεγάλες αὐτὲς ἐκτάσεις τῶν γαλανῶν καὶ ἀνεμοδαρμένων νερῶν χορεύονται οἱ πρὶ μανιώδεις καὶ τραγικοὶ χοροί.

Ἐκεῖ ἐπάνω, στὶς ἐκβολές τῆς Ἀδδας καὶ τῆς Μέρας, γίνεται ἓνα ἄλλο ψάρεμμα μὲ ἐλαφρὰ βαρκάκια. Περιμένει ὁ ψαράς ν' ἀρθοῦν οἱ πεστροφές πού κατεβαίνουν ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς ἐκείνους. Στῆναι τὰ

ψαροκάλαθά του καὶ περιμένει ἡ πάλι πάει ἐδῶ καὶ κεῖ κοντὰ σ' ἄγρια ἀκρογυαλὰ γιὰ νὰ πιάσῃ χέλια.

Πτωχικὰ ζωὴ ἀλλὰ μεγαλόπρεπη καὶ θαυμάσια πού τὴν ζοῦν ἐκεῖ στὸν κόλπο τοῦ Κόμο καὶ στοὺς γραφικοὺς ὄρους τῆς μικρῆς λίμνης τῆς Μέντζολα, ὅπου ζοῦν οἱ τελευταῖες πεστροφές, ψάρια μὲ λυπητερὸ κ' ἔμπνο θῆρα πού καταγόναται ἀπ' τὴν Ἀσία, φίλοι τῆς ἡσυχίας καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα λέγουν ὅτι ζοῦν ἐκατὸ χρόνια.

Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι τὸ πρὶ λαϊκὸ ψάρεμμα στὶς λίμνες αὐτὲς εἶναι τὸ ψάρεμμα τῶν κεφάλων πού ναι ἓνα ἀπ' τὰ καλλίτερα φαγητὰ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Κανένας δὲ δὲν μπορεῖ νὰ πῇ ἐκεῖ πάνω πὼς εἶναι τέλειος «φαγάς» ἂν δὲν ἔχῃ δοκιμάσει τὸ ὑπέροχο κρέας τῶν ψαριῶν αὐτῶν, πού προσφέρονται τηγανιτὰ στὰ ἐστιατόρια τοῦ Κόμο ἢ τοῦ Τσερνόμπιο. Ὁ κεφάλος ζῇ σ' ἀνοικτὰ σὲ κοπάδια, κατεβαίνει τὸν χειμῶνα σὲ με-



ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΒΟΛΑΣ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ, ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΥΜΑ, ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ ΨΑΡΕΥΟΥΝ ΗΜΙΓΥΜΝΟΙ.

γάλα βάθη, γιὰ ν' ἀνέβῃ πάλι κατὰ τὸν Μάη, στὸν ἀέρα τῆς ἀκρογυαλίας, γιὰ ν' ἀφίσῃ τ' αὐγά του. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐποχὴ πού τὸν ψαρεύουν μὲ τὰ δίκτυα ἢ τὸ καλάμι.

Ἡ λίμνη τοῦ Κόμο ἔχει πολλῶν εἰδῶν πλεοῦσμενα, ἀλλὰ τὸ πρὶ χαρακτηριστικὸ καὶ λαϊκὸ εἶναι τὸ πατροπαράδοτο «μπατέλλο» γνωστὸ ἀπ' τοὺς «Μελλονόμους» τοῦ Μαντσόνι, καὶ πού πολλὲς φορές τὸ βλέπουμε στὶς εἰκόνες τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ μυθιστορηματοῦ. Ἐμεινε ἴσα μὲ σήμερα ὅπως ἦταν καὶ πρὶν, αὐτὸ δὲ ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι πρὶ χρήσιμο, τὶ ὠραῖο δὲ πού εἶναι νὰ πηγαίνῃ κανεὶς μὲ καλὴ συντροφιά περίπατο στὴν λίμνη, στὴν ἀγκαλιά τῆς ἀνεπὶ αὐτῆς βάρκας, τραγουδώντας ἢ ψαρεύοντας μὲ τὴν ὀρμιά. Σὰς ὁμολογῶ πὼς τ' ὄνειρό μου θάταν, νὰ μποροῦσα νὰ κάμω τὸν γύρο τῆς λίμνης ἐστὶ, νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τοὺς πρὶ ὁμορφους μυχούς καὶ τὶς πρὶ γραφικὲς τοποθεσίες τῆς.

Ὁ Μαντσόνι πάλι, χωρὶς νὰ μᾶς τὴν περιγράψῃ, καθώρισε μὲ θαυμάσιο τρόπο τὴν πορεία τῆς παλιᾶς ἐκείνης βάρκας πάνω στὰ νερά τῆς λίμνης τοῦ Κόμο: «Ἀκούουνται ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν δύο κουπιῶν πού κτυποῦσαν τὸ νερὸ κ' ἐσχιζαν τὴν γαλανὴ ἐπιφάνεια καὶ πού ἐβγαίνουν διαμίας σπάζοντα νερὸ καὶ πάλι βυθίζονταν. Τὸ κῶμα, πού χωρίζονταν ἀπ' τὴν βάρκα, ἐνῶνουνταν πάλι πίσω ἀπ' τὴ πρόρα κ' ἐχάραζε ἐν' αὐλάκι πού ἀπομακρύνονταν ἀπ' τὸ γυαλὸ».

Νᾶ, πρέπει νὰ ξέρῃ κανεὶς ἀπὸ χρόνια τὴ λίμνη, τὰ ὄντομα καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἀκρογυαλιῶν τῆς, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ καταλάβῃ μὲ πόση τέχνη πέτυχε ὁ Μαντσόνι νὰ περιγράψῃ τὸ ἥσυχο καὶ ρυθμικὸ ἀρμένισμα τῆς βάρκας πάνω στὰ νερά τῆς καὶ τὶς ἀρμονικὲς καὶ μετρημένες κινήσεις τοῦ βαρκάρη.

CARLO LINATI

Η ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΩΝ

Μέσα στους τόσους φύλακες, που δημιουργεί ένας πόλεμος, και που τους διασπείρει έδω και κει, σε θάλασσα και σε ξηρά, ένας, που ή αποστολή του είναι εξαιρετικά λεπτή, έχει το πόδι πάνω εις τη γη και το μάτι στα πελάγη. Ο άνθρωπος που έχει επιφορτισθεί με την επίβλεψη των πολεμικών φραγμάτων, είναι ο ήρωας ενός μεγάλου καθήκοντος.

Έρχεται ύστερα ο μόνιμος φύλακας, αυτός που ανοιγοκλείνει τις πόρτες του φράγματος, όταν χρειάζεται ν' ανοιχθούν για να ελευθερώσουν την είσοδο στα πλοία που μπαίνουν και βγαίνουν από το λιμάνι.

Κάθε τόσο, όταν παρουσιάζεται ή σχετική ανάγκη, μια πλωτή γέφυρα πάλι σπύρει τον τόπο των φραγμάτων για να τα ανασκηώσκει.

Τότε οι εργάτες σπεύδουν να καθαρίσουν το φράγμα από τα θαλάσσια φυτά. Κ' αυτές οι δρες είναι δρες αδιάκοπης και υπομονητικής εργασίας, κάτω από τον καυστικό ήλιο του Αιγαίου που ή μες στη παγερή πνοή της χειμωνιάτικης τραμουντάνας.

Συχνά, διαβαίνοντας κατά μήκος των προκυμίων του λιμανιού, βλέπεις να πλέουν στην επιφάνεια του νερού μια σειρά γεωμετρικών σχημάτων κυκλικών ή τετραγωνικών,

που τα σχηματίζουν απειράριθμες αλυσίδες από μικρά επιπλέοντα ωςαν σηματοδότες σώματα, άλλες φορές τοποθετημένα γύρω από ένα πλοίο, και άλλες κατά μήκος ενός μώλου. Τα σήματα αυτά δίνουν ύψη άμορφη και κάπως συγκεχυμένη στο λιμάνι, είμαι δέ της γνώμης ότι προσθέτουν, εις τα τόσα θέλητρα μιας ναυτικής βάσεως, μια γοητεία που δύσκολα θα την αναζητούσε κανείς στις ημέρες της ειρήνης. Κάτω όμως από τις σηματοδότες αυτές κρέμονται δίκτυα που ποικίλουν ανάλογως του προορισμού των. Υπάρχουν λ. χ. δίκτυα που έχουν ως μόνο σκοπό να προστατεύουν τα σκάφη από τις ενέδρες των τορπιλλών και άλλα που προστατεύουν την είσοδο του λιμανιού από τον κίνδυνο των υποβρυχίων.

Ένα λιμάνι, για να είναι αληθινά άπαραβίαστο, πρέπει να το επενδύουν με ατσάλινα πλέγματα, όπως ακριβώς τα σώματα των πολεμιστών του Μεσαίωνα. Άλλά δεν φθάνει να τα φορή κανείς τα πλέγματα αυτά για να αισθάνεται τον έαυτο του ασφαλισμένο. Πρέπει και να αντικαθίστανται. Να γιατί ή επίβλεψη των πολεμικών φραγμάτων είναι μια άγνωστη εργασία, για την οποία όμως αξίζει τον κόπο να γίνη λόγος.

C. B.



2 ΤΥΛΙΓΟΥΝ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΔΙΚΤΥΑ ΤΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΘ'ΟΛΟΝ ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΩΝ, ΣΑΝ ΝΑ ΉΞΑΝ ΕΝΑ ΧΑΛΙ. ΑΛΛΑ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟΝ ΟΣΤΕ ΔΕΝ ΦΘΑΝΟΥΝ ΟΥΤΕ ΕΙΚΟΣΙ ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ ΝΑ ΤΥΛΙΞΟΥΝ ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΟΛΙΓΩΝ ΜΟΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΗ.



1 ΑΠΟ ΚΑΙΡΟΥ ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΤΙΣ ΣΗΜΑΔΟΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΉΞΑΝ ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΣΙΩΝ, ΠΟΥ ΑΦΙΝΟΥΝ ΕΠΑΝΟ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΑΝ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΦΥΤΑ. ΠΡΩΤΑ ΚΤΥΠΟΥΝ ΚΑΘΕ ΚΥΛΙΝΔΡΟΝ ΚΑΙ ΎΣΤΕΡΑ ΤΟΝ ΒΟΥΤΥΡΙΖΟΥΝ ΟΠΩΣ ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΔΕ ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΗ.



3 ΟΤΑΝ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ, ΑΦΟΥ ΓΙΝΗ ΤΟ ΤΥΛΙΓΜΑ ΤΩΝ, ΜΕΤΑΒΑΛΟΥΝ ΕΙΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥΣ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΠΙΜΗΚΗ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ, ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝΤΑΙ ΕΠΑΝΟ ΣΕ ΜΙΑ ΓΥΡΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΦΙΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΓΑΥΣΤΡΗΘΟΥΝ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΓΕΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΑΡΟΥΛΑΚΩΝ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ.



4 Η ΠΛΩΤΗ ΓΕΟΥΡΑ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΕΠΙΜΗΚΗ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΟΥΡΑ. ΤΗΝ ΡΥΜΩΚΕΙ ΕΝΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ. ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΕΔΩ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΟΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΡΩΘΗ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΝ ΤΟΙΟΥΤΟΤΡΩΠΩΣ ΑΠΡΟΣΙΤΑ ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΧΘΡΙΚΗΝ ΠΑΡΑΒΑΣΙΝ. ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ



Η ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΣΤΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΝΤΑΡΔΑΣ. ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΡΤΕΙΑΝΟΝ. ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΑΡΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΜΑΛΛΙ ΕΠΕΝΔΥΤΗΝ, ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟΝ ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ. ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΝΤΑΡΔΑΣ ΣΥΝΗΘΙΖΟΥΝ ΝΑ ΤΩΝ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΟΛΙΣΜΑΤΑ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΑΣΗΜΕΝΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΕΠΑΝΟ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ. ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΟΝ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΕΜΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟΝ ΣΚΕΠΑΖΕΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ.

ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Η κάθε περιοχή της Άλβανίας διατηρεί τον δικόν της χαρακτήρα όσον αφορά τις φορεσιές. Στις άνδρικές, κυριαρχεί το άσπρο με μαύρα στολισμάτα. "Αν ρίξουμε όμως μια ματιά στις γυναικείες φορεσιές, βρίσκουμε τότε τα ζωηρότερα χρώματα. Η πατροπαράδοτη ένδυμασία των Τόσκηδων της κάτω Άλβανίας είναι ή φουστανέλλα, αλλά σήμερα

την φορούν μόνον στις έκτακτες περιπτώσεις. Συνηθέστερα είναι τα πανταλόνια από μαύρο μαλλί, μακρυά ως τα γόνατα, οι μαύρες ψηλές κάλτσες κ' ένα είδος πλατομάνικου ανοικτού σακακιού που τα μανίκια κρέμονται πίσω απ' τους ώμους με γραφικό τρόπο. Η πατροπαράδοτη φορεσιά των Γκέκχιδων της βορείου Άλβανίας είναι ένα κομψό πανταλόνι από άσπρο μαλλί γεμάτο από άστρα στολίδια, κ' ένα χιτώνιο από μαύρο μαλλί. Οι άρχηγοί και οι προεστοί φορούν συχνά ένα γελέκι χρυσοποίκιλτο κ' από κόκκινο βελούδο. Τών χειμώνα φορούν ένα ε-

δος κάπας χωρίς μανίκια και από μαύρο μαλλί με γαλόνια και φούντες, στολίδια που σύμφωνα με την παράδοση είναι σημεία πένθους για το θάνατο του Σκεντέρμπεη. Οι γυναίκες των βουνών, τόσο στη βόρειο όσο και στη νότιο Άλβανία, φορούν χειμώνα — καλοκαίρι βαριά μάλλινα φουστάνια, στολισμένα με μαύρες και άσπρες ρίγες. Στην πόλη, τα γυναικεία φορέματα είναι πλούσια και λεπτοκεντημένα. Αποτελούνται από πολύ πλατιές βράκες από άσπρο μετάξι, σφικτοδεμένες στη μέση, από χρυσοκέντητα γελεκάκια, ανοικτά απ' εμπρός και κλειστά κάτω απ' το στήθος, που

σκεπάζονται από μία διάφανη, ανοικτή και πλατομάνικη πουκαμίσια. Στο δρόμο σκεπάζονται μ'ένα άλλο φρό παλτό ή με μία κόκκινη μπλερίνα στολισμένη με βαθυπράσινα κεντήματα. Οι φορεσιές διαφέρουν κατά την περιοχή, την κοινωνική τάξη, τη θρησκεία. Το εθνικό κάλυμμα της κεφαλής είναι το άσπρο μάλλινο φέσι, με διαφορετικό ύψος και σχήμα ανάλογως με την περιοχή. Τα «δπίγγα», είναι τα παπούτσια των περισσότερων Άλβανών, είναι δέ χαμηλά πέτσινα και δένονται στο πόδι με δυνατά πέτσινα λουριά ή, δέ μύτη τους γυρνά πολύ προς τα πάνω.



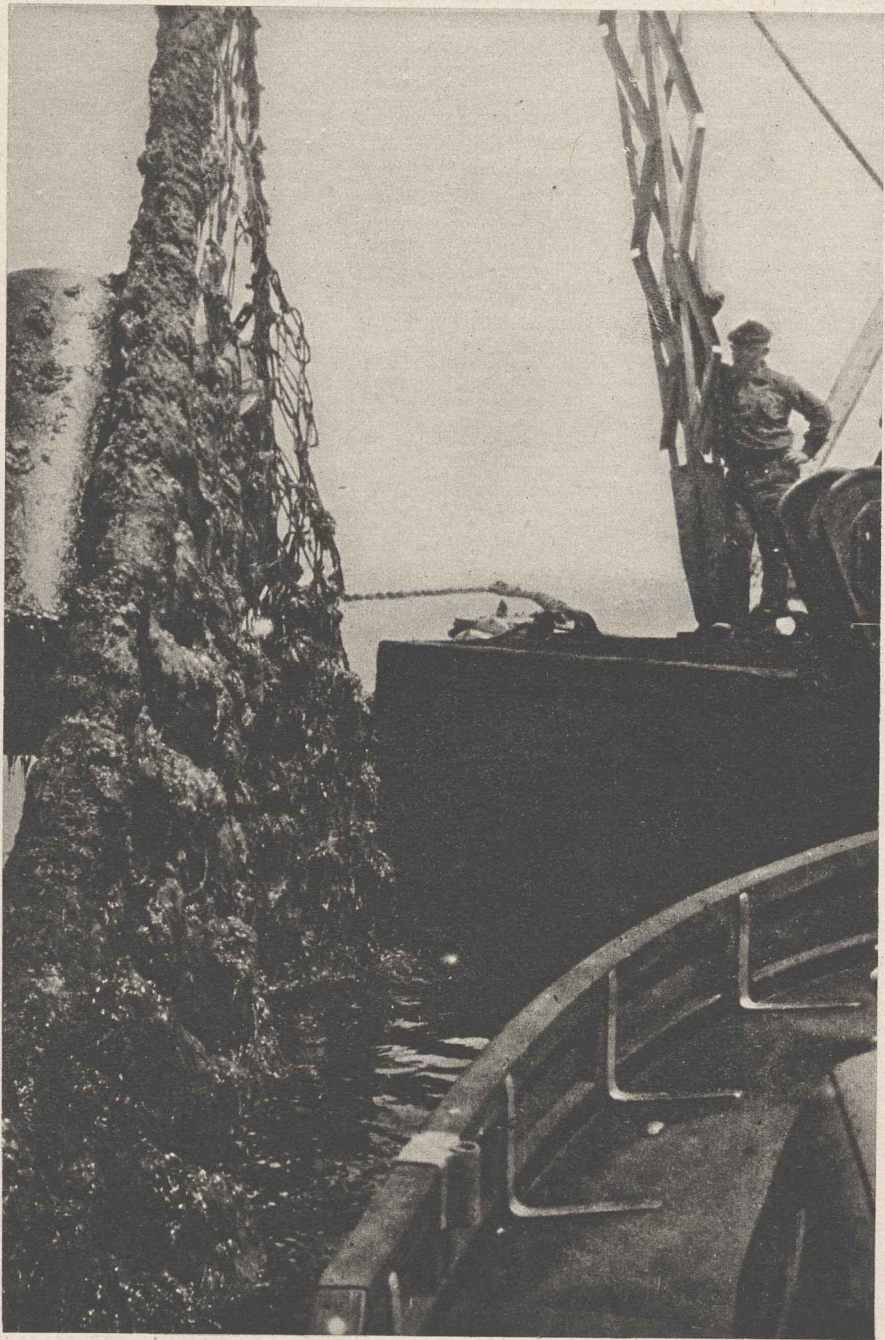
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ, ΠΛΟΥΣΙΟΤΗΤΗ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΚΕΝΤΗΜΕΝΗ. ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΠΛΑΤΕΙΣ ΒΡΑΚΕΣ, ΑΠΟ ΚΟΚΚΙΝΗΝ ΜΕΤΑΣΗΝ, ΣΦΙΚΤΑ ΔΕΜΜΕΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΝ, ΤΟ ΓΕΛΕΚΑΚΙ ΕΧΕΙ ΒΑΡΕΙΑ ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΒΟΥΡΓΗΜΑΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΕΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΙΕΙ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΠΟΥ ΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΥΠΟΚΑΜΙΣΙΟΝ ΔΙΑΦΑΝΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΑΤΙΑ ΜΑΝΙΚΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΑΝΤΕΛΛΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΛΟΡΙΔΑΣ.



ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ, ΤΟΥ ΧΟΡΙΟΥ ΝΤΡΟΠΟΥΛΙ. Ο ΜΑΚΡΥΣ ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ ΚΑΤΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΓΟΝΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΠΟΙΚΙΛΟΧΡΩΜΟΣ. ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΝΤΡΟΠΟΥΛΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΧΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟΝ, ΖΩΝΗΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ Η ΑΡΓΥΡΑ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΑ. ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΑΝΔΗΛΙ ΟΛΟ ΔΑΝΤΕΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΔΕ ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΣΤΕΦΑΝΙ ΑΠΟ ΜΙΚΡΑ ΠΑΛΑΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.



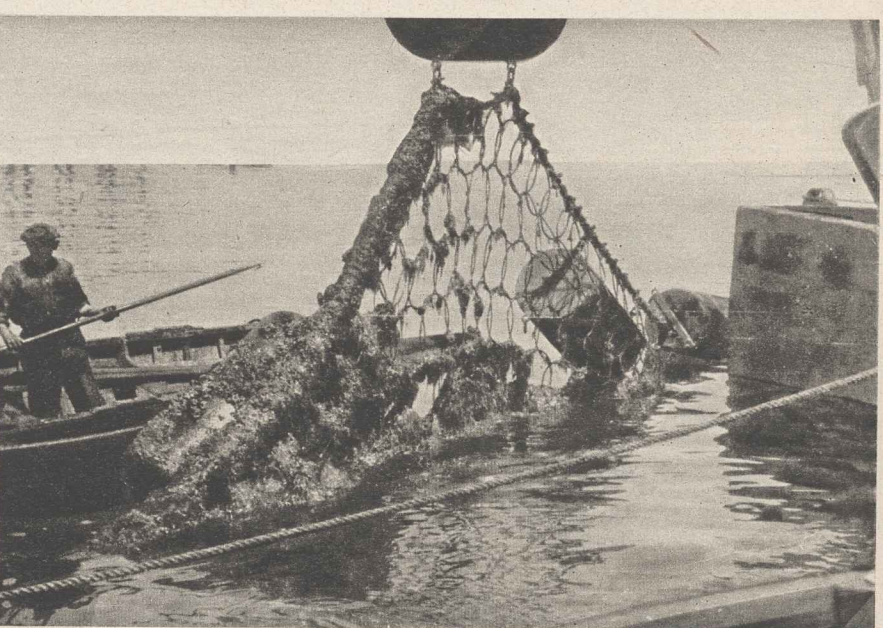
5 ΑΦΟΥ ΓΙΝΗ Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ, ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΕΛΑΦΡΩΝ ΠΛΟΙΑΡΙΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝ ΤΙΣ ΣΗΜΑΔΟΥΡΕΣ ΕΙΣ ΑΡΜΟΖΟΥΣΑΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ. ΕΙΣ ΤΙΣ ΣΗΜΑΔΟΥΡΕΣ ΑΥΤΕΣ, ΑΠΟ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΑ, ΠΡΟΣΔΕΝΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΤΥ ΟΣΤΕ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΕΩΣ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ.



7 ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΠΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΝΑ ΔΙΚΤΥ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΤΟ ΑΝΥΨΩΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΛΙΓΟΥΣ ΜΗΝΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΝ ΤΟΥ. ΚΑΘΕ ΚΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΟΣ ΜΕ ΟΚΛΟΥΣ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ ΦΥΤΩΝ, ΚΑΘΕ ΜΙΚΡΟΝ ΚΕΝΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΑΠΟ ΜΙΚΡΑ ΟΣΤΡΑΚΑ. ΚΑΠΟΤΕ ΠΛΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ.



6 Η ΛΕΠΤΗ ΟΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΕΤΕΛΕΙΟΙΣΕΝ ΑΚΟΜΗ. Η ΠΛΟΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΝΗΣΙΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΗ ΑΦΑΙΡΕΘΕΝΤΑ ΑΚΟΜΗ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΑΝΥΨΩΣΗ, ΕΙΣ ΤΡΟΠΟΝ ΟΣΤΕ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ.



8 ΕΠΙ ΤΩ ΕΡΓΩΝ, ΜΕ ΕΠΙΜΗΚΗ ΚΟΝΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΣΜΙΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΠΑΤΟΥΛΑΣ, ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ, ΑΡΓΑ ΑΡΓΑ, ΕΝΑΣ ΠΡΟΣ ΕΝΑΣ ΟΙ ΚΡΙΚΟΙ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΚΑΛΥΠΤΕ ΣΚΑΝΗΡ ΚΡΟΥΣΤΑ ΑΚΑΘΑΡΣΙΩΝ. ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ ΕΠΑΝΑΚΤΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΑΝ ΤΟΥ ΟΨΙΝ ΔΙΑ ΝΑ ΒΥΘΙΣΘΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ.



9 ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΝΕ ΕΙΣ ΤΑ ΜΑΚΡΥΝΟΤΕΡΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΩΔΙΩΝ, ΠΟΥ ΕΔΩ ΚΑΙ ΚΕΙ ΕΧΟΥΝ ΣΧΙΣΘΗ. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ, ΔΙΔΕΙ ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΙΑΣ ΔΙΑΤΑΓΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΡΥΜΟΥΛΑΚΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΟΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ. Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΚΡΑΝ ΤΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ.



10 ΚΑΙ Ο ΔΥΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΕΙΣ ΟΡΙΣΜΕΝΑΣ ΣΤΙΓΜΑΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΟΥ Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΟΣ ΔΥΤΗΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ, ΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΩΣ ΤΗΝ ΜΕΣΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΡΟ. ΠΡΟΤΟΥ ΒΥΘΙΣΘΗ ΑΚΟΥΕΙ ΤΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ. ΚΑΠΟΤΕ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΖΩΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ.



11 ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ. ΚΛΕΙΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΙΟΝ ΣΤΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΔΟΥΝ ΤΟΝ ΑΕΡΑ. ΚΑΙ Ο ΔΥΤΗΣ, ΠΟΥ ΞΕΥΡΕΙ ΕΙΣ ΤΙ ΒΑΘΟΣ ΘΑ ΒΥΘΙΣΘΗ ΚΑΙ ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΘΑ ΚΑΜΗ ΒΥΘΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ. ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΒΑΖΟΥΝ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΡΑΝΤΑΙΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΣΤΕΛΛΟΥΝ ΑΕΡΑ.



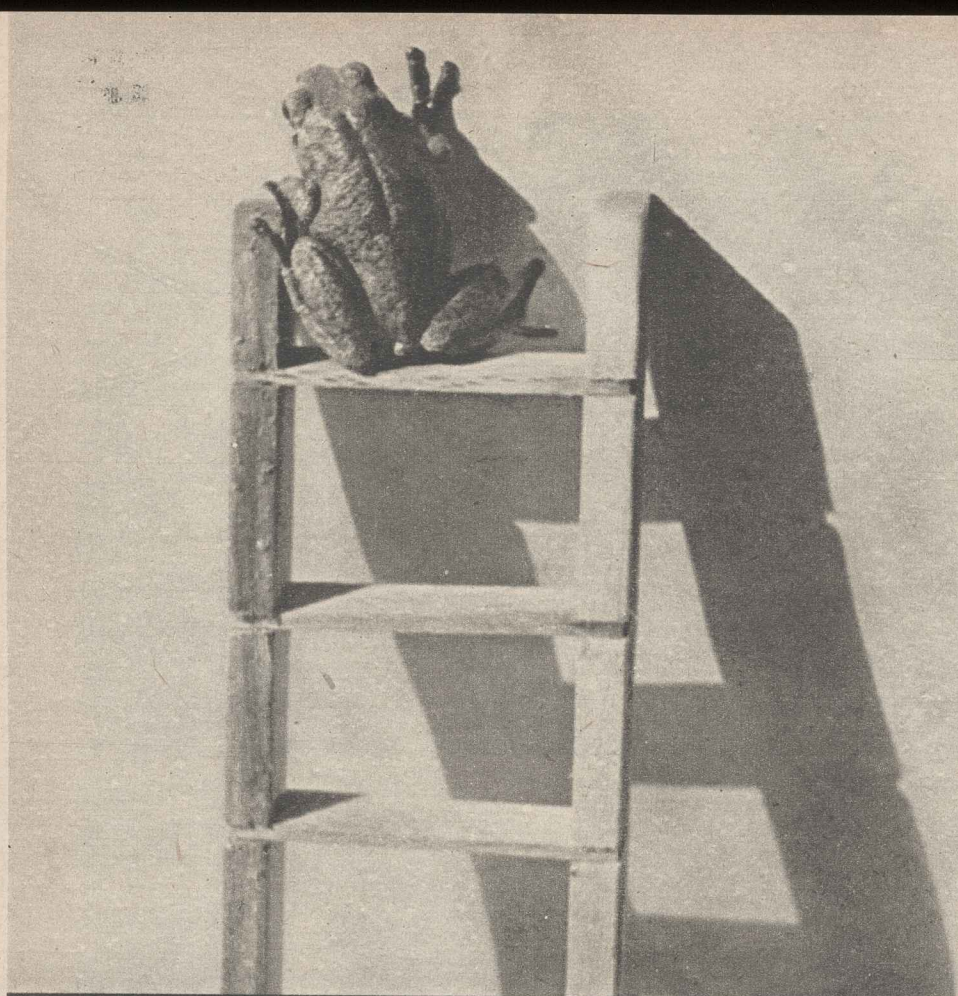
12 ΕΔΩ ΗΤΑΝ ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΜΑ. ΕΙΧΑΝ ΣΠΑΣΕΙ ΜΕΡΙΚΑ ΚΑΛΩΔΙΑ ΚΑΙ ΕΙΧΑΝ ΚΑΒΑΛΛΗΣΕΙ ΤΟ ΕΝΑ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΑΛΛΟ, ΕΜΠΟΔΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΑΝΟΥΒΡΑ. ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΑΝΥΨΟΝΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΟΥΝ ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΡΕΥΜΑΤΑ.



13 ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΣ ΕΡΓΟΝ ΝΑ ΠΛΙΝΟΥΝ ΤΑ ΚΑΛΩΔΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΔΕΝΟΥΝ ΠΡΟΣΤΡΕΧΟΥΝ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΤΥ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ Η ΔΙΑ Ν' ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΣΕΦΑΛΜΕΝΟ ΚΟΜΜΑΤΙ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙ ΠΟΛΛΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΞΑΣΚΗΣΗΝ.



14 ΑΦΟΥ ΠΑΡΕΛΘΗ ΟΛΙΓΗ ΩΡΑ, ΤΟ ΔΙΚΤΥ, ΞΕΜΠΕΡΔΕΜΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΜΕΝΟ, ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΣΙΓΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΟΥ. ΤΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΕΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ, ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΟΠΛΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ, ΔΙΟΤΙ, ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΝΟΝ ΑΥΤΟ ΜΕΣΩΝ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ, ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΑΣ ΒΑΣΕΙΣ, ΟΠΟΥ ΣΤΑΘΕΥΟΥΝ ΤΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΘΑ ΉΞΑΝ ΠΟΛΥ ΟΛΙΓΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΣ. ΤΟ ΜΕΤΡΩΝ ΑΥΤΟ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΕΠΕΙΔΗ ΕΚΕΙ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ ΠΑΡΑΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΑΙΜΕΝΑΣ.



Οι καλλιεργηταί του βορρά ανατρέφουν ένα βάτραχον μέσα σ'ε μιά γυάλα, όπου έβαλαν και μιά σκαλίτσα. "Αν ο βάτραχος ανεβαίνει πάνω σ'αυτή πη ότι ο καιρός θα είναι καλός, αν κατεβαίνει θα πη ότι επίκειται καταιγίς. Οι ειδικοί όμως λέγουν ότι ο βάτραχος δεν είναι καθόλου καλός μετεωρολόγος.

Να πού ο βάτραχος διατάζει στο τελευταίο σκαλοπάτι. Θ' ανέβη ή δέν θ' ανέβη; Δεν εξαρτάται από τόν ευνοϊκό ή αντίθετο καιρό, άλλ' απ' τή διάθεση του βατράχου. "Η μετεωρολογία δέν έχει σχέση, τουλάχιστον αυτό λέγουν οι καθηγηταί που θά έπρεπε κάτι να ξέρουν απ' αυτά τ'α πράγματα.



"Ο μπουφος έχει τό άνησχο ύφος ενός σοφού με άκαθημαϊκή στολή, που σκέπτεται τι πρέπει να κάνει σέ περίπτωση καταιγίδος. Θά τραβηχθ' στο γραφείο-φωλιά του για να είναι μακριά από τόν κοσμικό κρότο των βροντών, γνέφοντας με τ'α στερογγυλά γατιάια μάτια του και άδιαφορώντας για όλα.



Αυτός είναι ο συμβολικός κόρακας από τόν οπούον οι άρχαίοι Γερμανοί ζητούσαν προγνώστικά του καιρού. Είναι όμως πολύ πιθανόν ότι ε'ς τήν μετεωρολογία είναι μόνον μιά χαριτωμένη ρητορική μορφή, διότι ο κόρακας έχει τό ύφος ότι σκέπτεται άλλα πράγματα και πολύ λίγο τόν ενδιαφέρει ο καιρός.

ΤΑ ΖΩΑ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ;

Οι ψαράδες και οι τσομπάνηδες λέγουν ναί. "Όταν τ' άρνια βελάζουν περισσότερο από τό συνειθισμένο άγγέλου καταιγίδα. Και τ'α ψάρια έπίσης, όταν άπ' τήν έπιφάνεια κατεβαίνουν σ'α βάθειά. Κανένα δέν τολμά να κολυπήση, στο φώς του ήλιου, όταν πλησιάζη καταιγίδα. Μία ώρα ή

πέντε λεπτά πριν άπ' τήν καταιγίδα βλέπουμε σύννεφα πουλιών να τρέχουν γρήγορα στή φωλιά τους και να κλειδώνουν τήν άχυρένια πόρτα τους. Οι όρνιθες, οι πάπιες και οι χήνες είναι τ'α βαρόμετρα που τ'α λογαριάζουν περισσότερο οι γεωργοί. Είναι ευαίσθητες σέ κάθε άλλαγή του και-

ρού, προβλέπουν τήν κοκοκαρία και μαζεύονται. "Όταν όμως πρόκειται μονάχα για κάποια περαστική βροχή ή μπόρα, κάθονται και σκαλίζουν τό χώμα και περιμένουν τόν ήλιο. Κι' ο ήλιος θ' άρθή, πέμπει νάσθε βέβαιοι. "Αν δέν βγ'η ήλιος, όπωσδήποτε θά καλοσυνέψη. "Η καλή διάθεση τής

χήνας παύει άμέσως σ'αν άκούει από μακριά τ'ις βροντές. "Όταν ο πετεινός κ'ράζη τή νύκτα, ο καιρός είναι άσχημος. Τό βαρόμετρο των ναυτικών είναι ο γλάρος. "Όταν ο γλάρος κάθεται στήν παραλία ήσυχος, φυλάξου άπ' τό ν' άνοιξη τ'α πανιά. Και σ'αν βγ'η στή θάλασσα να προσέχης. "Η γάτα, τό μαγικό ζώο, είναι τό πιο μετεωρολογικό άπ' όλα. "Όχι μόνο προβλέπει τήν κοκοκαρία και τρυπώνει στήν κουζίνα, αλλά προβλέπει ακόμα και τούς κατακλυσμούς. "Όταν έγινε ή καταστροφή τής Πομπηίας, πριν άρχισεί ή βροχή τής στάχτης, ούτε μία γάτα δέν άπόμεινε.

Είχαν φύγει όλες, είχαν έγκαταλείψει τόν τόπο των ήδονών όπου είχαν περάσει ευτυχισμένες μέρες. Οι άρχαίοι Ρωμαίοι, πράγματι, παρατήρησαν τήν άπουσία των γάτων, άπ' όλες τ'ις πόλεις που κατεστράφησαν από τούς σεισμούς. "Ο βάτραχος δέν είναι ιδίλου μετεωρολογικός και έχει κακώς τήν φήμην αυτήν. Τό ίδιο λέγεται και διά τόν σκύλον και τό άλογον. Τ'α ζώα αυτά, ζώντας με τόν άνθρωπον, έχασαν μεγάλο μέρος από τό πρωτόγονο εκείνο αίσθημα που τούς έπέτρεπε να καταλαβάνουν τ'ις άτμοσφαιρικές αλλαγές, και να τ'ις προλέγουν προκαταβολικώς γαυγίζοντας ή χρε-

μετίζοντας. "Όλοι όμως αναφέρουν τήν άνησυχία τους αυτήν στήν Μεσηνη, 24 ώρες πριν από τό σεισμό του 1908. Δεν πιστεύουμε ούτε σ'α φειδία με τ'α επτά κεφάλια ούτε σ'τους άετούς τής άποκαλύψεως, ούτε σ'α λιοντάρια που αναγγέλουν τό τέλος του κόσμου. "Η μετεωρολογική αυτή άλληγορία τής άρχαιότητας μ'ας βάζει περισσότερο σ'ε ύποψια παρά σ'ε φόβο. "Αν κάποια μέρα φθάση τό τέλος του κόσμου, θ' ακολουθήσουμε τό γάτο μας έξω άπ' τή γή, εκεί όπου ο ούρανός γίνεται μιά άπλή στέγη.

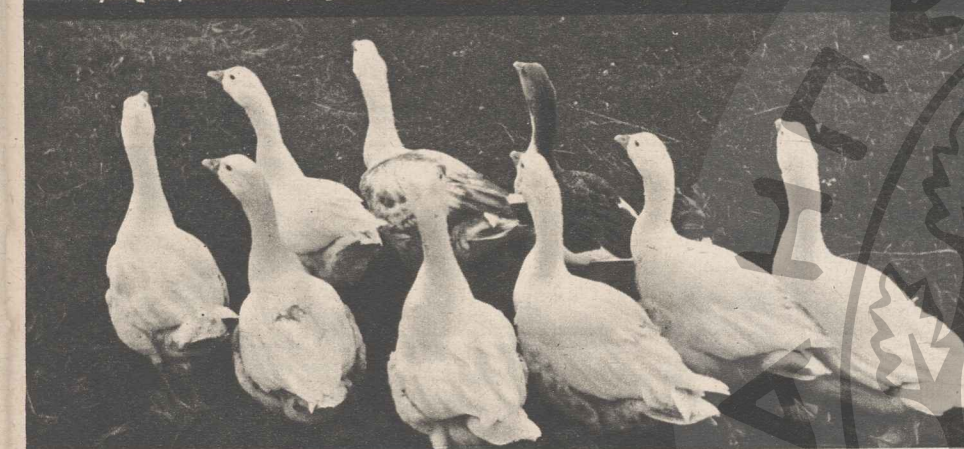
Σήμερα τό πρωτό οι γλάροι δέν βγ'ηκαν στή θάλασσα να κάνουν τήν συνειθισμένη επιθεώρηση και τό ψάρεμμα που προτιμούν. Κακό σημάδι. Γλάροι πάνω σ'τους βράχους κακοκαιρία στή θάλασσα, λέγει άποφθεγματικά ένα παλιό ναυτικό τραγούδι. Και στήν πραγματικότητα είναι πάντα αλήθεια.



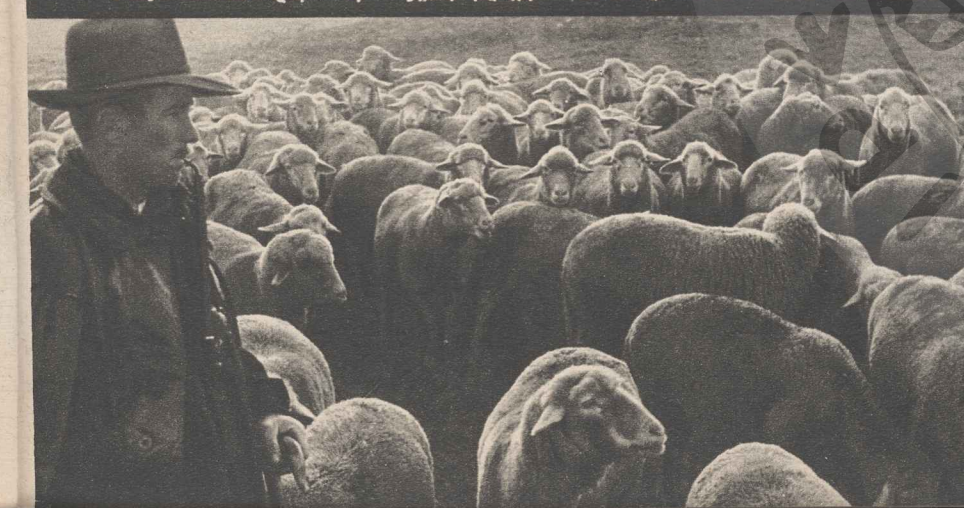
"Ο πετεινός είναι τό πτερωτό βαρόμετρο του όρνιθώνα. "Αν κ'ράξη τή νύκτα, ο καιρός σίγουρα θά είναι έλκεινός με συνοδεία βροντών, άστραπών και ούρανών κατακλυσμών. Μπορείτε να έμπιστευθ'ητε, δέν γελάσθηκε ούτε μία φορά. Αυτό τουλάχιστον ισχυρίζονται οι ειδικοί με μεγάλη βεβαιότητα.



Οι χήνες σχηματίζουν φάλαγγες μετεωρολογικών προειδοποιητών. "Όταν τ'α βλέπετε να γυρούν σ'τόν σταύλο τους όλες μαζί, δέν πρέπει να κυκλοφορήσετε χωρίς όμπρέλλα και γαλότσες, γιατί αλλιώς θά κερβατωθ'ητε με συνάχια και φταγνίσματα και με ζεστά. "Οποιοσ φυλάει τ'α ρούχα του έχει τ'α μισά.



"Ο βοσκός, άπ' τή στάση των άρνιών, κρίνει τι καιρό θά κάνει. Φαίνεται πως όταν τό πρόβατο βελάζη, ή βροχή και οι κερανοί είναι άναπόφευκτα.

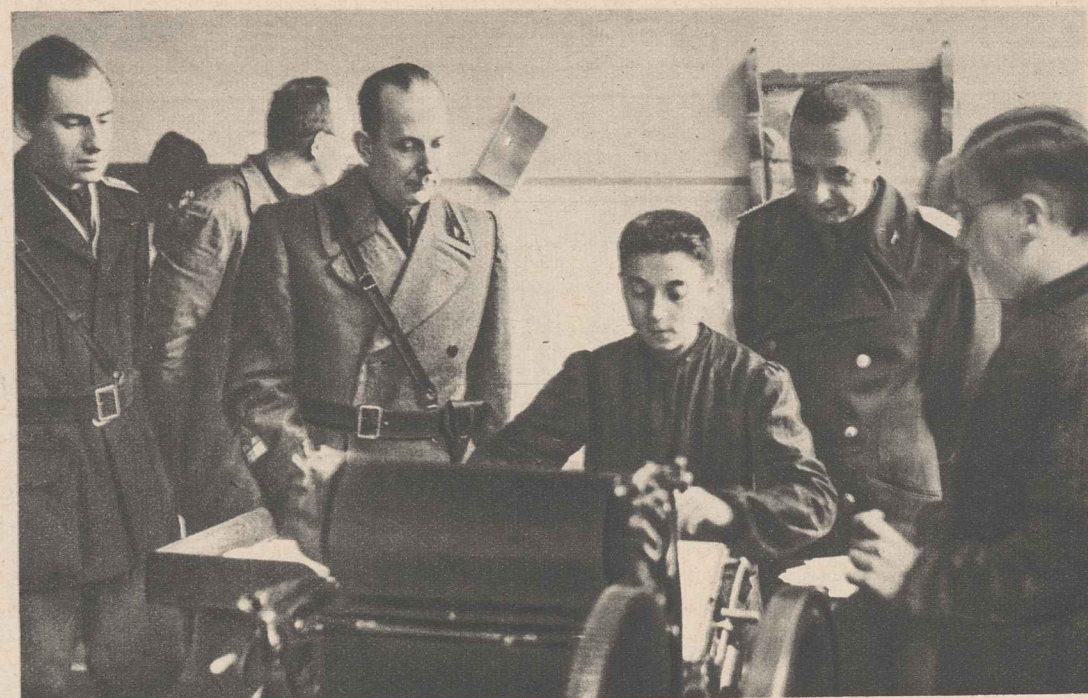


Τ'α ψάρια, όταν κατεβαίνουν τό βαρόμετρο, κατεβαίνουν βαθειά στή λίμνη, ένώ όταν επίκειται καταιγίδα τριγυρνούν νευρικά άκριβώς κάτω άπ' τήν επιφάνεια του νερού. Αυτό είναι ή κατάλληλη στιγμή για να κάνουν χρυσές δουλειές οι ψαράδες. Μισούμε για τ'α ψάρια του γλυκού νερού, τ'α άλλα έχουν διαφορετικές συνήθειες.





«Αφού κάμω γνωριμία με τα εργαλεία, από το πρώτον έτος της μέσης εκπαιδεύσεως, ο μικρός ξυλουργός μαθαίνει να κρατά την πλάνη. Αμέσως κατόπιν θα οργανωθεί με τους συντρόφους διά την κατασκευήν αντικειμένων συνήθους χρήσεως εις το σχολείον.



Η ΠΡΟΣΟΧΗ που διαφάνεται εις το πρόσωπον του νεαρού αυτού τυπογράφου έχει χαρακτήρα διάφορον από την αναγκαίαν διά την μελέτην προσοχήν. Είναι η έκφρασις της πειθαρχίας που αύριον θα ένωση στενώς οϊανδήποτε εργασίαν με την μελέτην.



ΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ μαθαίνουν να θεωρούν την εργασίαν όχι ως ζήτημα καθαρώς οικογενειακής φύσεως, ἀλλ' ως καθήκον κοινωνικόν, που διαπαιδαγωγεί την γυναίκα εις τὸ νὰ θεωρή ἑαυτήν ζῶν μέρος ἐνὸς συνόλου, ὅπου θὰ γίνῃ μητέρα καὶ θὰ ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα της.

ΛΕΓΕΩΝΑΡΙΟΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἔχουν σήμερον εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τὸν καὶ τὴν ἐργασίαν. Τόσον εἰς τὰ δημοτικά σχολεῖα, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα, προστίθεται εἰς τὰς καθαρῶς πνευματικὰς διδασκαλίας καὶ ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησης εἰς τὴν ἐργασίαν.

Τὸ σχολεῖον ὀφείλει καὶ θέλει νὰ δημιουργήσῃ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰταλοῦ πολίτου, ἓνα παραγωγόν, ἐπιδιώκει δὲ νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τὴν συνείδησιν τῆς σπουδαιότητος τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἑργασίας, ὅτι δηλαδή «ἡ ἐργασία εἶναι καθήκον κοινωνικόν». Οὕτω, τὸ πέμπτον ἐδάφιον τοῦ «Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Σχολείου» λέγει: «Ἡ ἐργασία, ἡ ὁποία ὕψ' ὅλας τῆς τὰς μορφάς, τὴν διανοητικὴν, τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν χειρωνακτικὴν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους ὡς καθήκον κοινωνικόν, προστίθεται εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀθλητικὴν προπαρασκευὴν πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ

χαρακτῆρος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τῶν ἄλλων σχολῶν, οἰασδήποτε φύσεως ἡ βαθμοῦ, μετὰ πρόγραμμα εἰδικόν, κανονισμένη καὶ διευθυνόμενη ἀπὸ τὰς σχολικὰς ἀρχάς, εἰς τὰ καταστήματα, τὰ ἐργοστάσια, τοὺς ἀγρούς, τὴν θάλασσαν, διαμόρφώνει τὴν κοινωνικὴν συνείδησιν ἡ ὁποία συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν τάξεως συντεχνιακῆς».

Τὰ θεμελιώδη λοιπὸν στοιχεία τῆς μορφώσεως τοῦ Ἰταλοῦ πολίτου, εἶναι τὰ ἑξῆς: ἡ μελέτη, ἡ φυσικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ἐργασία. Εἰς τὸ μέλλον σχολεῖον μέσης ἐκπαιδεύσεως, ποὺ θὰ γίνεταὶ δημεύραιο λαϊκώτερον, ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἐκπαιδεύωνται μετὰ τὴν συμβολὴν καὶ τῶν τριῶν τούτων μορφωτικῶν δυνάμεων.

Τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ δημιουργήσῃ τὴν «κοινωνικὴν καὶ πραγματικὴν συνείδησιν» καὶ νὰ κάμῃ νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν μαθητῶν ἡ συνείδησις ὅτι κάθε ἐργασία, διανοητικὴ καὶ χειρωνακτικὴ,

ἔχει διὰ τὸ Κράτος τὴν ἰδίαν ἀξίαν, φθάνει νὰ εἶναι «παραγωγικὴ».

Ἡ κοινωνικὴ αὐτὴ συνείδησις εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος διὰ νὰ προσανατολισθῇ ὁ μαθητὴς εἰς τὸν σύγχρονον βίον. Τὸ σχολεῖον, προσφέρονεἰς τὸν νέον τὴν ἀναγκαίαν πείραν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, τὸν φέρει εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τὴν σύγχρονα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Γνώσις ἄμεσος, ἡ ὁποία μόνη ἡμπορεῖ νὰ καταστήσῃ τὸν μαθητὴν ἀληθὴ πολίτην καὶ ἀληθὴ παραγωγόν.

Μὲ τὴν πρώτην πείραν, τὰ παιδιά ἔρχονται εἰς συνάφειαν μετὰ τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἐργασίας, μαθαίνουν νὰ γνωρίζουν τὰ διάφορα ἐργαλεῖα καὶ ἀποκοτῶν οἰκειότητα μετὰ αὐτὰ. Μετὰ τὸ πρῶτον αὐτὸ μέρος, ποὺ ἔχει χαρακτῆρα προπαρασκευαστικόν, οἱ νέοι ἀποκοτῶν τὴν πρώτην πείραν τῆς χειροτεχνικῆς ἐργασίας. Κατόπιν ἀκολουθεῖ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐργασίας, οἱ δὲ μαθηταὶ περνοῦν ἀπὸ τὴν χειροτεχνίαν εἰς τὴν ὡ-

γανωμένην τεχνικὴν ἐργασίαν. Ἡ παραγωγή τοῦ ταπεινότερου ἀντικειμένου ἐκ μέρους μιᾶς ομάδος μαθητῶν, τεχνικῶς ὀργανωμένης, φέρει τὸν μαθητὴν εἰς συνάφειαν μετὰ τεχνικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά προβλήματα τῆς ἐργασίας. Τὰ εἶδη τῆς σχολικῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐξάσκησης, ποικίλουν ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ὁρῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐπαρχίας, ὅπου λειτουργεῖ τὸ σχολεῖον. Ἡ ἐργασία, ὅφ' ὅλας τὰς μορφάς, γίνεται ἀντικείμενον σχολικῆς μορφώσεως ἀπὸ τὸ βιβλιοδετεῖον μέχρι τῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀπὸ τὰ γυναικεῖα ἔργα ραπτικής μέχρι τῶν ἐργασιῶν συναρμολογήσεως ἢ ηλεκτροτεχνίτου.

Πολλὰ σχολεῖα ἔχουν ὀργανωθῇ ὡς μικρὰ «ἐπιχειρήσεις». Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν διοίκησιν τὴν ἔχουν ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ χεῖρα τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι τοιοῦτοτρόπως συνηθίζον εἰς τὴν πράξιν, εἰς τὰς εὐθύνas τῆς διευθύνσεως ἐνὸς ἐμπορικοῦ οἴκου.

Μία ἐνδόμυχος ἐκπαιδευ-

τικὴ ἁρμονία συνενώνει μεταξὺ τῶν τὰς διαφόρους ἐργασίας, λ. χ., τὴν τυπογραφικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία θὰ ἡμπορούσε νὰ ὑποστῇ ὑπερμέτρως τὴν ἐπιρροὴν τοῦ καθαρῶς ἐκπαιδευτικοῦ σκοποῦ ποὺ ἐπιδιώκει, τὴν συνοδεύει πάντοτε ἡ σκληρὰ ἐργασία ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον ἢ τὸν σίδηρον.

Ἡ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος γενομένη ἐργασία ἐπιστέφεται μετὰ τὰς θερινὰς «περιοδικὰς ἐργασίας», ὅπου τὰ παιδιά ἐργάζονται ὡς ἀληθινοὶ ἐργάται, κτίσται, γεωργοί, εἰς μιᾶν μεγάλην ὁμαδικὴν ἐπιχείρησιν καὶ ζοῦν εἰς στρατόπεδα καὶ κατασκηνώσεις τὸν ὅλγον βίον τῶν ἐργαζομένων. Φυσικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ἐργασία εἶναι λοιπὸν στενῶς συνδεδεμένα, ἡ δὲ μελέτη δὲν ἀποτελεῖ πλέον τυπικὴν διδασκαλίαν ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ τὴν ἀναγκαίαν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν προπαρασκευὴν διὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς καὶ διὰ νὰ δεσπόσῃ τοῦ σημερινοῦ βίου.

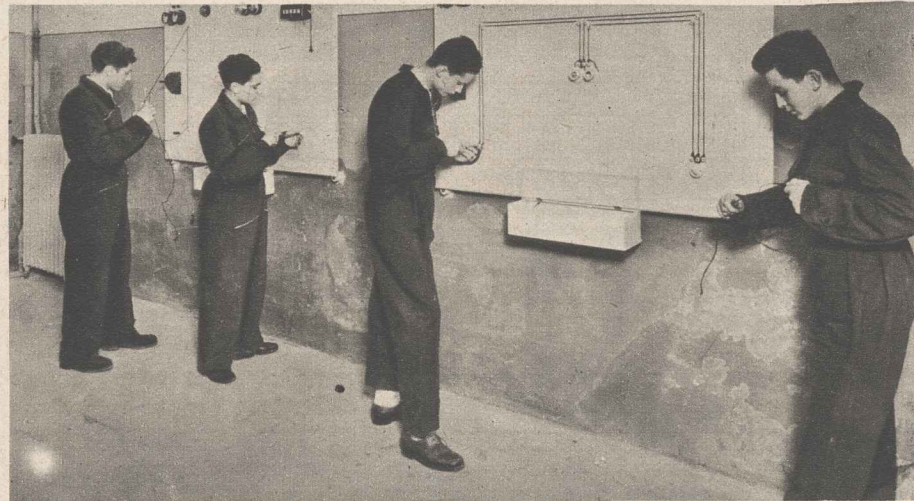
ENZO PACI



ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ χώροι ποὺ εἶναι παραπλεύρως τοῦ σχολείου μεταβάλλονται ἀπὸ τοὺς μαθητὰς εἰς παραγωγικοὺς ἀγρούς, χρησιμοτάτους κατὰ τὴν πολεμικὴν αὐτὴν περίοδον. Εἶναι οἱ περίφημοι «πολεμικοὶ λαχανόκηποι» οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν τόσα καὶ τόσα χρήσιμα πράγματα.



ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΛΗΝ τοῦ σχολείου αἱ μαθήτριά παρακολουθοῦν με ἐνδιαφέρον τὴν ζωὴν τοῦ κοινικλῶνος. Ἐπέρασε πλέον ὁ καιρὸς τῆς κούκλας τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας, ἀλλὰ δὲν ἦλθεν ἀκόμη ὁ καιρὸς νὰ γίνουν σύζυγοι καὶ μητέρες.



ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ἐγκαταστάσεων εἰς τὸ Β. Ἐπιστημονικὸν Λύκειον «Ἰππόλιτο Νιέβο». Ὁ μέλλων μηχανικὸς ἐκτελεῖ ὡς ἐργάτης τὰς ἐργασίας πού ἀργότερα θὰ κάμουν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἐργάται.



ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ τοῦ ἀρτίου ἐμπορικοῦ τεχνικοῦ ἰνστιτούτου «Ρ. Φ. Celvi» μαθαίνουν τὴν τέχνην τοῦ κτίστου, ἡ ὁποία εἶναι ἐκ παραδόσεως ἰταλικὴ τέχνη.



ΟΜΑΔΕΣ φοιτητῶν ἀσχολοῦνται ἐνδελεχῶς με τὸ ἔργον τῆς ἀναδάσωσης, θεμελιώδες διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς δασικῆς κληρονομίας τῆς χώρας, τῆς τόσο πλουσίας ἄλλοτε εἰς δάση. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἠῤῥησαν τὸν δασικὸν πλοῦτον τῆς χώρας.



ΟΜΙΛΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ἐργατῶν βαδίζοντες πρὸς τὴν ζώνην ἀναδάσωσης. «Πρέπει — εἶπεν ὁ Ἀρνάλδος Μουσσολίνι — νὰ φυτεύωμεν τὰ δένδρα κατὰ δισεκατομῦρια καὶ νὰ ἀναδασώσωμεν ὅλα μας τὰ ἐκτάρια».



Ο ΕΥΘΥΜΟΣ στρατὸς τῆς ἐργασίας ἐφθασεν εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἔλαβεν ἀμέσως τὰ ὅπλα. Χαρὶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ, ἡ ζώνη αὕτη, ἀραιὰ σήμερον ἀναδασωμένη, θὰ ἀναδασωθῇ πυκνῶς, ὅπως ἦτο ἄλλοτε.

ΣΕΑ. 32

ΣΕΑ. 33



ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΥΜΒΩΡΥΧΟΙ

Ὅταν γίνονται ἐργασίαι ἐκταφῆς, ἡ πλάνη, ἡ ἀπάτη εἶναι παντοῦ δυνατὰ — ὅπως συμβαίνει εἰς τὸ ψάρεμμα, εἰς τὴν πραγματικότητα, διότι ἄλλος ψαρεύει καλὰ, ἄλλος κακά — καὶ ὅταν ψαρεύῃ κανεὶς στὰ θολὰ, εἶναι ὥσάν νὰ πετᾷ τὸ ψάρι στὴν τύχη — διότι δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς βέβαιος γιὰ κεῖνο πού ἀνεβάζει τὸ δίκτυ. Ἐκπληξίς, ἀπογοήτευσίς, μακάβριος καὶ γελοῖος ἀστεϊσμός — ἀκριβῶς δὲ ἐδῶ ἐγκυβεται ὅλη ἡ γοητεία τῆς μακαβρίου μουσικολογίας.

Κάτω ἀπὸ τὴν πλάκα τοῦ τάφου, με ὕψος ἀρκετὰ ἀναιδές, σὲ θέλγει «τὸ ἀγνωστον» καὶ σοὺ φωνάζει: «κοῦ κοῦ!». Ἀπὸ τὸν κρυψώνα του, τὸ ἀγνωστον ἀρέσκειται νὰ παίξῃ με τὸν σοφὸν ἐρευνητὴν, καὶ κάπου κάπου, ὅταν εἶναι περισσότερο περίεργος, τὸν σέρνει μέσα καὶ τὸν πνίγει εἰς τὴν σκόνην του.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τοὺς λάκκους τοῦ Χρόνου, ἀνάμεσα σὲ καρφιά, χόνδρους καὶ χαρτιά, δὲν μένουσιν παρά κόκκαλα σπασμένα — ὅλοι δὲ γνωρίζουν ὅτι εἶναι δύσκολος ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος ἐνὸς σκελετοῦ. Ὁ σκελετὸς δὲν ἔχει ὄνομα. Εἶναι

ἕνας ἀριθμὸς με πόδια, ἕνα ψηφίον, ἕνα κατασκευάσμα πού στέκεται ὀρθιον, ὡς εἶδος τελέρου μέσα εἰς τὰς ζώσας σάρκας μας. Αἰνίγμα ὀριστικόν, φωλησμένον εἰς τὸ ἐσωτερικόν μας. Ὁ σκελετὸς εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ μας μάσκα. Ἐξω, μέσα, ὅπως δὴποτε, ὑπῆρξε πάντοτε ὁ σκελετὸς, τὸ «great attraction» τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος. Εἰς τὴν ἐπαυελιμένην πρόσκλησιν τοῦ «τίς εἶ»; ἰδοὺ τὸν νὰ ξεπροβάλλῃ λοξά. Μορφή σκοτεινὴ πού γελᾷ καὶ πού δὲν ἀποκρίνεται.

Γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀρπαγέντου κρανίου τοῦ Στραντιβάριου, τοῦ μεγάλου κατασκευαστοῦ βιολιῶν; Εἰς τὴν Κρεμόναν ὑπάρχει τὸ Μουσεῖον — ἀλλὰ ὅλα τὰ βιολιά ἔχουν κάμει φτερά.

Τὸ σπῆτι τοῦ Στραντιβάριου εἶχε κατεδαφισθῇ. Ἡ ἐκκλησία, ὅπου διετηρεῖτο ὁ τάφος του, ἐξηφανίσθη καὶ αὕτη χωρὶς ν' ἀφίσχῃ ἀνάμνησιν, καὶ αὐτὸς ὁ τάφος — ἀπὸ τὸν ὁποῖον, καθὼς διηγούνται, τὴν στιγμὴν πού τὸν ἀνοίγαν, ἦλθεν εἰς φῶς μόνον ἕνα κρᾶνιον, ἴσως τὸ κρᾶνιον τοῦ Στραντιβάριου — εἶχε κατεδαφισθῇ. Κάποιος πού ἔπαθε ἀπὸ κεραυνοβό-

λον παραφροσύνην, ἕνας παρείσακτος ἀμλετικὸς, τὸ ἀρπάζει ἀποτόμως, τὸ κρύβει κάτω ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι του, τὸ βάζει εἰς τὰ πόδια, ὡρὰ καὶ σκοτεινὴ ὀπτασία, χωρὶς νὰ ἀφίσχῃ ἴχνος τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἔτσι, ἀπὸ τὸν Ἀντώνιον Στραντιβάριου, δὲν ἔμεινε πλέον τίποτε. Παράξενη μοῖρα τοῦ θρυλικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου. Ἀγνοοῦμεν τὰ πάντα περὶ αὐτοῦ, πού ἐγεννήθη, τὸν βίον του, τὴν μορφήν του. Ἀκουσα μόνον νὰ λέγουν, εἰς τὴν Κρεμόναν, ὅτι εἶχε μεγάλην μύτην, ἂν βέβαια δὲν ἀπάτωμα.

Ἔτσι φαίνεται, μεγάλην μύτην. Ὁι ἀβαρεῖς ἦχοι ἀνεβαίνουν ἀργὰ ἀργὰ τὴν κλίμακα τοῦ χρόνου, ἐλαφροτάτη ἀρμονία μεταβιβάζεται εἰς τὸ παρόν. Ἐνας θαμμένος αἰώνας ἀνεβαίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ βάσιμα τῶν ὥρων γίνονται κατὰ τὴν ἀντίθετον τοῦ ρεύματος διεύθυνσιν. Ἐπιμνησκόμενοι καὶ σκοτεινὸν ἐλεγείον, κατὰβρεκτον ἀπὸ δάκρυα.

Καὶ τότε ἰδοὺ νὰ ρεῖ ἡ «συναυλία» τῶν σκιῶν καὶ τοῦ οὐνείρου, ἕνα βογητό, σχεδὸν ἕνας στεναγμός καὶ τὸ τρεμοῦλισμα ἐνὸς τεραστίου στέρνου πού ξεσπάει ἐλευθερούμενον ἀπὸ τὴν ἀρπάγην — Τέλος, ἀνάμεσα σὲ μία χαμηλὴ καὶ μεγαλόπρεπη πηλὴ βέλων, τὸ φύσημα ἐνὸς ζεστοῦ φουστανίου πού πέφτει ἐπὶ τοῦ πατάματος.

Ἐκεῖ κάτω δοξάρια, σαντούρια, κύμβαλα, χοροπηδοῦνε, κάμνουν ἕνα

BRUNO BARILLI



ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΟΥΜΕ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ;

ΑΠΑΤΑΙ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

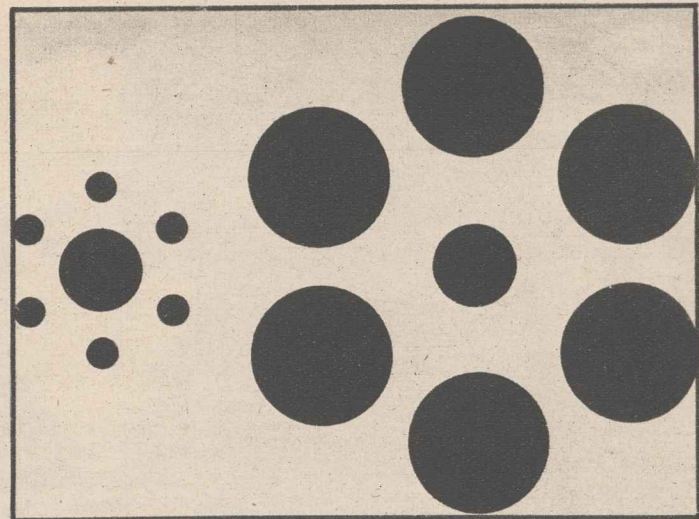
Σχετικώς προς τὰς καλούμε-
νας ὑλοποιήσεις διὰ τῶν
μέντιου — ἴστω τὸ νὰ βλέπη
κανεὶς πρόσωπα ποὺ δὲν ὑ-
πάρχουν, διὰ τῆς μεσολαβή-
σεως ἑνὸς μέντιου κατὰ τὰς
πνευματιστικὰς συνεδρίας —
μία κυρία, ποὺ μόλις ἐδιάβασε
τὴν πραγματείαν μεταψυχικῆς
τοῦ Charles Richet, μοῦ ἔλεγε
μὲ θερμὸν ἐνδιαφέρον, ὅτι ὁ-
ταν πολλὰ πρόσωπα, συγκεν-
τρωμένα εἰς ἓνα σαλόνι, βλέ-
πουν ἓνα πρᾶγμα, δὲν ὑπάρ-
χει καμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ
πρᾶγμα αὐτὸ ὑπάρχει, τουλάχισ-
τον τὴν στιγμὴν ποὺ τὸ
βλέπουν, καὶ ὅτι, ἂν κατόπιν
ἐξαφανίζεται, πρέπει νὰ παρα-
δεχθῶμεν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ
πρὸς ὑποψίαν δι' ἀπάτην, ἐνῶ
δὲν λάβῃ κανεὶς ὅπ' ὅσιν τὴν
ἐπιστημονικὴν πραγματικότη-
τα τῆς μεταψυχικῆς αὐτῆς, τὸ

γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ κυρία αὐ-
τῇ ἐσκέπτετο ἔτσι, διότι εἶχε
— καὶ ἴσως ἔχει ἀκόμη — τυ-
φλὴν πίστιν εἰς τὰς αἰσθήσεις
τῆς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὁ-
ρασίν τῆς.
Πρέπει νὰ θέσωμεν τὸ ἀκό-
λουθον ἐρώτημα στὸν ἑαυτὸν
μας: εἶναι ἀληθινὰ ὅλα ὅσα
βλέπομεν; Πρέπει, ἄραγε, νὰ
ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην στὰς αἰ-
σθήσεις μας, ὅαν νὰ πρόκει-
ται γιὰ ἓνα ἀσφαλῆ γνῶμονα
κρίσεως; Εἶδαν πράγματι οἱ
μάρτυρες τίποτα; Ἄραγε εἴ-
ναι παραίσθησις, μυθομανία
ἢ ἀπάτη;

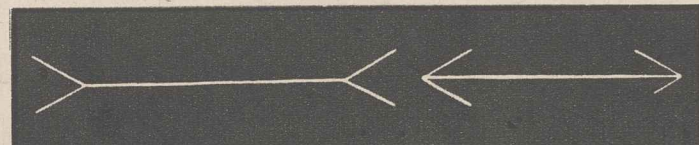
Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἰς
τὴν ἄνω περίπτωσιν, ὅτι κάθε
ὑλοποίησις παρέχει ἔδαφος
πρὸς ὑποψίαν δι' ἀπάτην, ἐνῶ
δὲν τὰ ἄλλα παρόμοια φαι-
νόμενα ἡμποροῦν νὰ περιλη-

φθοῦν εἰς τὸ περὶ παραίσθη-
σεως κεφάλαιον.
Χωρὶς ὅμως νὰ εἰσδύσωμεν
εἰς τὸ μυστηριώδες βάθος τῶν
προβλημάτων αὐτῶν τὰ ὁποῖα
ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον πολ-
λῶν — καὶ τὰ πρόσωπα αὐτὰ
δὲν ἐστεροῦντο πνεύματος καὶ
μορφώσεως — πρέπει νὰ δώ-
σωμεν μίαν γενικὴν διαβεβαίω-
σιν: αἱ αἰσθήσεις ἀπατοῦν.
Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος διὰ
τὸν ὁποῖον, ὅτ' ἐπιστημονικὰ
ἐργαστήρια, θέλουν πάντα νὰ
ἐμπιστεύονται εἰς εἰδικὰ ὄρ-
γανα τὸν ἔλεγχον τῶν πειρα-
μάτων. Ἐνὰ πείραμα, εἶναι
τόσον περισσότερο τέλειον καὶ
πιστικόν ὅταν κατορθώ-
νουν νὰ ἐξαγάγουν ὕλικας
μαρτυρίας ποὺ νὰ παριστοῦν
μίαν αἰωνίαν ζωντανὴν ἀπόδει-
ξιν δι' ὅσα ἐπέρρασαν ἐμπρὸς
ἀπὸ τὰ μάτια μας. Διότι τὰ

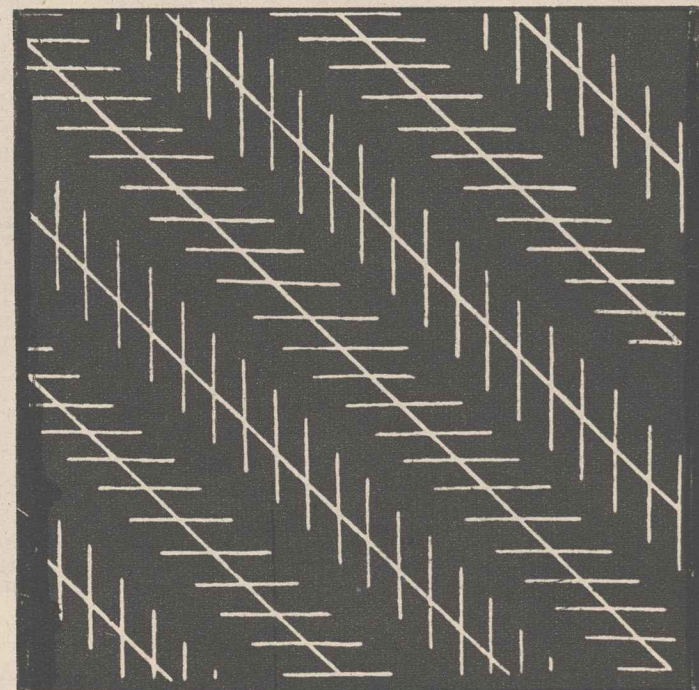
μάτια, τὰ ἀνοικτὰ αὐτὰ πα-
ράθωρα πρὸς τὸν κόσμον, εἴ-
ναι δυνατόν νὰ ἴδουν τὰ πράγ-
ματα σφαλερὰ καὶ ὁ νοῦς μας
νὰ τὰ ἐρμηνεύσῃ κακῶς.
Ἡ ἀνατομία καὶ ἡ φυσιολο-
γία τοῦ ὄργανου τῆς ὁράσεως
πολύ λίγα πράγματα ἡμπορεῖ
νὰ μᾶς πῇ διὰ τὰ φαινόμενα
τῆς «ὀπτικῆς ἀπάτης», τῆς ὁ-
ποίας θύμα γίνεται τὸ ὄργαν-
ον τῆς ὁράσεως, εἰς τὸν ἴδιον
μέτῃ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις βαθ-
μὸν. Θὰ ἡμποροῦσαν οἱ δύο
αὐτοὶ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι
νὰ μᾶς διαφωτίσουν ἐπὶ τῶν
ἀπατῶν ποὺ προσέρχονται ἀπὸ
εἰδικὰ ἐλαττώματα τοῦ ὄργα-
νου, ὅχι ὅμως καὶ ἐπὶ ἐκείνων
ποὺ λαμβάνουν χώραν, ὅταν τὰ
μάτια, τὸ θαυμαστόν τοῦτο μέ-
σον μετὰ τὸ ὁποῖον πραγματο-
ποιεῖται τὸ φαινόμενον τῆς ὁρά-
σεως, εἶναι ὄντως καὶ ἀκέραια.
Συμφέρι, ἐπομένως, νὰ ἀ-
ναχωρήσωμεν ἀπὸ τὴν ἐξῆς
σκέψιν: ζῶμεν εἰς τὸν χῶρον,
εἰς τὸν χῶρον δὲ ἀκριβῶς



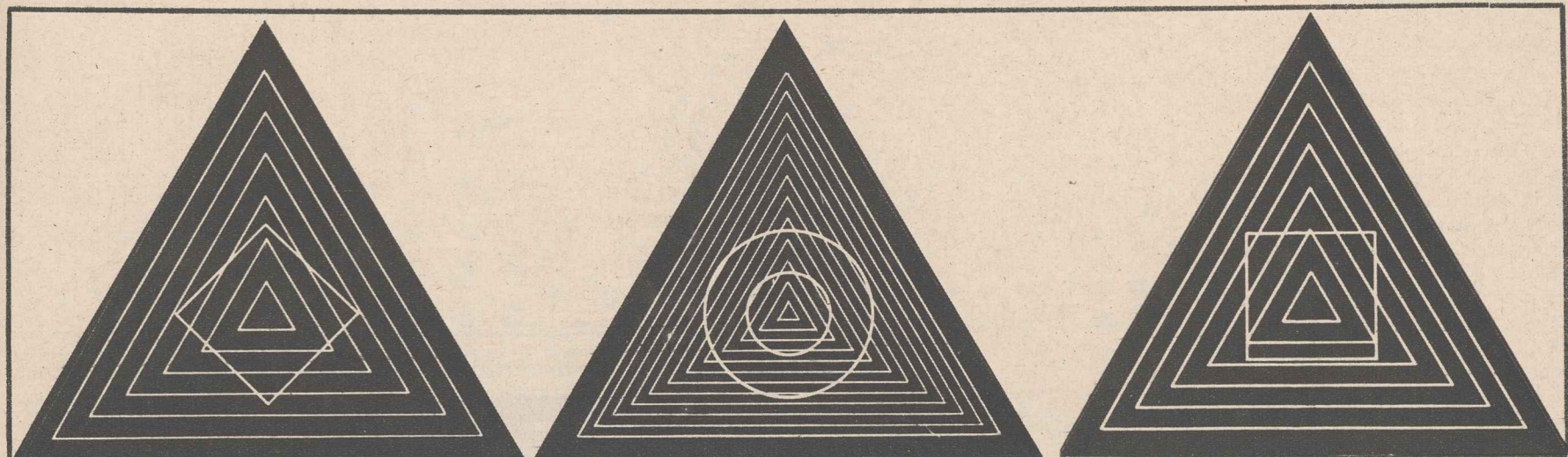
ΔΥΟ ΔΙΣΚΟΙ ΙΣΟΜΕΤΕΘΕΙΣ. ΑΛΛ' ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ. ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ
ΔΙΠΛΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΝ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.



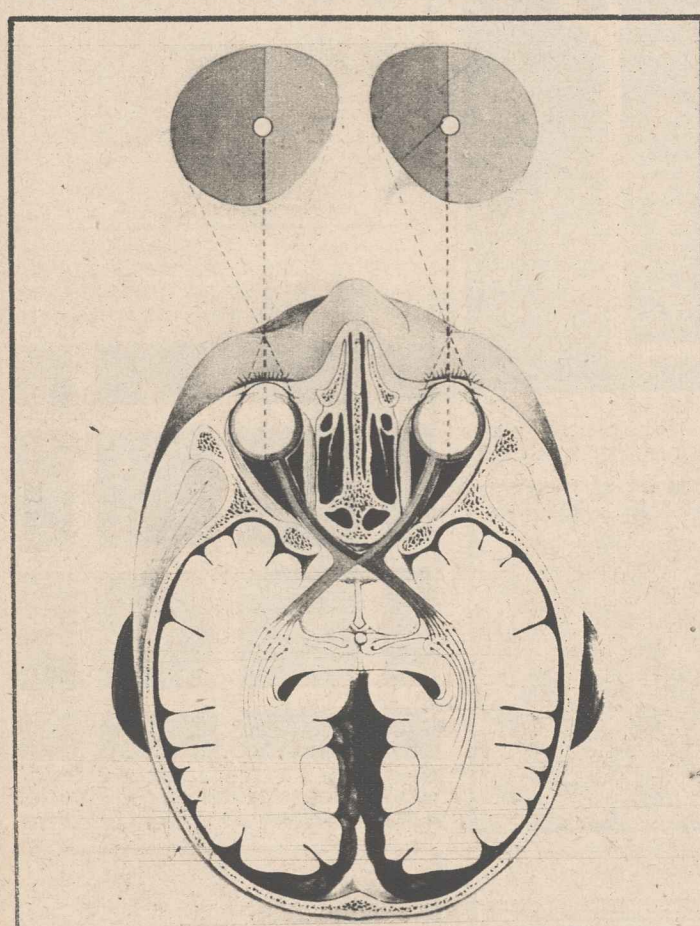
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΔΥΟ ΑΥΤΑΣ ΕΥΘΕΙΑΣ. Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΔΕΞΙΑΝ. ΚΑΙ ΟΜΩΣ, ΑΝ ΤΑΣ ΜΕΤΡΗΣΕΤΕ, ΘΑ ΔΗΤΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΙΣΟΜΗΚΕΙΣ. ΕΙ-
ΝΑΙ ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ MULLER-LYER ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΥΦΥΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ.



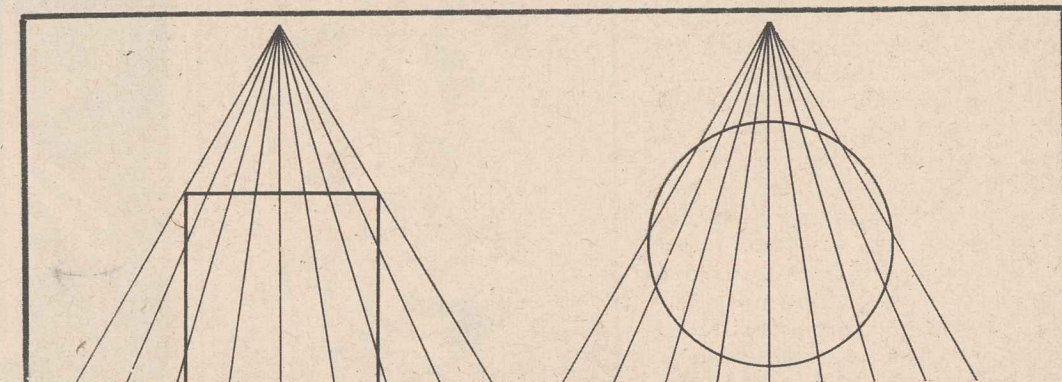
ΙΔΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ZOLLER, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΧΕΔΙΑΖΩΝ, ΑΝΤΕΛΗΦΘΗ ΤΟ ΟΠΤΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕ-
ΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ, ΠΟΥ ΤΕΜΝΟΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΤΡΟΠΩΣ ΑΠΟ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΟΥΣ ΜΙ-
ΚΡΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥΣ. ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΕΥΘΕΙΑΙ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ.



ΣΕΙΡΑ ΜΑΓΙΚΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΡΙΓΩΝΟΝ, ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΤΡΙΓΩΝΑ, ΕΧΕΙ ΣΧΕΔΙΑΣΘΗ ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΟΜΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΟΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΡΙΓΩΝΟΝ, ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΤΡΙΓΩΝΑ, ΕΧΟΥΝ ΣΧΕΔΙΑΣΘΗ ΔΥΟ ΤΕΛΕΙΟΙ ΚΥΚΛΟΙ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΟΜΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΕΞΗΣΑΝ ΑΠΟ ΠΛΑΝΟ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΜΗΚΕΣΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΚΑΤΟ. ΙΔΟΥ ΕΝΑ ΑΛΛΟ
ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΡΙΓΩΝΟΝ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ. ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΜΝΟΥΝ ΝΑ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΑΛΛΑ ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΟΠΤΙΚΩΝ ΑΠΑΤΩΝ.



ΤΟ ΜΑΤΙ ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΓΕΙ ΤΑΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Ο ΑΜΦΙΒΑΝΗΣΤΡΟΕΙΔΗΣ,
ΕΡΕΘΙΖΟΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ, ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΕΙ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΟΠΤΙΚΩΝ ΝΕΥ-
ΡΩΝ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ, ΑΦΟΥ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΘΩΝ, ΦΘΑΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

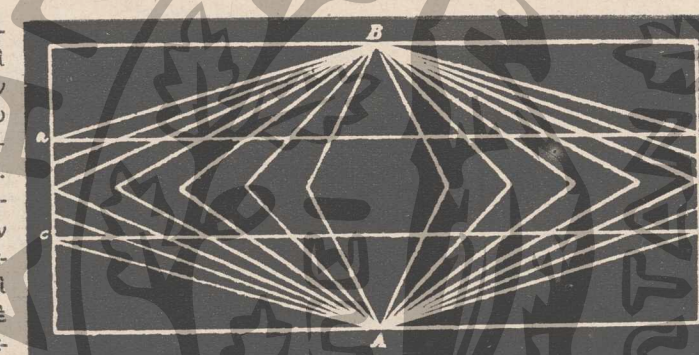


ΙΔΟΥ ΑΛΛΑΙ ΔΥΟ ΑΠΑΤΑΙ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΡΙΓΩΝΩΝ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ ΓΡΑΜΜΩΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕ-
ΡΟΝ ΤΡΙΓΩΝΟΝ ΕΧΕΙ ΣΧΕΔΙΑΣΘΗ ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ. ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΕΣΧΕΔΙΑΣΘΗ ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ
ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΟΣ. ΘΑ ΗΔΥΝΑΜΕΘΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩΜΕΝ ΣΕΙΡΑΝ ΟΔΟΚΛΗΡΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΑΥΤΩΝ.

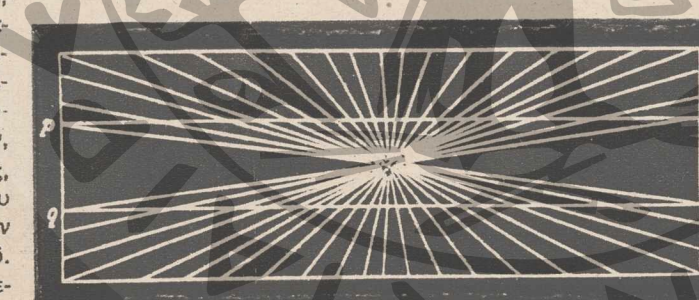


ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΑΚΑΘΟΡΙΣΤΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΤΑΣ ΣΤΑΔΙΕΣ ΤΩΝ ΔΥΟ
ΑΥΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΓΕΘΝΟΣ, ΔΕΝ ΗΜΠΟΡΟΥΜΕΝ ΝΑ ΚΡΙΝΟΜΕΝ
ΕΑΝ ΟΙ ΔΥΟ ΙΠΠΕΙΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΝΤΑΙ.

ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ, ΜΕ ΤΟΣΕΙΔΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ,
ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΝΑ ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΞΩΝΑ ΤΩΝ, ΤΩΝ
ΔΕ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ ΤΡΟΧΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΕΓΥΘΥΝΣΙΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ.



ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ HERING. ΕΠΑΝΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΟΜΒΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΤΡΑΒΗΣΘΗ ΔΥΟ ΟΡΙΖΩΝΤΙΟΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ, ΑΙ ΟΠΟΙΕΣ ΟΜΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΥΓΚΛΙΝΟΥΣΑΙ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΓΩΝΙΩΝ ΤΩΝ ΡΟΜΒΟΥ.



ΑΛΛΗ ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ HERING. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΕΔΩ ΠΕΡΙ ΣΕΙΡΑΣ ΑΚΤΙΝΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΚΟΡΟΥΝ ΑΠΟ ΚΟΙ-
ΛΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ. ΑΙ ΔΥΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ, ΠΟΥ ΔΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΡΙΖΩΝΤΙΩΣ ΕΠΑΝΟ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΚΤΙΝΑΣ
ΑΥΤΑΣ, ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟΚΛΙΝΟΥΣΑΙ. ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ HERING ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΙΟΤΕΡΑ.



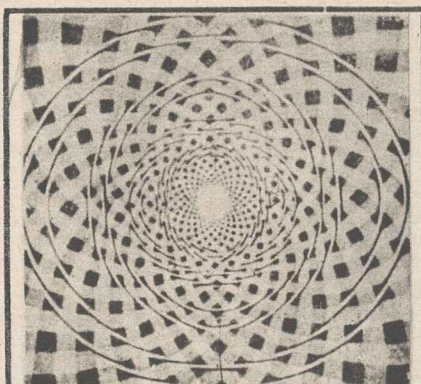
ΟΙ ΔΥΟ ΛΕΥΚΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟΝ ΜΕΓΕ-
ΘΟΣ. Ο ΚΑΤΩ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΕΞ ΑΙ-
ΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΜΑΥΡΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ.

πειράριθμοι είναι αϊ όπτικοι άπάται. "Ελεγεν ο Ιucrcilius : «...Βλέπομεν και άλλα γεγονότα του εδους αυτού, γεγονότα έξαιρετικώς πολυάριθμα, τὰ όποια τείνουν νά διασεισουν την πίστιν μας προς τας αίσθήσεις...».

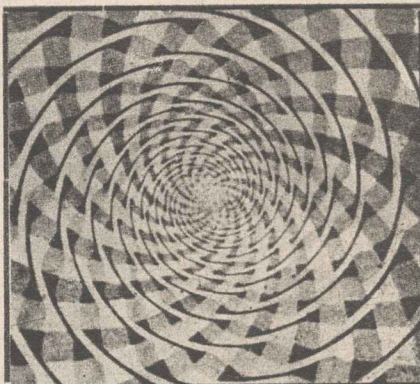
Τί είναι όπτικοι άπάται; Καρποί πλάνης έξ άβεβαιότητος, πλάναι κατευθύνσεως, μορφής, μεγέθους, αριθμού, κινήσεως, χρώματος κλπ. Μάλιστα. Με άλλα λόγια πλάναι περί την κρίσιν. Πώς άραγε σχηματίζονται αϊ άπατηλαί αύται εικόνες επί του άμφιβληστροειδούς μας; "Οφείλονται άραγε εις την ειδικήν διαμόρφωσιν αυτού τούτου του άμφιβληστροειδούς; "Η εις την διάχυσιν του φωτός και τὰ φαινόμενα άκτινοβολίας; "Οφείλονται άραγε εις ειδικούς συνδυασμούς μεταξύ όπτικών έντυπώσεων και αίσθημάτων που διεγείρονται από τας κινήσεις του βολβού του ματιού ή εις τό ότι βλέπομεν προοπτικώς τας επιπέδους εικόνας; "Ο Iipps τας άποκαλεί Einfühlung, όρος που θά έσήμαινε, ούτως ειπείν, «ταυτοποίησις», ό ό Gelli λέγει ότι συνδέονται με τας ανάγκας που διευθύνουν την ψυχολογικήν σύνθεσιν του χώρου, εις τρόπον ώστε είναι άνεξάρτητος από την σύνθεσιν των όργάνων των αίσθήσεων... "Οπως και άν έχη τό πράγμα, αϊ άπάται των αίσθήσεων είναι άπειράριθμοι. "Όταν είμεθα στό τραίνο, άν κυττάζωμεν έξω από τό παράθυράκι, δέν μάς φαίνεται συχνά, ότι είμεθα σταματημένοι και ότι, αντίθέτως, τρέχει τό τοπίον; Αυτό συμβαίνει διότι λησμονούμεν ότι τρέχομεν ήμείς οί ίδιοι. Διά παρομοίους λόγους μάς φαίνεται ότι τό φεγγάρι τρέχει γοργά άνάμεσα στά σύννεφα, ενώ αντίθέτως τὰ σύννεφα τρέχουν μπροστά από τό φεγγάρι. Με τόν ίδιον τρόπον ήμπορεί νά μάς φανή ότι βλέπομεν τὰ πράγματα νά κινούνται κατά διεύθυνσιν αντίθετον από εκείνην που πράγματι έχουν. Αυτό άκριβώς ήμπορεί νά μάς συμβή στόν σιδηρόδρομον όταν παρατηρούμεν ένα πουλί που πετά ή μία βάρκα εις την θάλασσαν. Μία διασκεδαστική άπάτη, σχετικώς με την κίνησιν, όφειλομένη σέ όπτικά έλαττώματα των φακών των ματιών, είναι ή άπάτη του σχεδίου με τούς δίσκους. Κινούντες τό σχέδιον με μικράς τοξοειδείς κινήσεις, νομίζομεν ότι κάθε δίσκος κινείται περίξ του άξονός του και ότι ό κίτρινος όδοντωτός λευκός τροχός κινείται κατά διεύθυνσιν αντίθετον.

Τέλος, ό άναγνώστης θά άρχισή νά διερωτάται άν πρέπει νά παύση νά πιστεύη εις την γεωμετρίαν, δεδομένου ότι ό χώρος των γεωμετρών είναι διάφορος από τόν ίδικόν μας χώρον, που τόν όνομάζομεν ψυχολογικόν. Τό γεγονός είναι, καθώς λέγει ό μέγας μαθηματικός Πουανκαρέ, ότι «ή γεωμετρία δέν είναι πειραματική έπιστήμη και έχει άντικείμενον, όχι βέβαια τὰ ποικίλα αίσθήματα που σχετίζονται με τὰ σώματα και με τας σχέσεις των προς ήμάς, αλλά μερικά στερεά σώματα, σώματα ιδεώδη, άπολύτως άμετάβλητα, που δέν είναι παρά μία άπλοποιημένη και μακρυνή εικόνα των στερεών πραγματικών σωμάτων». "Ο γεωμετρικός λοιπόν χώρος, δέν συμπίπτει με τόν παραστατικόν, που πολύ συχνά είναι σφαλερός και άπατηλός. Αϊ άποδείξεις; Νάτες. Κυττάξετε τας εικόνας.

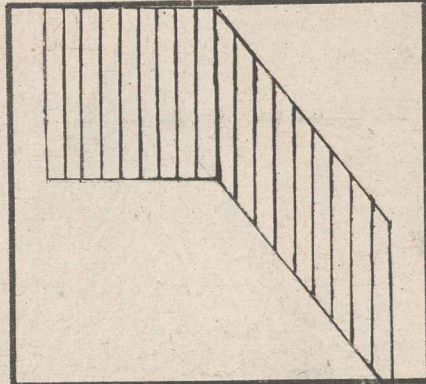
GAETANO BALDACCI



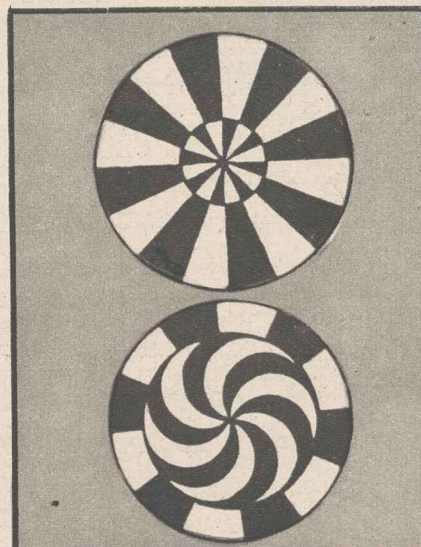
ΤΟ ΠΑΡΑΕΝΘΝ ΑΥΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΣΕΙΡΑΝ ΟΜΟΚΕΝΤΡΩΝ ΚΥΚΛΩΝ, ΕΛΕΓΓΑΤΕ ΔΙΑ ΝΑ ΒΕΒΑΙΩΘΗΤΕ.



ΣΠΕΙΡΟΕΙΔΗΣ ΓΡΑΜΜΗ: ΕΤΣΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ. ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΟΜΟΚΕΝΤΡΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ.



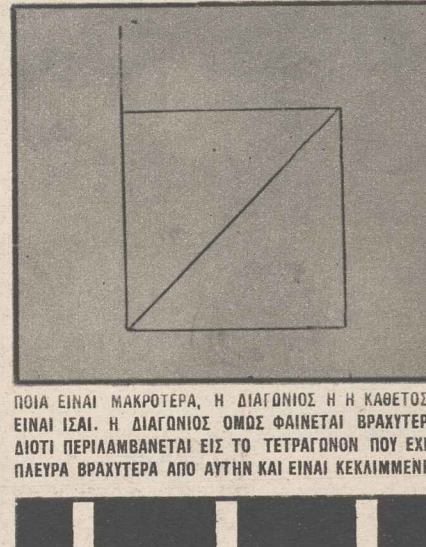
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΙ ΡΑΒΔΟΙ; ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΒΕΤΟΝ ΤΗΝ ΜΑ Η ΤΟ ΠΛΑΓΙΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ;



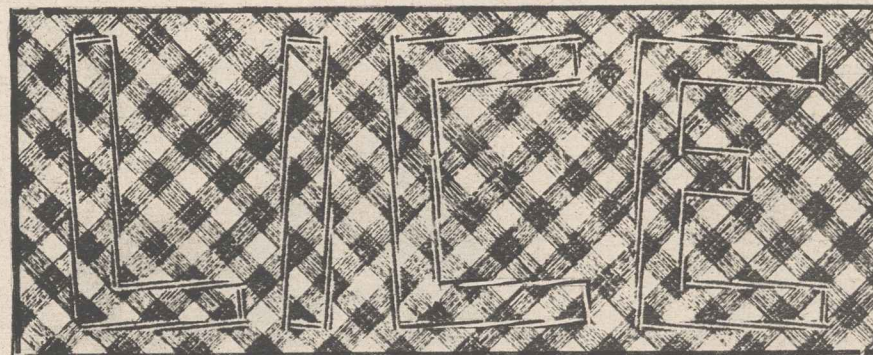
ΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΙΣΑΡΙΘΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥΣ. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΑΥΤΟΙ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΜΑΖΥ ΑΜΕΣΩΣ.



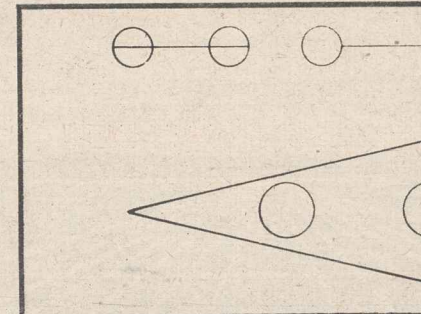
ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ROGGENDORFF. ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΥΟ ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥΣ ΜΕΤΕΛΥ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΣ, ΠΟΥ ΤΕΜΝΟΥΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ, ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞ ΔΕΞΙΩΝ; Η ΚΑΤΟ.



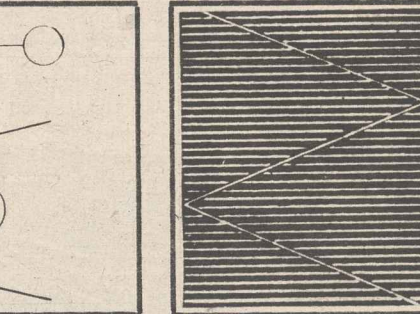
ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΟΤΕΡΑ, Η ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ Η Η ΚΑΒΕΤΟΣ; ΕΙΝΑΙ ΙΣΑΙ. Η ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ ΟΜΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΒΡΑΧΥΤΕΡΑ ΔΙΟΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΛΕΥΡΑ ΒΡΑΧΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΕΚΛΙΜΜΕΝΗ.



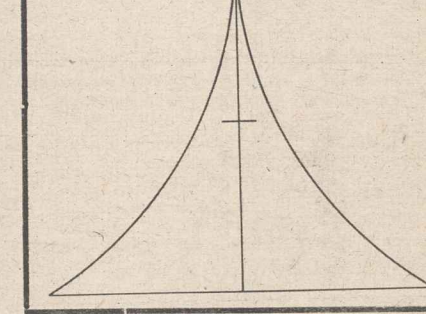
ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΛΟΞΑ. Η ΑΠΑΤΗ ΑΥΤΗ, ΝΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΩΣ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΑ, ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΟΤΙ, ΟΤΑΝ ΕΥΘΕΙΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΠΛΑΓΙΑΣ, ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΑΙ ΠΛΑΓΙΑΣ.



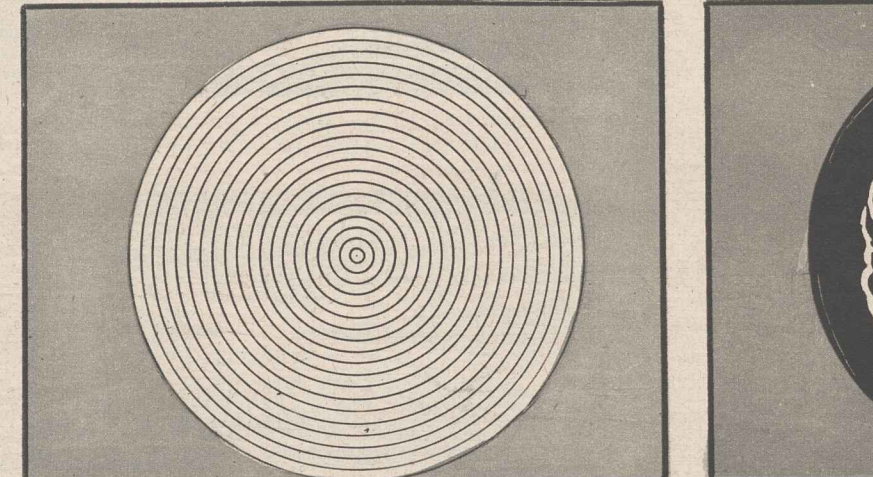
Ο ΔΙΣΚΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗΝ ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΜΕΓΕΘΗΣ ΜΕ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΕΩΣ. ΚΑΙ ΑΙ ΕΥΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑΙ, ΑΛΛΑ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΔΙΣΚΩΝ, Η ΔΕΞΙΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ.



ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΝΧΕΙΣ ΠΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΣΥΝΧΕΙΣ, ΔΙΟΤΙ ΔΙΑΤΕΜΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΣ ΑΛΛΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ.

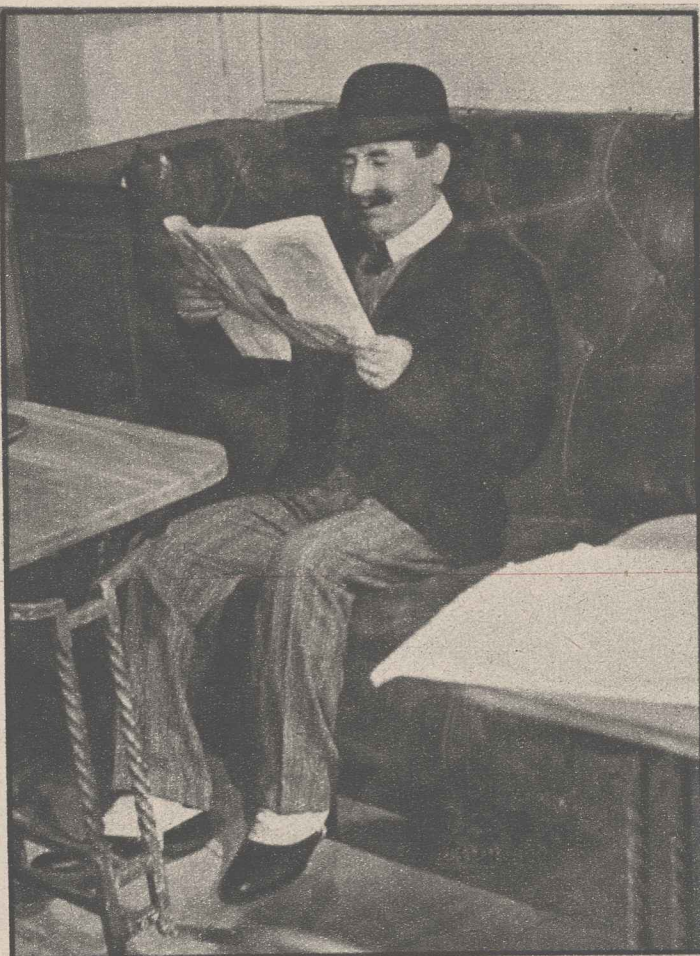


Η ΜΙΚΡΑ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΔΙΑΙΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΗΝ ΚΑΒΕΤΟΝ. ΟΜΩΣ Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ, ΚΑΜΝΕΙ ΟΣΤΕ ΤΟ ΑΝΩ ΜΕΡΟΣ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ.

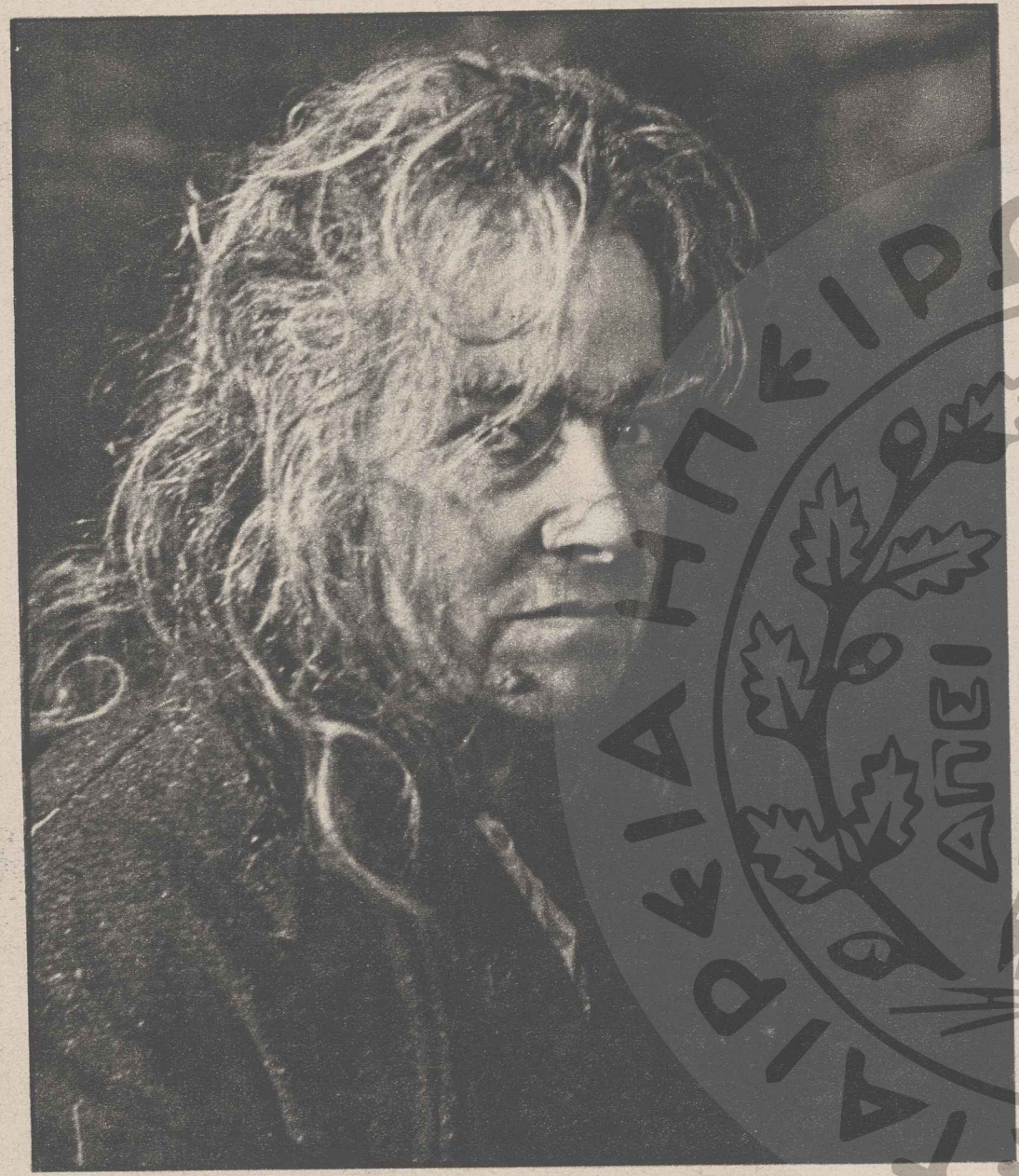


ΔΙΣΚΟΣ ΟΜΟΚΕΝΤΡΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΚΤΙΝΩΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ. ΔΕΞΙΑ: ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΗΛΩΣΜΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΕΠΑΝΟ ΕΙ ΤΑΣ 4 ΜΙΚΡΑΣ ΣΤΙΓΜΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΤΗΝ, ΕΠΙ 60 ΠΕΡΙΠΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ, ΚΑΙ ΎΣΤΕΡΑ ΚΥΤΤΑΖΟΜΕΝ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΙΣΘΜΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ, ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕΝ ΝΑ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ.

ΤΕΛΟΣ



ΠΕΡΙΒΑΛΛΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ καφφενείου. "Ο κύριος αυτός στρουγγυλοκάθησε στόν καναπέ, έβγαλε την έφημερίδα του και άσφαλώς διέταξε νά του φέρουν ένα ποτήρι νερό. "Η εξέτασηις του προσώπου με κάμνει νά σκέπτομαι: αύτην ίσως την έντύπωσιν δέν ήθελε νά δώση ό σκηνοθέτης;



ΜΙΑ ΜΕΓΑΙΡΑ, ή Τζίλτα Μαρκιό. Ξεμαλιασμένη, με άλλοιθωρον βλέμμα, με πικράν πτυχήν εις τό στόμα, έκπροσωπεί ένα άρκετά δυνατόν χαρακτήρα, και άρκετά ειδικόν.

ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

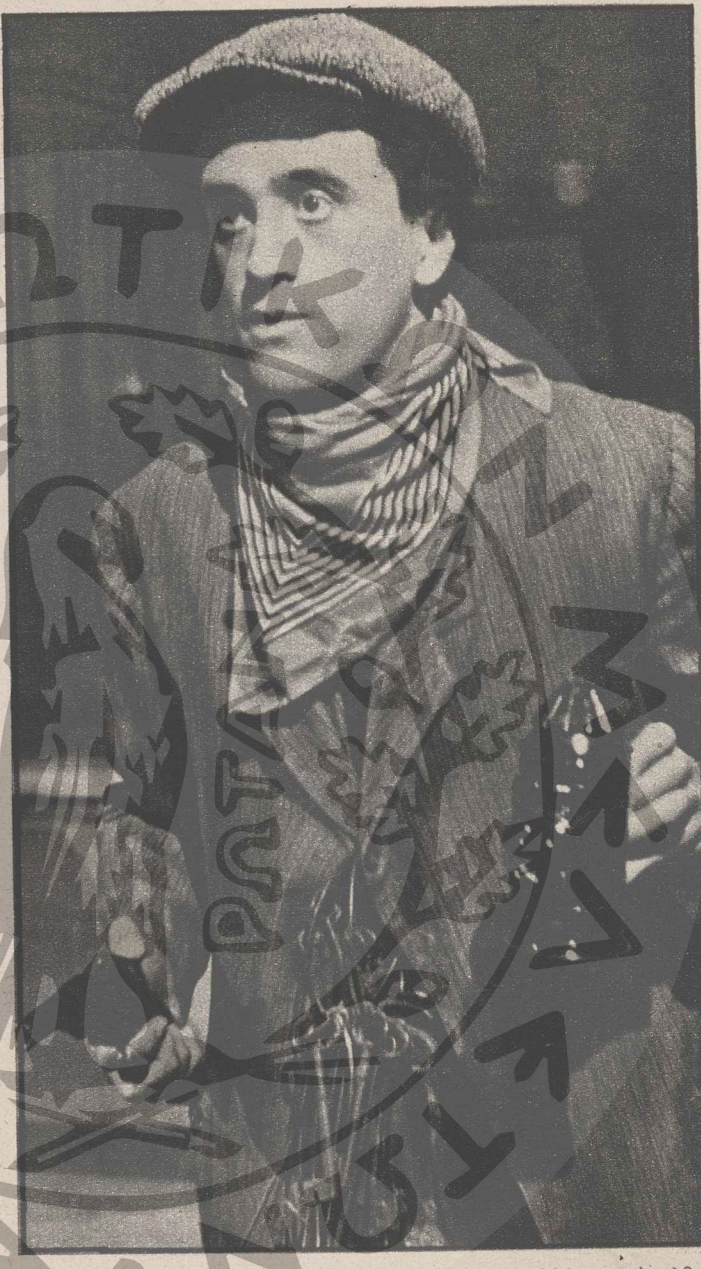
"Όταν έχω την ευκαιρία, διαβάζω κάποτε «τό μικρόν ταχυδρομείον» των κινηματογραφικών περιοδικών, διά νά μάθω τι ζητεί τό κοινόν απ' εκείνους που είναι ειδικοί εις τὰ κινηματογραφικά ζητήματα και που θά έπρεπε νά είναι εις θέσιν ν' άπαντούν διεξοδικώς.

Φυσικά ό τόνος διαφέρει από περιοδικόν εις περιοδικόν, γενικώς όμως παρατηρείται ότι οί άλληλογράφοι του «μικρού αυτού ταχυδρομείου» — έκτός των ένοχλητικών, που ζητούν τάς διευθύνσεις των ήθοποιών, μόνον και μόνον διά νά ζητήσουν αυτόγραφα — κατέχονται από μεγάλην περιέργειαν. Είναι οί ίδιοι που έχουν την μανίαν νά έπισκεφθούν ένα κινηματογραφικόν στούντιο, όχι τούμε ότι τό καλλιτεχνικόν επίπεδον της ταινίας έχει πώς γίνεται ή έργασία, αλλά μόνον και μόνον γιά νά μπορουν νά είπουν: «"Η μου στήν Τσινατσιτά, είδα την τάδε ήθοποιό. "Απογοήτευσις. Στην όδον τόσο

ώραια, στό φυσικό όμως...». "Εξ άλλου θά ήτο άνόητον ν' αξιώσωμεν μίαν γενικήν ειδικότητα. Είναι όμως ολιγώτερον άνόητος ή έλπίς ότι σүн τῷ χρόνῳ θά έπέλθῃ κάποιος κατευνασμός εις τό κουτσομπολιό περίξ του κινηματογράφου. Φυσικά άντικείμενον κουτσομπολιού είναι πρό παντός οί μεγαλύτερας φήμης ήθοποιοί, τούς όποιους τό κοινόν βλέπει ν' άγαπούν και νά υποφέρουν επί της όθόνης. Διά τούς άλλους, τό κοινόν δέν ενδιαφέρεται, ή ζωή των άρχίζει και τελειώνει εκεί όπου άρχίζει και τελειώνει ό ρόλος των. Καί όμως, τό κινηματογραφικόν θέαμα όφείλει πολλά εις αυτούς, εις τούς δευτερεύοντας ήθοποιούς, εις τούς καρατερίστας, εις τούς κομπάρσους. Μπορούμε νά πούμε ότι τό καλλιτεχνικόν επίπεδον της ταινίας έχει σχέσιν και με την ικανότητα αυτών και δι' αυτόν τον λόγον οί σκηνοθέται τους διαλέγουν πάντα με μη είναι ή καλλύτερη, αλλά θά είναι λογική. D. M.

Μπλάτzeti, τόν Τζενίνα, διά νά μη άναφέρωμεν παρά δύο έκ των μεγαλύτερων. "Αυτοί έχουν την εύσυνεδησία νά εκλέγουν, άκόμη και με δοκιμάς, άκόμη και τόν θαλαμηπόλον που παρουσιάζεται μόνον γιά ν' αναγγείλῃ ότι τό τραπέζι είναι έτοιμον. Μήπως είναι υπερβολή; Κάθε άλλο. Τό στυλ του θαλαμηπόλου συντελεί εις τό νά χαρακτηρήσῃ τό σπίτι εις τό όποιον ύπηρετεί, είναι ένα στοιχείον του γενικού ρυθμού της ταινίας, όμοιό με τὰ στοιχεία των δέκα άλλων μικρών ρόλων και εκατόν λεπτομερειών. "Ισως θά παρατηρηθῇ ότι σκηνοθέται όπως ό Μπλάτzeti και ό Τζενίνα έχουν εις την διάθεσιν των μεγάλα μέσα και δι' αυτό έχουν καιρόν ν' άσχοληθούν με άλλα, και είναι αλήθεια.

Διατί νά έμπιστευούμε την έκλογήν των δευτερευόντων προσώπων εις τόν γραμματέα της παραγωγής; "Η έκλογή μπορεί νά μη είναι ή καλλύτερη, αλλά θά είναι λογική. D. M.



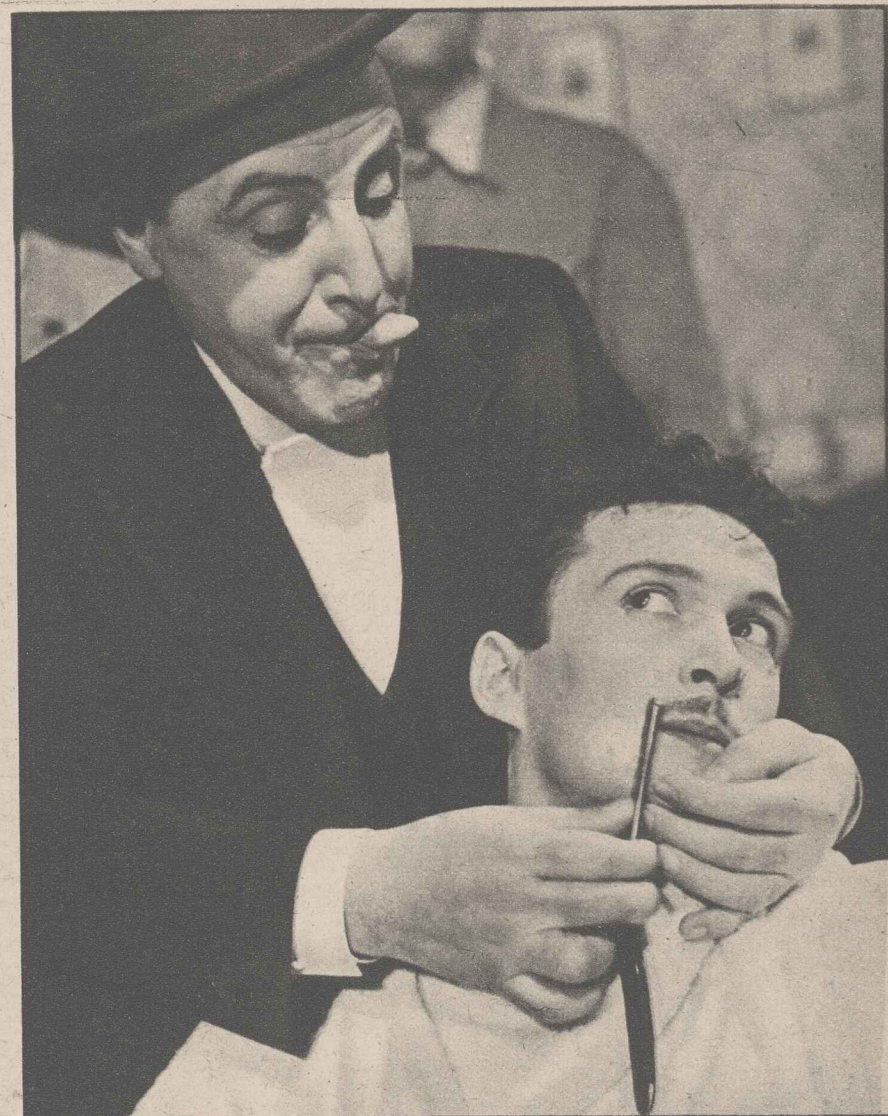
ΠΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟΝ τώρα βλέπομεν επί της όθόνης τόν ήθοποιόν αυτόν, που παριστάνει τόν έρασιτέχνην διαρρήκτην; ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ



ΟΧΙ, ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΟΙΕΙΤΑΙ ότι θά πιη. 'Ο ήθοποιός μπορεί να υποκρίνεται καθ' οιαδήποτε στιγμήν της ημέρας, εκτός όταν διψά. 'Η δίψα τόν καμνεί να είναι όμοιος με τούς άλλους και ειδικώς τας ζεστάς ατάς ημέρας.



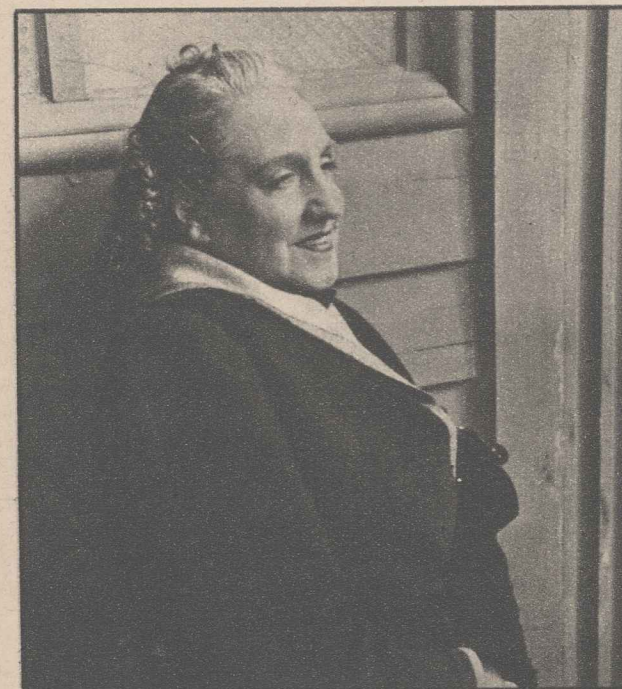
ΑΥΤΗ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ή Κλάρα 'Αουτέρι Πέπε. Δέν έχει μεγάλον όνομα, είναι όμως άναμφισβήτητον ότι τό δημιουργεί με τούς ρόλους που υποδύεται. 'Υπό τήν όδηγίαν του Γεωργίου Μπιάνκι, υποδύεται τώρα τήν «Μασεστρίναν».



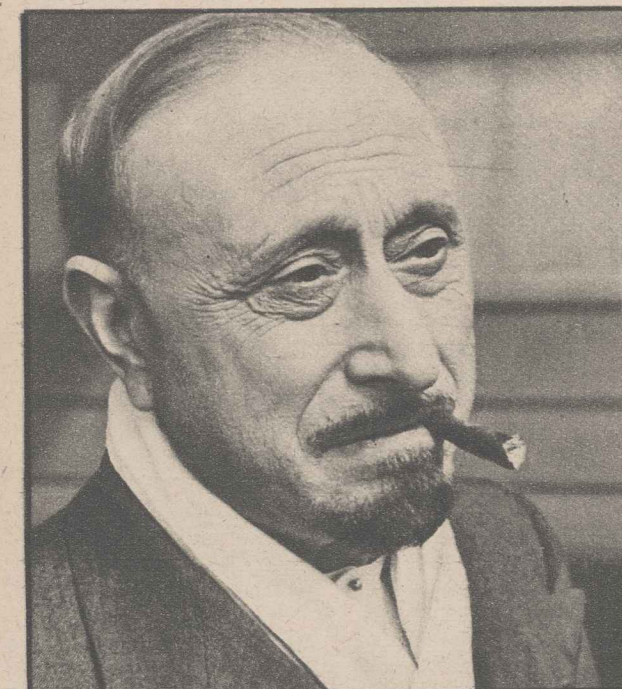
ΚΑΠΟΤΕ Ο ΕΝΙΣΟ ΜΠΙΛΙΟΤΙ θα διαμαρτυρηθί. Πάντα ρόλους θαλαμηπόλου, ή μαίτρ ντ' ότέλ, αντιπαθητικούς και έκνευριστικούς. Διατί όμως επιμένει να υποδύεται άστείους ρόλους, όταν δέν είναι κωμικός ήθοποιός;



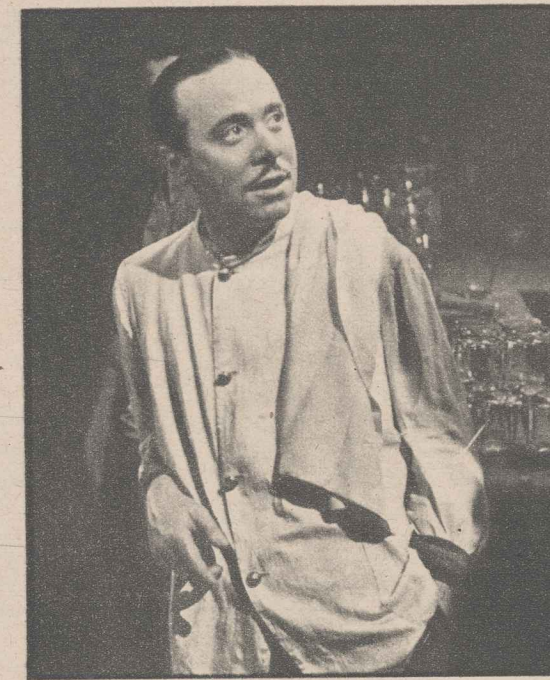
ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΣ άλλος ήθοποιός, του όποιου τό όνομα δέν τό ένθυμείται ποτέ τό κοινόν. 'Ο Κλαύδιος 'Ερμέλι. Πρέπει όμως ν' άναγνωρίσωμεν ότι δέν υπεδύθη ποτέ ρόλον που να του έταιρίαζε πραγματικά.



Η ΑΜΑΛΙΑ ΚΕΛΛΙΝΙ είναι εις όλους γνωστή, τουλάχιστον έτσι νομίζωμεν. Τήν είδομεν πάντοτε ιδιότροπον εις τας ταινίας της, και άπ' έναντίας εις τό φυσικόν είναι πάρα πολύ συμπαθητική ήθοποιός.



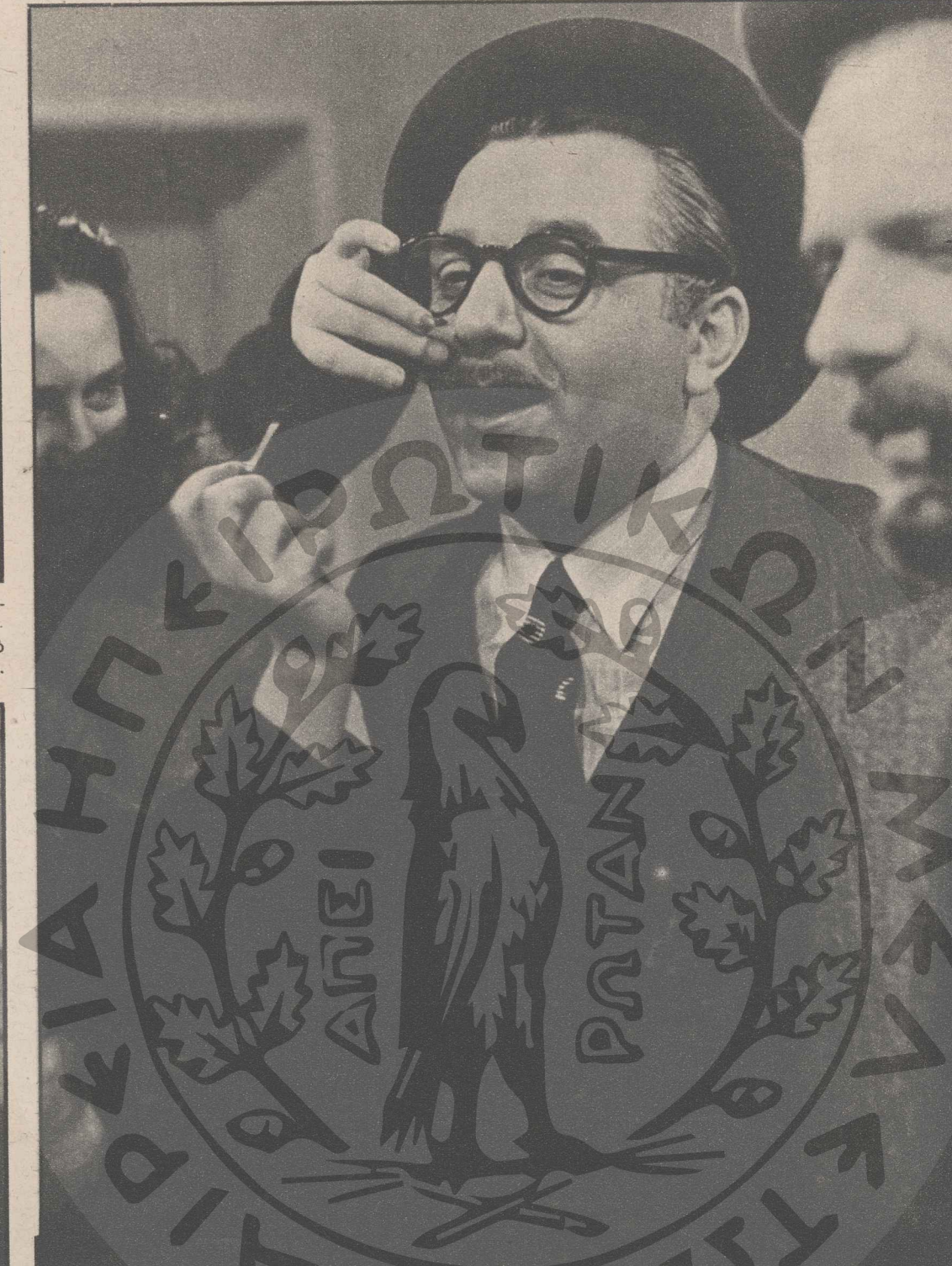
ΚΑΙ Ο ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΑΛΜΙΡΑΝΤΕ είναι γνωστός εις όλους. Είναι πρώτης τάξεως καταρτίστας, που υπεδύθη, άν και με τινα μονοτονία, μεγάλον αριθμόν ρόλων.



ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ να προσπαθήσητε να ένθυμηθείτε πώς όνομάζεται αυτός εδώ. 'Ο σκηνοθέτης Ποτζίολι. «'Η δαμασθεΐσα ιδιότροπος» έβαλε κάποιον βοηθόν να κάμη τόν έστιάτορα.



ΚΑΙ ΔΙ' ΑΥΤΟΝ ΕΔΩ τόν ήθοποιόν δέν είναι ανάγκη να βιάσετε τήν μνήμην σας διά να ένθυμηθείτε τό όνομα του. 'Εχει τό ύφος ενός γηραιού υπαλλήλου τών έλβετικών τελωνείων.

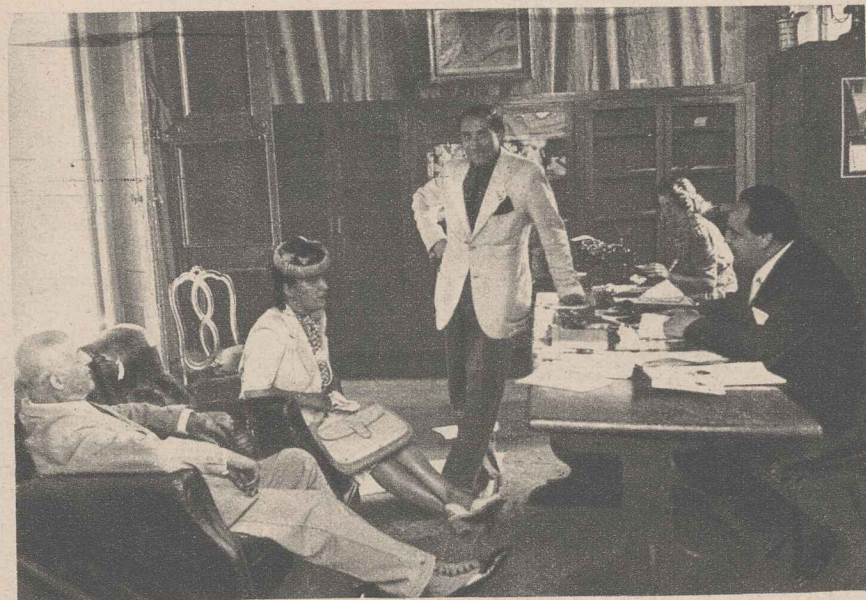


ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ ΚΑΜΠΑΝΙΝΙ τόν γνωρίζουν όλοι. 'Η έπιτυχία του ήτο άπρόσπτος. Προέκάλεσε τήν ευθύμιαν και οι παραγωγοί τόν έχρησιμοποίησαν εις κάθε είδους ρόλους. Τό άποτέλεσμα είναι όμως ότι ό πολύς Καμπανίνι δέν έχει πλέον τήν παλαιάν του μεγάλην έπιτυχίαν.

ΕΠΑΘΛΟΝ ΒΕΡΩΝΑΣ



Το Μέγαρον της Μεγάλης Φρουράς εις την Πλατείαν Βίκτωρος Έμμανουήλ, εις την Βερώναν όπου έστεγάσθη η έκθεσις διά τὸ «Έπαθλον Βερώνας».



Ἡ πυκνή προσέλευσις κόσμου εις τὸ γραφεῖον πωλήσεως εἰσιτηρίων διά τὴν Έκθεσιν ἀπέφερε ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὰς 300 χιλιάδων λιρεττῶν.

Ἡ πρώτη Ἑθνικὴ Έκθεσις «Έπαθλον Βερώνας» (ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς) ἀγροτικῆς ἐμπνεύσεως, δηλαδὴ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς γεωργίας, τῶν καρπῶν, τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ζώων, ἐτελείωσε μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας Μποτάι, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς τὴν Βερώναν διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ κλείσιμον.

Ὁ Ὑπουργός, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ προέδρου τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς, διέσχισε τὰς μεγάλας αἰθούσας τοῦ Μεγάλου τῆς Μεγάλης Φρουράς, δεικνύων ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἔκθεσιν καὶ τὰ βραβευθέντα ἔργα.

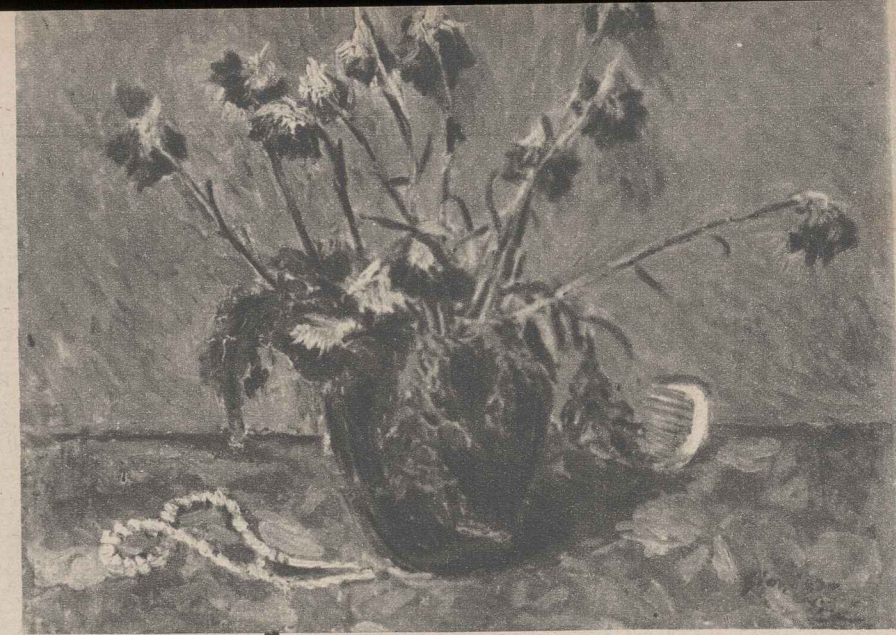
Εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ θεάτρου «Φιλαρμονικῆς» ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ ἐγχειρήσεως εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς Βερώνας τοῦ χαλκίνου ἀγαλματίου «Ἡ κόττα» τοῦ Βενάντσο Κροτσέττι, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον, ἠκολούθησε δὲ ἡ διανομὴ τῶν ἄλλων βραβείων, εἰς τοὺς ἄλλους καλλιτέχνας. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ, μὴ εὐρίσκουσα μεταξὺ τῶν ἔργων ζωγραφικῆς κανένα πού νὰ ὑπερῆχε σαφῶς τῶν ἄλλων, ἔκρινε σκόπιμον νὰ ὑποδιαίρεσῃ τὸ βραβεῖον εἰς ἴσα μέρη, ἀπονέμουσα οὕτω ἑπτὰ βραβεῖα 5 χιλιάδων λιρεττῶν εἰς τὰ ἑξῆς ἔργα: «Ραπανάκια» τοῦ Ἀττίλιο Ἀλφίερι, «Ἀχλάδια τῆς Βερώνας» τοῦ Λουίτζι Μπαρτολίνι, «Γεωργικά» τοῦ Τζιάν Τζιάκομο Ντάλ Φόρνο, «Γαρυφαλλὰ» τοῦ Μάνλιο Τζιαρίτσο, «Ἀγκινάρες» τοῦ Ἑνρίκο Παολούτσι, «Ἄνθη» τοῦ Ἀλμπέρτο Σαλιέττι, «Φρούτα» τοῦ Φιορέντσο Τομιά καὶ τέσσαρα βραβεῖα τῶν 2500 λιρεττῶν ἕκαστον εἰς τὰ ἔργα «Βάζα μὲ λουλούδια» τοῦ Βιττόριο Μπεργκάνια, «Ἄλογο» (χάλκινον) τοῦ Ἑτζίντιο Τζιρέλλι, «Ἱπποκόμος τῆς ρωμαϊκῆς ὑπαίθρου» (χάλκινον) τοῦ Ρικάρντο Ἀσσάντι καὶ «Λουλούδια καὶ πουλιά» τῆς Τζιοβάννα Νασσιμπένε Ταλλόνε.

Κατόπιν ὠμίλησεν ὁ ὕπουργός, καθορίζων τὴν ἐνότητα κατευθύνσεως καὶ ἀντιλήψεων γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς τέχνης. Ἡ πολιτικὴ τῶν καλῶν τεχνῶν εἶπεν, εἶναι μία πολιτικὴ, πού εἰς τὸ καθεστῶς Μουσολίνι ἔχει ὡς βάσιν τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ ἱκανῶν καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι συμβουλεύονται, παρακινούνται, προωθοῦνται, ἀνευ διακρίσεως καλλιτεχνικῶν κατευθύνσεων.

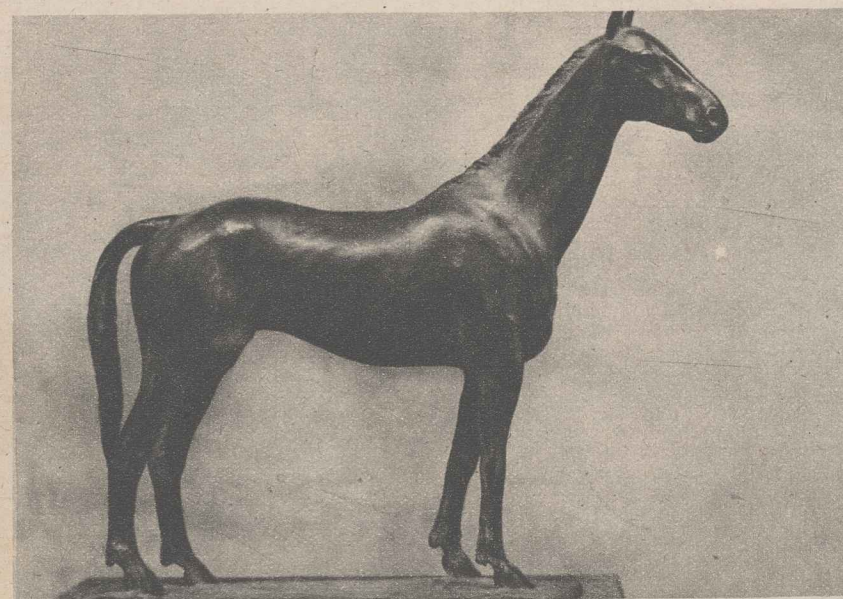
Περαιτέρω ὁ ὕπουργός ἐξεθέσασεν ἐκ νέου τὴν εὐγένειαν τῆς πρωτοβουλίας τούτης τῆς Βερώνας, εἰς ἐποχὴν μάλιστα σκληροῦ πολέμου, ὑπογραμμίζων τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν δράσιν τῆς ἐκθέσεως, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς τέχνης πάντοτε ἀνταξιοτέρας τοῦ νέου ἰταλικοῦ πολιτισμοῦ.



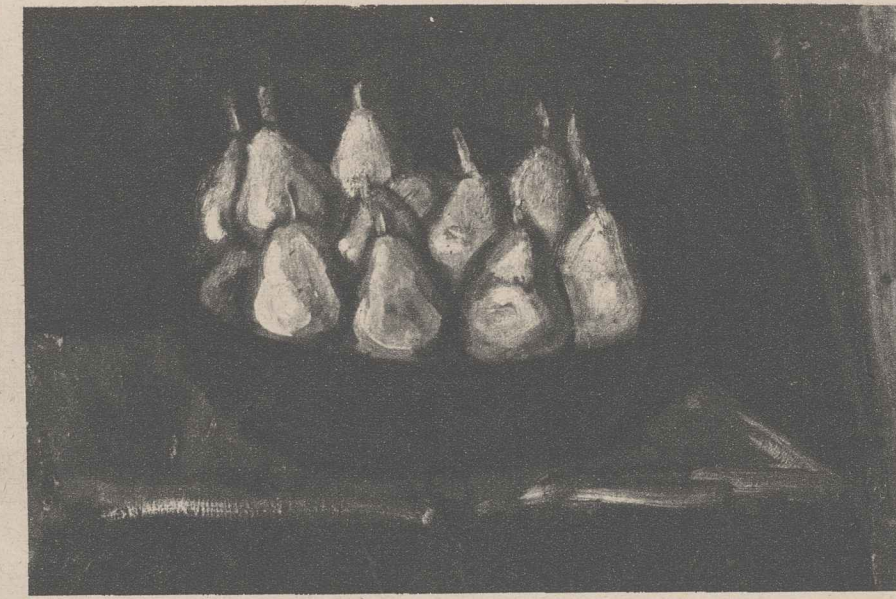
Τζιάν Τζιάκομο Ντάλ Φόρνο: «Γεωργικά».



Μάνλιο Τζιαρίτσο: «Γαρυφαλλὰ».



Ἑτζίντιο Τζιρέλλι: «Ἄλογο κούρσας» (χάλκινον).



Λουίτζι Μπαρτολίνι: «Ἀχλάδια τῆς Βερώνας».



Βενάντσο Κροτσέττι: «Ἡ κόττα» (χάλκινον).



Ἀλμπέρτο Σαλιέττι: «Νεκρά φύσις».



Ἑνρίκο Παολούτσι: «Ἀγκινάρες, σέλινια καὶ σκόρδα».



(Ἄνω ἀριστερά): Ἀττίλιο Ἀλφίερι: Ραπανάκια. — (Δεξιά): Φιορέντσο Τομιά: Φρούτα. — (Κάτω, ἔξ ἀριστερῶν πρὸς τὸ δεξιὰ): Ρικάρντο Ἀσσάντι: Ἱπποκόμος (χάλκινον). Βιττόριο Μπεργκάνια: Βάζα μὲ λουλούδια. Τζ. Νασσιμπένε Ταλλόνε: Λουλούδια καὶ πουλιά.

